

Al Saló de la Reina Regent de la Casa de la Ciutat de Barcelona, el dia VINT-I-SIS DE FEBRER DE DOS MIL SETZE, s'hi reuneix el Plenari del Consell Municipal, en sessió ordinària, sota la presidència de l'Excma. Sra. Alcaldessa Ada Colau Ballano. Hi concorren els Ims. Srs. i les Imes. Sres. Tinentes d'Alcaldia, Gerardo Pisarello Prados, Laia Ortiz Castellví, Jaume Asens Llodrà i Janet Sanz Cid, i els Ims. Srs. Regidors i les Imes. Sres. Regidores, Gala Pin Ferrando, Agustí Colom Cabau, Laura Pérez Castaño, Mercedes Vidal Lago, Josep M. Montaner Martorell, Eloi Badia Casas, Xavier Trias i Vidal de Llobatera, Joaquim Forn i Chiariello, Sònia Recasens i Alsina, Teresa M. Fandos i Payà, Jaume Ciurana i Llevadot, Gerard Ardanuy i Mata, Jordi Martí i Galbis, Mercè Homs i Molist, Francina Vila i Valls, Raimond Blasi i Navarro, Carina Mejías Sánchez, Francisco Sierra López, Sonia Sierra Infante, Maria Magdalena Barceló Vereja, Santiago Alonso Beltrán, Alfred Bosch i Pascual, Jordi Coronas i Martorell, Juan José Puigcorbé i Benaiges, Montserrat Benedí i Altés, Trini Capdevila i Burniol, Jaume Collboni Cuadrado, Carmen Andrés Añón, Daniel Mòdol Deltell, Montserrat Ballarín Espuña, Alberto Fernández Díaz, Ángeles Esteller Ruedas, Xavier Mulleras Vinzia, María José Lecha González, Maria Rovira i Torrens i Josep Garganté i Closa, assistits pel secretari general, el Sr. Jordi Cases i Pallarès, que certifica.

Hi és present l'interventor municipal, el Sr. Antonio Muñoz i Juncosa.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència obre la sessió a les deu hores i deu minuts.

Es donen per llegides les actes de les dues sessions anteriors, celebrades el dia 29 de gener de 2016, l'esborrany de les quals ha estat tramès a tots els membres del Consistori; i S'APROVEN.

PART INFORMATIVA

Informe de la Sindicatura de Greuges de Barcelona 2015

La Sra. ALCALDESSA dóna la benvinguda a la Sra. Assumpció Vilà, síndica de greuges de Barcelona, que acudeix al ple a presentar el seu informe anual, i als síndics i síndiques de Catalunya que avui els acompanyen, així com als veïns i veïnes de la ciutat que segueixen la sessió des de la tribuna o mitjançant l'emissió en directe de BTV.

La Sra. VILÀ saluda l'alcaldeessa, els tinentes i tinentes d'Alcaldia, les regidores i regidors del Consistori i el públic que els acompanya avui.

Assenyala que tal com disposa la llei de la Carta municipal compareix a presentar-los l'informe anual d'activitat de la Sindicatura de Greuges de Barcelona.

Precisa que el 2015 ha elaborat el darrer informe d'aquest mandat, per al qual la va comissionar el Consell Municipal l'any 2010; i aprofita per recordar als membres del Ple que disposen del text complet, de manera que ja hauran pogut comprovar que més de cinc mil persones s'han adreçat a la Sindicatura, i hi han presentat més de mil cinc-cents queixes.

Fa avinent que en l'exercici de la seva tasca, en alguns casos ha tingut una bona col·laboració tant per part dels càrrecs polítics com dels professionals de l'Ajuntament; tanmateix, lamenta que en altres casos ha rebut resposta amb molt de retard i no ha pogut resoldre una part important de queixes en el termini desitjable, com demostra que a principis de desembre tenia pendents de resposta més de 150 expedients.

Posa de manifest que dues de cada tres persones que presentaven una queixa tenien raó, a parer seu, perquè algun dels seus drets no havia estat prou respectat pels serveis municipals, i en aquests casos es recomanava la revisió del cas. Indica que, malauradament, són massa els casos constatats en què una persona ha patit un greuge per part dels qui han de treballar per satisfer els seus drets, i ho considera un fet intolerable. Altrament, considera que han de passar del greuge a la satisfacció del dret; i que encara hi ha un pas més a fer, que és el de la rectificació. Així, quan s'ha acreditat que el ciutadà o ciutadana tenia raó, han emès la recomanació pertinent a l'òrgan municipal responsable per tal de cercar la solució del greuge.

Manifesta que any rere any ha hagut de recordar en l'informe anual que la ciutat és espai col·lectiu que pertany a tots els seus habitants, que tenen dret a trobar-hi les condicions per la seva realització política, social i ecològica, cosa que comporta assumir també deures de solidaritat. En aquest sentit, diu que sempre procura fer pedagogia en les decisions sobre aquests deures, tant els de la ciutadania com els del Consistori. I fa avinent que aprofitarà aquest espai per reflexionar sobre el que la ciutadania demana i que el seu ajuntament, algunes vegades, no li facilita.

Per començar, recorda quina és la funció de la Sindicatura segons la llei: "La Sindicatura de Greuges de Barcelona és la institució municipal que té la funció de defensar els drets fonamentals i les llibertats públiques dels ciutadans de Barcelona i, també de totes les persones que es trobin a la ciutat sense ésser-ne residents, especialment pel que fa als drets i les llibertats emparats per la Carta europea de salvaguarda dels drets humans a la ciutat. Amb aquesta finalitat pot supervisar les activitats de l'Administració municipal."

Remarca que els drets fonamentals i les llibertats públiques són els que proclama la Constitució, també l'Estatut de Catalunya i l'ordenança de mesures per garantir la convivència; uns drets i deures que inclouen un plus de qualitat, ja que són drets i deures d'ordre sociològic amb el "dret a la ciutat" com a paradigma, i en tots ells es fonamenta la Sindicatura per resoldre les queixes de la ciutadania.

Assenyala que les recomanacions que pronuncia la Sindicatura responen a la consideració que és convenient esmenar una forma de procedir que ha causat un greuge i, per tant, per evitar nous greuges o augmentar l'eficàcia o la qualitat dels serveis.

Reconeix que aquesta és la seva funció constructiva i, per tant, tot seguit sintetitza allò que pensa que és just i necessari que abordi el Govern municipal de Barcelona en les matèries d'hàbitat urbà, convivència, administració pública i serveis personals.

En primer lloc, subratlla que la materialització del principi del dret a l'habitatge digne sempre ha presidit l'informe anual de la Sindicatura, ja que és un problema sempre present perquè mai no s'ha abordat com la primera necessitat humana, i perquè s'ha deixat al mercat lliure la seva realització.

Constata que, d'ençà de l'entrada en vigor de la Llei del dret a l'habitatge del 2007, tenen el mandat d'assolir l'objectiu de solidaritat urbana pel qual el 15% d'habitatges a Barcelona abans del 2027 han de ser pisos destinats a polítiques socials d'habitatge. Tanmateix, assenyala que en comptes d'avançar en aquest objectiu s'està retrocedint.

No obstant això, manifesta que l'any passat han vist nous horitzons com ara les actuacions preventives iniciades per evitar la pèrdua de l'habitatge a les famílies amb dificultats per pagar el lloguer; les aportacions al fons d'habitatges de lloguer social per tal que la Mesa de Valoracions de les sol·licituds d'habitatge d'emergència pugui adjudicar habitatges a totes les persones que en tenen necessitat arran de la pèrdua del seu.

Reconeix que es tracta d'actuacions justes i necessàries, però que són intervencions de xoc per impedir un perjudici, no per assolir un dret definitivament.

Afegeix que, a banda d'això, cal un parc d'allotjaments transitoris sota el règim jurídic de la Llei de serveis socials —no d'arrendaments urbans— que siguin propis de l'Administració o en conveni amb entitats d'iniciativa social, que doni resposta a tota la demanda —expressada o no— de llars d'inserció destinades a atendre les persones o famílies més vulnerables.

Remarca que l'habitatge és un component molt important de la ciutat, però alerta que sense una política urbanística al servei de la comunitat no hi ha ciutat. En aquest sentit, diu que estan cansats de veure obres gegantines que no han aportat gaire qualitat de vida i que han fet sospitar d'enriquiment injust d'alguns. Cert o no, fa avinent que el camí passa per facilitar que la ciutadania pugui intervenir activament en la creació de la seva ciutat, i per això cal reforçar la legitimitat i el control democràtic de les innovacions urbanístiques. En els casos d'infraccions urbanístiques, cal actuar d'ofici i amb diligència; i potenciar la rehabilitació i l'habitabilitat dels barris desfavorits.

Seguidament, se centra en el medi ambient, que s'està revelant com el gran problema per la vida urbana, i adverteix que no s'han de demorar en adoptar decisions efectives contra la contaminació atmosfèrica, que demanen coratge per part dels càrrecs polítics i conscienciació de la ciutadania, però prioritzant les mesures menys perjudicials per a les persones més febles.

Quant a la queixa permanent per les immissions acústiques dins les llars, assenyala que urgeix tramitar les queixes del veïnat, ja que afecten el dret a la salut i a la intimitat, i establir un protocol de mesures cautelars immediates. I pel que fa al soroll nocturn en determinats llocs per concurrència massiva a l'espai públic, per exemple al Triangle Lúdic de Sant Martí, les places de Gràcia o la Barceloneta, apunta que cal planificar l'eradicació definitiva del problema a mitjà termini.

Es refereix, tot seguit, al preu del transport urbà de passatgers, que és car, i encara ho és més per a les persones que tenen ingressos inferiors a l'indicador de renda de suficiència de Catalunya. Però apunta que també surt caríssim per a la comunitat perquè el dèficit va a costa de tots; en aquest sentit, alerta que s'ha de lluitar contra l'omissió del deure de pagar el bitllet, però també ser justos en aquesta lluita no fent pagar l'error com a infracció, i procurant que les normes siguin equitatives.

En aquesta línia, reitera les seves tres recomanacions per afrontar el fet que cada any quatre milions de passatgers entren al metro sense pagar, que són la conscienciació en el sentit que suposa un cost per a tota la ciutadania; el control digne de pagament dels bitllets amb personal en l'accés a les estacions per evitar la infracció, i no fer pagar als menors d'edat ni a les persones sense recursos, atès que no s'ha d'oblidar que el dret a la llibertat de circulació pel territori nacional també és un dret fonamental.

Pel que fa al debat entre llibertat i seguretat, present permanentment a la vida social, recorda que fa deu anys que es va aprovar l'Ordenança de mesures per la convivència, tot i que han constatat la seva ineficàcia, i força injustícies en la seva aplicació. En conseqüència, considera que és hora de canviar el procediment a fi d'aconseguir una bona convivència, per la qual cosa fa avinent que ha recomanat substituir l'Ordenança de convivència per un codi de bones pràctiques i divulgar-lo sistemàticament de forma pedagògica; excloure de les ordenances sancionadores les conductes que tenen origen en una problemàtica social; eliminar de la responsabilitat infractora els menors de 14 anys, sense perjudici de la responsabilitat civil de pares, mares o persones tutores per reparar els danys; aplicar sistemàticament i preferentment mesures educatives i de treball en benefici de la comunitat en totes les infraccions relacionades amb el civisme, i suprimir el fitxer de presumptes infractors a la convivència.

Indica que també han treballat sobre moltes queixes pel que fa a l'ús i manteniment de l'espai públic, relacionades amb el turisme, l'ocupació de l'espai públic o la circulació.

En aquesta línia, constata que el turisme sovint és font de preocupació entre veïns i veïnes; uns diuen que crea ocupació, intercanvia cultura, millora la ciutat; altres, contràriament, que ocupa l'espai públic, expulsa i trasbalsa els veïns i veïnes, afavoreix llocs de treball de baixa qualificació que ocupen persones novingudes, incrementa els preus i se'n beneficien només alguns. Puntualitza, en aquest cas, que aquest és un aspecte que recull en l'informe i no significa que sigui la seva opinió personal.

Entén que el turisme és bo, tant practicar-lo com rebre'l, però la ciutadania ha de saber amb certesa què aporta i què en rep a canvi.

Quant a l'espai públic, remarca que s'ha d'aconseguir controlar amb rigor els vehicles de mobilitat particular —bicicletes, motocicletes, *segway*, patins—, que han de complir prescripcions que tinguin per objectiu el dret a la tranquil·litat de la ciutadania; alhora, cal limitar la seva ocupació per terrasses, mostres, fires i expositors, i facilitar la mobilitat de les persones que van a peu, especialment les invidents; i en les calçades, revisar la reserva d'espais d'estacionament privatiu que no siguin imprescindibles ni responguin a privilegis.

Afegeix, pel que fa al gaudiment de l'espai públic, que, malgrat tanta ocupació particular, es troba a faltar una provisió de seients a les voreres o jardinetes a les cruïlles, i l'establiment de cabines de lavabos i vàters públics per als quals es valora com a emplaçament prioritari els espais d'accés del Ferrocarril Metropolità.

Posa de manifest que tothom vol una ciutat accessible, encara més a mida de la diversitat funcional dels barcelonins i dels visitants, i puntualitza que per a això cal elaborar, amb una participació ciutadana àmplia, el nou Pla d'accessibilitat i avaluar, conjuntament amb l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat, el Pla director d'accessibilitat universal de TMB per actualitzar.

Seguidament, passa a tractar l'aspecte de la bona administració, que comença amb l'atenció, la comunicació i la participació. Diu que és conscient que els diferents governs municipals han estat sensibles i curosos amb la participació ciutadana, però creu que convindria avaluar l'eficàcia de les diverses modalitats perquè siguin útils.

Manifesta que voldria una administració municipal proactiva i que actués amb diligència davant les denúncies de les persones que se senten agreujades, i que en lloc de derivar el problema, especialment davant tota denúncia per discriminació punible, iniciés les accions d'investigació oportunes.

Tot seguit, fa un parell d'apunts sobre l'activitat econòmica des de la perspectiva de les necessitats essencials de la ciutadania. Es refereix, en primer lloc, a l'activitat econòmica de la petita empresa, i entén que la seva presència s'ha d'incrementar força en la contractació municipal, per això suggereix elaborar una normativa interna que fomenti la participació de les petites empreses en la prestació dels serveis i els subministraments.

En segon lloc, afegeix que bona part dels llocs de treball en els serveis municipals es fan mitjançant contractació laboral per part d'empreses municipals que adopten formes jurídiques d'empresa privada, i fa notar que la ciutadania vol poder accedir a aquests llocs de treball i conèixer les fórmules i els mètodes objectius d'aconseguir-ho.

Igualment, considera necessari afavorir la competència en els serveis essencials, en aquesta direcció, confirma que enguany han treballat força els serveis funeraris, com a serveis essencials que no s'adeqüen a bones praxis de mercat; i ha demanat a l'Ajuntament que apliqui totes les mesures al seu abast per abaratir el cost d'aquest servei i situar-lo en la mitjana nacional sense menyscabament de la qualitat.

Fa notar que caldria transparència en l'oferta de serveis i els seus pressupostos; adhesió a l'arbitratge municipal en consum; reforçar el règim d'inspecció; promoure la competència entre les empreses prestadores dels serveis, i facilitar l'entrada al mercat de nous operadors amb mesures tals com la modificació de la concessió dels tanatoris de titularitat pública, la creació d'altres o el lloguer obligatori de sales de vetlla.

Finalment, sobre aquesta àrea econòmica insisteix en el fet que s'ha de valorar l'economia a escala humana. Per tant, l'Institut Municipal d'Hisenda ha d'actuar amb suficient consideració.

Admet que s'ha avançat en temes com la plusvàlua en casos de dació en pagament i d'embargament de pensions, però encara hi ha embargament de comptes bancaris de persones que no tenen ingressos o que són inembargables per llei.

Si fins ara s'ha referit a tot allò que afecta els drets de les persones, amb referència als serveis socials i personals fa notar que s'emmarquen en l'àmbit de la dimensió humana i de la subsistència digna.

Remarca que els serveis socials són el sistema de protecció social de responsabilitat municipal més sensible. Però manifesta que encara es detecten molts punts febles, per tant, subratlla que cal dedicar la màxima atenció a estudiar la demanda potencial i de la necessitat d'atenció domiciliària, que correspon a l'Ajuntament més enllà dels casos de prestacions de la Llei de la dependència. Per tant, apunta que cal abordar la complementació de la xarxa de serveis socials municipals tal com la preveu la Llei de la carta municipal de Barcelona i, per això, és necessari planificar l'assumpció de competències en el segon nivell que formen els serveis socials d'atenció especialitzada. Regular els ajuts econòmics puntuals de forma transparent. Implementar actuacions extraordinàries per superar la situació de desesperança de la població dels barris més desfavorits, potenciant el treball comunitari, i evitar l'assetjament o la desconfiança que de vegades pateixen els professionals en el treball social i educatiu. Garantir la intervenció professional en la valoració de les situacions d'urgència social; i, en conseqüència, vetllar perquè els professionals disposin del temps i la flexibilitat necessària per poder atendre situacions d'alta complexitat.

Entrant en el terreny de la immigració, reflexiona que la persona migrant que arriba al país és, per damunt de tota altra consideració, una persona que ha de tenir drets i oportunitats i, evidentment, les mateixes obligacions que els residents. Remarca que la seva forma de guanyar-se la vida no es pot tractar com una ingerència de competència deslleial, sinó com la repercussió que està tenint la crisi migratòria a la ciutat, i la necessitat de recursos econòmics de les persones que no

poden treballar perquè el sistema els ho prohibeix i les deixa en la marginalitat social. En conseqüència, recomana donar suport a entitats socials no lucratives a fi que puguin dur a terme una activitat econòmica col·laborativa per a l'acollida i empara de les persones immigrades que no tenen reconegut el dret al treball.

En matèria de salut pública, diu que, arran de la crisi que està patint el sistema sanitari, han constatat la necessitat d'una implicació a fons de l'Ajuntament en la defensa de la ciutadania, exercint les competències que li atorga la llei. En conseqüència, ha recomanat vetllar per la qualitat de l'atenció sanitària a la ciutat, i que l'Ajuntament sigui amatent en la planificació i l'avaluació de recursos per al Servei Català de la Salut, tal com preveu la Carta municipal de Barcelona.

En el darrer capítol de matèries de competència municipal directa o compartida, se centra en l'educació dels infants i adolescents. En aquest àmbit, assenjala que l'assetjament escolar és un tema molt greu, que pot afectar el creixement integral com a persones dels qui el pateixen i provocar inseguretat, pors, problemes de relació i trastorns de salut. En aquest sentit, precisa que el darrer any han supervisat dues queixes en què les famílies exposaven que els seus fills patien assetjament. Els pares deien que el Consorci d'Educació de Barcelona no els havia donat resposta escrita a la seva sol·licitud de canvi de centre per circumstàncies excepcionals, la qual cosa va motivar que els menors haguessin de romandre a casa alguns mesos.

Des de la Sindicatura, demanen que en casos tan greus, en els quals pot haver-hi assetjament, s'activi el Protocol de detecció i intervenció davant l'assetjament entre iguals per tal de determinar, en primer lloc, l'existència de l'assetjament, i, en segon lloc, iniciar les accions que corresponguin. Alerta que el dubte sobre l'existència real de l'assetjament no pot comportar manca d'actuació.

Qualifica de gravíssims els casos de presumpte assetjament sexual que han sortit a la llum darrerament, per la qual cosa cal que els tribunals actuïn de forma justa i contundent. En aquest sentit, fa una crida a les famílies, professors, escoles, al Consorci d'Educació i a tots els grups de l'Ajuntament perquè es prenguin aquest tema molt seriosament.

Recapitula que la gran majoria de les queixes rebudes per la Sindicatura l'any 2015, de la mateixa manera que en els deu anys anteriors, tenen el comú denominador de la insuficiència de recursos esmerçats en la solució de problemes, sobretot de recursos humans per complir i fer complir les obligacions municipals i donar resposta als drets de la ciutadania.

Fa avinent que el control del compliment de les ordenances, l'atenció presencial en les OAC, l'atenció assistencial en els centres de serveis socials, els serveis de neteja o la seguretat depenen, en bona mesura, de la disponibilitat quantitativa i qualitativa dels treballadors i treballadores.

En conseqüència, assenjala que la conclusió final d'aquest mandat és que cal crear els llocs de treball en un nombre proporcional a la qualitat del servei que l'Ajuntament vulgui donar a la ciutadania, i dotar-los de persones ben capacitades i conscients del servei públic que han de prestar.

Entrant en la part final de la seva intervenció, posa de manifest que la Sindicatura de Greuges de Barcelona ha anat evolucionant fins a convertir-se en una institució sòlida i integrada en la ciutat. I fa avinent que el seu objectiu ha estat que fos més coneguda i més estimada com a referent de la salvaguarda dels drets dels ciutadans i ciutadanes, i de totes aquelles persones que passen per la ciutat, i corrobora que així ho ha intentat fer treballant amb els tres governs locals amb els quals ha conviscut al llarg de cinc anys i mig, actuant amb independència de tot color polític, escoltant els seus conciutadans amb honestat, equitat, imparcialitat i comprensió.

Pensant en el futur, apunta que per consolidar aquesta tasca cal remodelar

els mètodes d'investigació i els efectes de les resolucions de la Sindicatura, per això ja l'any 2013 va fer la proposta d'incorporar la institució a la Carta municipal, i el 2015, gràcies a la col·laboració de tots plegats, arran del seu reconeixement a rang de llei va fer unes propostes addicionals que ara reitera i resumeix.

En primer lloc, al·lega que cal reforçar el dret de defensa de la ciutadania, i per això proposa un nou reglament, del qual ja disposen d'un esborrany, que té com a línies principals configurar com a dret de totes les persones que viuen o transiten per Barcelona la revisió dels seus presumptes greuges. Reforçar la independència de la Sindicatura com a valor addicional de la institució, sense cap intrusió política.

Afegeix que l'oficina tècnica de la Sindicatura ha de poder investigar les denúncies per males praxis administratives; i la Sindicatura ha de dedicar esforços a protegir els interessos i oportunitats de la infància i l'adolescència mitjançant un extensió preventiva i educativa en la línia de la Llei dels drets i oportunitats de la infància; i l'exercici de la funció defensora ha de comprendre la potestat d'assessorament verbal i per escrit, el suport en les al·legacions de tot interessat en un procediment administratiu, així com el suport en els recursos d'alçada, de reposició i, si és el cas, de revisió.

Posa de manifest que aquest pronunciament final de l'òrgan responsable ha de ser fonamentat en dret i en equitat acceptant o rebutjant les recomanacions de la Sindicatura.

Conclou que la Sindicatura pot ser un òrgan de prevenció i de mediació en conflictes, i fa avinent la seva disposició a afrontar el repte de presentar una proposta operativa en aquest sentit. Precisa que aquestes línies d'actuació noves serien una especialització operativa que no generaria despesa addicional i que no són difícils d'implementar. Considera que la solvència del resultat serà indubtable si el Plenari del Consell Municipal valora aquesta institució defensora que va crear i que creu que han defensat amb tot rigor.

Finalment, expressa un missatge recollit de les entitats socials —del món social de què prové i estima— que demanen ser escoltades i reconegudes, volen aconseguir millores pel que fa l'accessibilitat de persones amb alguna discapacitat visual o física, facilitar els espais físics necessaris on puguin desenvolupar les seves funcions i objectius; dotar les persones grans de tots els recursos socials possibles per cobrir les seves necessitats; i, sobretot, valorar la gran tasca que desenvolupa el tercer sector per aconseguir cohesió social, disminuint l'exclusió dels col·lectius més vulnerables a fi de fer més justa la societat.

Per acabar, agraeix la presència del síndic de greuges de Catalunya i el seu equip, així com la dels síndics i síndiques locals de Catalunya que els acompanyen, i fa un reconeixement molt especial a tot el seu equip, que amb la seva fidelitat, professionalitat, la seva bona disposició i l'impecable compliment del seu deure fa possible seguir endavant amb els projectes de la institució.

La Sra. LECHA agraeix la presència de la síndica i de tot el seu equip, així com l'informe que avui els ha presentat. Valora molt positivament en nom de CUP-Capgirem tant l'aportació de dades que significa com les reflexions que conté entorn de la vulneració de drets que han patit els veïns i les veïnes de la ciutat.

No obstant això, manifesta que troben a faltar a l'informe alguna referència explícita a la xacra de la violència masclista, i tot i que no els sorprèn que la Sindicatura no hagi rebut queixes en aquest sentit, entén que hauria d'expressar-ho com una preocupació, atès que els tres feminicidis ocorreguts a Barcelona el 2015 són un indicador, com també ho són l'expressió de múltiples violències masclistes que es viuen als carrers, les escoles i les llars.

Seguint el relat de l'informe, es refereix al fet que destaca que en matèria d'habitatge continua palès el desequilibri entre demandes i recursos existents; i, en

aquest sentit, el grup de la CUP reivindica novament la necessitat de disposar d'un cens d'habitatges buits a la ciutat que es puguin adherir al parc d'habitatge social, de llarga durada o temporal.

En aquest sentit, manifesta que la política d'habitatge no ha de centrar-se exclusivament en l'exclusió social, que inequívocament és prioritària, i ha d'anar més enllà, ja que hi ha famílies amb una renda que no els cataloga en risc d'exclusió, però que no poden accedir a pisos de lloguer a preu de mercat. Igualment, assenyala que hi ha gent jove que pel mateix motiu ha de marxar dels seus barris i de la ciutat fins i tot per fer el seu projecte de futur.

Quant al pla urbanístic d'allotjaments turístics, fa avinent que comparteixen algunes de les propostes de la síndica, tot i que entenen que la ciutat ja ha assolit el màxim d'habitatges turístics, i no consideren la possibilitat de traslladar-los a barris perifèrics per disminuir la pressió als barris del centre de la ciutat. Altrament, són del parer que a dia d'avui les mesures han de passar pel decreixement de l'activitat turística.

Amb referència a la mobilitat, diu que valoren positivament la proposta de gratuïtat del transport públic fins als 18 anys, que és una de les reivindicacions que han expressat mitjançant propostes a les comissions del Plenari del Consell Municipal, i que no han estat acceptades en cap cas.

Igualment, constata que la síndica comparteix la seva inquietud per la implantació de la T-Mobilitat perquè significa la privatització d'un servei que hauria de ser públic, i que comporta l'enriquiment del grup d'empreses liderat per CaixaBank, que amb el seu desplegament s'apropia del control de les dades privades dels usuaris de transport públic. I confirma que també fan seva la denúncia de la plataforma Stop Pujades respecte a les tarifes de transport públic.

En l'àmbit de l'espai públic, subscriuen en gran part la valoració de l'informe de l'aplicació de l'ordenança del civisme, i aprofita per recordar al Govern municipal que en el seu programa electoral es comprometia a derogar-la. I fa notar que l'aplicació de l'ordenança recau majoritàriament en les persones més vulnerables, amb multes desorbitades, malgrat que no es poden cobrar, tenint en compte la precarietat de les persones sancionades.

Recorda, també, l'aprovació de la declaració institucional del seu grup fa uns mesos en què instaven el Govern espanyol a la retirada de la "lleï mordassa", i insisteix en el fet que Barcelona hauria de ser una ciutat desobedient amb les lleis que paralitzen la llibertat d'expressió i que criminalitzen la població.

Pel que fa a l'ocupació de l'espai públic amb finalitats mercantilistes, destaca l'al·lusió a l'opacitat a l'hora de rebre les dades quantitatives per part del govern anterior. En aquest sentit, consideren que l'ocupació de l'espai públic per les terrasses requereix una regulació estricta als barris més afectats per l'activitat turística. Observa que tot i que s'ha aconseguit ajornar l'aplicació de l'ordenança de terrasses amb l'objectiu de posar ordre, es constata el servilisme als interessos dels lobbys empresarials. Altrament, el seu grup considera que l'espai públic ha de ser de veïns i veïnes i ha de servir per fomentar la socialització i el gaudi.

Respecte als tràmits municipals, especialment el 010, afirma que coincideixen plenament amb la síndica que haurien de ser gratuïts. Tanmateix, concreta que el personal que atén el Telèfon del Civisme té l'ordre de derivar les trucades al 010 a fi que sigui de pagament.

Explica que una altra preocupació que comparteixen amb la síndica és el gran nombre de serveis d'aquest ajuntament que estan externalitzats i gestionats per empreses i, d'altra banda, les condicions laborals que pateixen els treballadors d'aquestes empreses. En aquest sentit, a més de reclamar la introducció de clàusules que equiparin les condicions del personal, reivindiquen la municipalització dels serveis bàsics.

Quant a la referència a l'informe de la síndica a l'assetjament laboral a l'Ajuntament, afirma que és preocupant sobretot perquè no es constata cap canvi respecte d'això amb la nova legislatura.

Pel que fa a l'àmbit de la salut, explicita que troben a faltar en l'informe referències a la situació de les persones immigrants que encara no tenen el dret d'accés al sistema sanitari. En aquest sentit, indica que la darrera instrucció de la Generalitat fa que a dia d'avui encara estigui restringit l'accés universal a la sanitat en tots els seus àmbits. Afegeix que també troben que hi manca l'esment de la problemàtica encara existent que es deriva de les retallades sanitàries.

Pel que fa als tràmits per a l'empadronament, constata les traves per fer-ho, sobretot sense un domicili fix, especialment pel requeriment de l'informe dels serveis socials, que posa de manifest l'escassetat de recursos de què disposen. I remarca que a tot plegat s'hi afegeix la precarització laboral del personal externalitzat dels serveis socials, tal com demostren explícitament els exemples de la síndica en el seu informe.

Precisa que, en l'àmbit de l'educació, no farà esment a les beques menjador atès que el seu grup ha presentat una proposició respecte d'això en aquesta mateixa sessió. Però manifesta que consideren positiu que en l'informe es faci palesa l'actuació deficient per part del Consorci d'Educació pel que fa als casos de *bullying*. Afegeix que no poden oblidar tampoc el cas d'Alan, víctima d'LGTFBifòbia, o els casos de pederàstia que han conegut recentment però que es remunten a molt de temps enrere. Igualment, se sumen al toc d'alerta de la síndica pel que fa a la indefensió dels infants davant situacions d'assetjament o agressions socials.

Seguidament, confirma que s'adhereixen a la posada al dia de l'aplicació del pla director d'accessibilitat universal de TMB quant a la diversitat funcional, i remarca que encara queda molta feina per fer en l'adaptació tant al metro com a l'autobús.

Finalment, i respecte als serveis funeraris, afirma que, com la síndica, veuen amb preocupació la pujada de l'IVA, que d'ençà del 2014 ha passat del 8% al 21%, i s'ha passat de tenir un IVA reduït a tenir-lo com un producte de luxe. Consideren que l'Estat ha de reduir aquest percentatge, atès que es tracta d'un servei de primera necessitat.

Això no obstant, posa en relleu que la llei d'àmbit català, que va adaptar la normativa europea, obria l'oportunitat d'entrada d'empreses petites a fi de fer els preus més competitius en el sector. Tanmateix, al·lega que el seu grup no està a favor del mercat lliure en aquest servei bàsic.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ dóna la benvinguda als síndics i les síndiques de Catalunya, i agraeix a la síndica i al seu equip la presentació de l'informe anual, entén que parcial atès que és la radiografia d'un any amb dos governs diferents. Afegeix que també el considera parcial perquè no sempre té en compte una gran part de la ciutadania que no es queixa, que anomena "veïns silenciosos".

Concreta que es tracta de veïns molestos amb l'adoctrinament dels infants que s'ha produït amb motiu de festes populars com les del darrer Nadal; molestos i condicionats per les recents vagues de transport públic; o els que pateixen les molèsties ocasionades per ocupants irregulars de finques urbanes, o els qui han patit els increments consolidats de les tarifes de transport públic o de subministrament d'aigua.

Manifesta que, tanmateix, comparteixen força aspectes de l'informe, com ara la necessitat d'ampliar el parc d'habitatges de lloguer, concretament del gairebé inexistent parc de lloguer social.

Recorda que l'any passat van coincidir amb la síndica quant a la necessitat de revisar el reglament per a l'adjudicació d'habitatges d'emergència social, i malauradament fa avinent que el projecte de reglament inclou ara la regulació d'ocupacions irregulars, un greuge comparatiu amb les persones que segueixen fil per randa el procediment. Alhora, comparteixen la discrepància de la síndica pel que fa als desnonaments d'habitatges del Patronat Municipal de l'Habitatge.

Com s'expressa en l'informe, es mostra d'acord amb el fet que cal prendre mesures per regular els habitatges d'ús turístic, la proliferació dels quals és conseqüència de la mala gestió municipal de l'activitat turística, incapaç de combatre les irregularitats i les molèsties que causa en veïnats i barris, i remarca que manquen inspeccions. Consta, per tant, que l'actual govern municipal, com l'anterior, continua convertint el turisme, que hauria de ser una oportunitat per a la ciutat, en un problema.

Centrant-se en el terreny de la seguretat, assegura que els sorprèn que es qüestionï la presumpció de veracitat de la Guàrdia Urbana, i troben a faltar una defensa ferma per part de la síndica de la seva actuació i professionalitat.

Això no obstant, confirma que comparteixen la necessitat de revisar i actualitzar conductes previstes en l'ordenança de civisme, però discrepen amb la solució proposada per la síndica de substituir l'ordenança per un codi de bones pràctiques; altrament, a parer seu, allò que cal és aclarir conductes i aplicar l'ordenança amb determinació per garantir una bona convivència.

Continua dient que no comprenen l'actitud en excés comprensiva amb les ocupacions il·legals, defensant fins i tot un tracte diferenciat als ocupants en pretendre que no se'ls apliquin les ordenances per les molèsties que provoquen aquestes ocupacions, i que es vulgui reduir a un problema de mediació.

Tanmateix, afirma que estan d'acord a ampliar el catàleg de prestacions i els serveis municipals on es puguin fer les prestacions substitutòries en aplicació de l'ordenança de civisme, i també de l'aplicació de mesures en benefici de la comunitat; alhora, consideren imprescindible signar un nou conveni amb l'administració de justícia per millorar el vigent.

En un altre àmbit de coses, expressa la preocupació del seu grup pel frau al transport públic de les persones que hi entren sense pagar, que entenen com una actitud que no es pot banalitzar i que requereix actuar amb contundència, ja que implica un cost de més de tres-cents milions d'euros anuals.

Pel que fa als òrgans de participació, diu que estan d'acord que cal racionalitzar-los i reformar-los, tal com ja van proposar en el mandat anterior; i assenyala que troben a faltar en l'informe una crítica als procediments d'apropiació que fa el Govern d'aquests òrgans i que generen queixes als districtes.

Quant al funcionament de l'Administració, confirma que estan d'acord amb

la preocupació expressada per la síndica pel fet que l'Ajuntament torni a emprar el silenci administratiu per aprovar planejaments urbanístics, així com la necessitat de millorar les condicions socials en la contractació i eliminar obstacles per facilitar l'accés de petites i mitjanes empreses a la contractació municipal.

I confirma que l'activitat econòmica continua frenada per la burocràcia i les traves d'una excessiva regulació i, de vegades, la disparitat de normatives entre districtes. Així, posa de manifest que mentre l'Ajuntament posa impediments als horaris i a l'ocupació de l'espai públic als comerciants que paguen taxes i impostos, avala una activitat il·lícita com el *top manta*.

En el capítol fiscal, posa en evidència que un any més Barcelona continua sent la ciutat més cara de l'Estat, amb una fiscalitat i impostos dels més elevats i en els topalls màxims permesos per llei. En conseqüència, reivindica promoure una rebaixa de la fiscalitat a fi d'aconseguir creació d'ocupació, reactivació econòmica i una millora de la gestió tributària de l'Institut Municipal d'Hisenda. Malgrat la situació que acaba d'apuntar, manifesta que els sorprèn que la síndica no faci cap recomanació respecte d'això.

Retreu que, en l'àmbit educatiu, Barcelona continuï tenint aules en barracons; que no s'hagin construït els centres educatius previstos al Pla d'equipaments, o la manca d'escoles bressol, que ha provocat que aquest curs hagin estat gairebé tres mil els infants sense plaça. Recrimina, igualment, que persisteix la manca de llibertat d'elecció dels pares en l'educació dels seus fills.

Destaca, quant al funcionament dels serveis socials, que continuen les queixes pels col·lapses i pels retards en la prestació del servei, i fa notar que no s'ha produït cap canvi positiu respecte al mandat anterior, que es concreta amb demores de setmanes en els casos d'urgència social. I, en aquest sentit, critica que l'informe no es faci ressò del temps d'espera per a una primera visita als centres de serveis socials, que en barris com la Guineueta, Verdum o la Prosperitat s'allarga fins als 42 dies; o que tampoc no es refereixi a les llistes d'espera per accedir a una plaça de residència per a gent gran, habitatges amb serveis o a un centre de dia.

Acaba la seva intervenció agraint a la síndica la seva feina i la del seu equip, tot i que li fa notar que en altres ocasions el to del seu informe ha estat més crític que en aquesta ocasió.

La Sra. ANDRÉS saluda la síndica de Barcelona, el síndic de greuges i els síndics i síndiques de Catalunya presents en aquest ple.

Comença per agrair a la síndica la feina feta durant els sis anys al davant de la Sindicatura, així com la del seu equip.

Contextualitza l'informe en el procés de selecció del nou síndic o síndica de Barcelona, en què es tanca una etapa i se n'obre una de nova, i aprofita per destacar la feina de la Sra. Vilà, que ha contribuït a consolidar la institució de la Sindicatura de Greuges de Barcelona, fent-la la molt més coneguda entre la ciutadania, com corrobora el fet que ha passat de les 2.400 queixes el 2011 a sobrepassar les 5.000 el 2015.

Destaca que les queixes de la ciutadania formen part de la protecció dels seus drets i llibertats públiques, i les recomanacions de la síndica —que són la resposta a les queixes— també formen part del sistema de protecció de drets. Per tant, apunta que encara que aquestes recomanacions no siguin legalment vinculants obliguen l'Ajuntament al seu compliment.

En conseqüència, manifesta que el seu grup entén que cal contribuir a l'enfortiment d'aquesta institució dotant-la amb més recursos i instruments per millorar l'efectivitat de la seva actuació. En aquesta línia, recorda que durant el mandat anterior, per unanimitat a l'Ajuntament i al Parlament, es va incloure la Sindicatura a la Carta municipal. I afegeix que durant aquest mandat, per impuls del

Grup Socialista i el suport de la resta de grups, estan en fase d'incloure la consulta ciutadana al sistema de selecció del síndic o la síndica de Barcelona a fi de dotar la institució de més legitimitat per fer complir les seves recomanacions de defensa de drets i llibertats de la ciutadania, i dels qui en un moment determinat fan estada a la ciutat. Diu que valoren molt positivament de l'informe que s'hi reflecteixi la sensibilitat de la síndica per apreciar el vessant més humà de l'impacte de la crisi econòmica en les persones; destaca que recomana mesures que no només intenten resoldre les necessitats bàsiques de les persones, sinó també per combatre la desesperança.

Confirma que comparteixen aquesta visió, per la qual cosa volen treballar amb el Govern i la resta de grups municipals en la definició d'un nou model de serveis socials més apoderador, que promogui l'autonomia personal i l'acció comunitària. Consideren que cal substituir totes les ajudes a les famílies per un complement de renda que les doti d'autonomia per decidir i administrar-se.

Agraeix l'esment de la síndica en l'informe del col·lectiu d'infants, adolescents i joves de la ciutat, argumentant que no han de restar exclosos dels serveis municipals pels deutes amb hisenda que puguin tenir les seves famílies. I subscriu igualment que cal garantir l'equitat educativa arreu de la ciutat; en aquest sentit, destaca que la síndica parla de construir més instituts i millorar l'oferta pública d'educació per als alumnes que acaben l'ESO a fi que tinguin més eines per afrontar les seves vides adultes, una petició que el seu grup demana que sigui traslladada al Parlament amb la concurrència del síndic de greuges.

Es felicita pel reconeixement de la síndica de la feina d'aquest ajuntament per fer una ciutat accessible per a les persones amb discapacitat física, malgrat que cal avançar molt més pel que fa als infants i adolescents amb aquesta mena de discapacitats millorant l'adaptabilitat dels centres educatius i de lleure.

Igualment, diu que comparteixen la seva reflexió quant a repensar el servei de porta a porta per facilitar el dret a la mobilitat de les persones amb discapacitat.

Coincideixen i agraeixen la reflexió de la síndica sobre l'espai públic com a àmbit de convivència i on ha de prevaldre l'ús comú per sobre del privatiu, especialment a les voreres.

Subscriuen també l'ús de la rehabilitació com a eina per garantir el dret a l'habitatge i millorar la qualitat de vida de les persones, i com la síndica, aposten per la rehabilitació per habilitar pisos desocupats i posar-los en el mercat públic; així com millorar els habitatges de residència habitual a fi que reuneixin les condicions necessàries per garantir qualitat de vida.

Pel que fa a les recomanacions de l'informe sobre la revisió de l'ordenança de convivència, entenen que es tracta d'un repte que, entre tots, han de revisar i actualitzar per posar-lo a l'abast de la ciutadania amb garanties. I agraeix especialment a la síndica que hagi escoltat el seu grup en matèria de prostitució, i reivindica que per afrontar aquest assumpte cal assolir un consens de ciutat.

Acaba la seva intervenció fent un reconeixement de la feina feta per la síndica i el seu equip, i manifesta novament el compromís del seu grup per continuar enfortint la Sindicatura de Greuges, una institució fonamental per als barcelonins i les barcelonines.

El Sr. BOSCH agraeix a la síndica la seva presència en aquesta sessió, així com la feina feta durant els anys en què ha estat al càrrec de la institució, un espai de defensa de la ciutadania i dels seus drets. Per tant, tot i que són conscients que és una tasca molt complicada, entenen que, com a contrapartida, pot compensar molt a l'hora de fer balanç.

Valora la contribució de la síndica com un èxit en fer que la institució sigui més coneguda i apreciada per la ciutadania, més útil i més utilitzada. Tot seguit,

desitja a la Sra. Vilà molta sort i encert sigui quin sigui el camí que emprengui en el futur.

Quant al contingut de l'informe, destaca que s'ha produït un descens de les queixes, que si bé podria respondre al fet que les persones utilitzen menys la Sindicatura, entén que, altrament, es tracta d'una disminució real dels motius de queixa. Considera que la tendència de la crisi econòmica, social i laboral ha ajudat que s'estabilitzi a la baixa el nombre de queixes que arriben a la Sindicatura, com exemplifica el cas del descens de queixes referents a l'habitatge.

Seguidament, comenta algunes qüestions com ara que el 30% de les queixes que ha rebut la Sindicatura es concentren a Ciutat Vella i a l'Eixample, fet que palesa que és a les zones més cèntriques on es generen més conflictes i, per tant, entenen que caldria centrar les actuacions en aquests districtes a fi de resoldre els motius de queixa que apareixen en l'informe.

Observa que les queixes per imposició de sancions són recurrents cada any, tot i que pel que es desprèn de l'informe estan motivades. Per tant, apunta que l'Administració ha de ser molt curosa per imposar sancions realment justes i no donar opció a la queixa. Assenyala que, entre altres condicions, cal que la policia sigui més propera i professional en l'aplicació de les sancions.

Afegeix la necessitat de redoblar la tasca dels serveis socials a fi que, en alguns casos, les sancions imposades siguin considerades com a extremes i abusives, o quan fer-hi front comporti renunciar a necessitats bàsiques.

Això no obstant, en els casos en què la sanció és plenament justificada i necessària, entenen que cal deixar molt clar que l'objectiu no és el càstig, sinó assegurar la convivència amb una acció exemplaritzant.

Quant a l'accessibilitat, un dels aspectes que també es reflecteixen en l'informe, comenta que en una conversa recent persones invidents expressaven les seves queixes reiterades, tot i que reconeixien que la ciutat ha avançat molt, passant al davant de moltes altres ciutats quant a adaptabilitat. Malgrat tot, adverteix que encara hi ha molt per fer, especialment en petits detalls que passen desapercebuts per a l'Administració i que es visibilitzen arran de les queixes dels usuaris.

Es refereix, també, als serveis i l'assistència a les malalties mentals, especialment en el col·lectiu de gent més jove. En aquest sentit, apunta que hi ha queixes en el sentit que l'atenció que se li presta és escassa i no gaire bona.

Entrant en el terreny de la convivència, ratifica les apreciacions de les intervencions que l'han precedit, però entén que s'ha d'insistir en aquells aspectes que tenen a veure amb la proliferació de tota mena de vehicles —bicicletes, patinets, patins, *segway*— que fan que els vianants se sentin desprotegits fins i tot a les voreres. En aquesta línia, recorda que el seu grup ha presentat algunes iniciatives de les quals la mateixa síndica es fa ressò en el seu informe.

Igualment, fa referència a totes aquelles actuacions que afecten l'espai públic, entre les quals la venda ambulants, especialment la il·legal. Addueix, en aquest sentit, que allò més important és assumir col·lectivament que l'espai públic és comú, de tothom, i com a tal cal preservar-lo i tenir-ne cura, i això significa que l'Administració també ha de complir amb les seves obligacions, especialment pel que fa a les voreres.

Finalment es refereix als serveis funeraris, i considera indignant que les persones es puguin sentir maltractades quan hi han d'acudir.

La Sra. MEJÍAS se suma, com la resta de grups que l'han precedida, a donar la benvinguda a la síndica, al seu equip, així com als síndics i síndiques que avui els acompanyen.

Tot seguit agraeix a la Sra. Vilà la seva actitud, atès que sempre que el seu grup, nou en aquest ajuntament, ha requerit la seva ajuda ha mostrat molt bona predisposició i disponibilitat.

Entrant a considerar el contingut de l'informe anual de la síndica, que recull les queixes i reclamacions relatives a la vulneració de drets de les persones o disfuncions de l'Administració pública envers els seus administrats, posa en valor que la síndica esdevé un referent per al conjunt de la ciutadania de Barcelona, i també d'aquelles persones que hi són de pas.

Observa que més de mil cinc-cents queixes o reclamacions sobre els serveis municipals han estat tramitades arran de les recomanacions de la síndica. I diu que els crida l'atenció que una gran majoria siguin relatives als serveis socials, que entenen que tenen molt a veure amb el context d'emergència social actual.

Posa en relleu que en l'informe no es recullen les necessitats dels adolescents i els joves, i consideren que seria efectiu que la Sindicatura es coordinés amb organitzacions que gestionen activitats per a joves o ONG, i que posi de manifest quines són les necessitats d'alguns d'aquests col·lectius que, probablement, no tenen la Sindicatura com a referent.

Al·lega que una de les qüestions que tracta l'informe que consideren més significatives són les que afecten l'àmbit de l'habitatge, que novament posa de manifest que Barcelona és una ciutat que no té prou habitatge social a disposició de les famílies en situació de dificultat. En conseqüència, posa en valor que l'informe certifiqui la necessitat d'incrementar el parc d'habitatge social a fi que d'aquí a uns anys Barcelona se situï en la mitjana europea. Precisa que la síndica indica que la mitjana europea està en un 20% i, en canvi, Barcelona no arriba ni a l'1,5%, cosa que suposa fer un esforç substancial quant a la dotació pressupostària per garantir la creació d'aquest parc d'habitatge social, i una resposta molt més àgil a les persones en situació de dificultat habitacional, que també passa per les mesures d'ajuda al lloguer, així com per agilitar els tràmits. En aquest sentit, precisa que la síndica va alertar que el reglament d'accés a l'habitatge social era massa rígid i que s'havia de reformar, i a instància seva es van iniciar les modificacions pertinents.

Expressa que el seu grup dóna gran importància a la qüestió de l'accessibilitat, com també palesen les recomanacions de la síndica, que incideixen en la necessitat de fer una reflexió i assumir un compromís ferm en millorar l'accessibilitat als mitjans de transport i els equipaments municipals; i malgrat que reconeix que Barcelona ha estat una ciutat modèlica a l'hora de garantir l'accessibilitat a les persones amb mobilitat reduïda, insisteix que encara resten molts aspectes per solucionar. Aprofita per remarcar la importància de la feina conjunta amb l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat.

Com ha apuntat al principi, reprèn la constatació que els serveis socials són els que han recollit un nombre més significatiu de queixes, segons consta a l'informe i a les dades del Baròmetre d'infància i famílies. Assenyala que la síndica alerta que el Baròmetre de 2014, malgrat que reflectia situacions de desigualtat important, especialment en famílies amb fills i filles menors de 16 anys, no va comportar la presa de mesures per garantir millores, i adverteix que la situació ha anat empitjorant els darrers mesos.

Respecte als aspectes de convivència, destaca la reflexió de la síndica, que no comparteixen, que valora negativament l'ordenança de civisme i considera que s'hauria de substituir per un codi de bones pràctiques. Altrament, afirma que el seu grup entén que l'espai públic ha d'estar ordenat, i que això s'ha de garantir mitjançant normes que tothom estigui obligat a complir. En aquest sentit, aprofita per retreure la relaxació dels darrers mesos en el compliment de les normes, que ha portat a situacions d'ocupació de la via pública amb pràctiques il·lícites i reparició d'activitats com la contractació de serveis sexuals al carrer que generen conflictes veïnals.

D'altra banda, valoren les observacions de la síndica quant a la salut pública com una de les competències que cal treballar, i també aquelles relatives a l'educació com una de les eines fonamentals per garantir la bona convivència.

Acaba la seva intervenció explicitant els millors desitjos a la síndica de cara al futur.

El Sr. MARTÍ, com la resta de portaveus dels grups municipals, dona la benvinguda al ple als síndics i les síndiques locals del país, i agraeix a la síndica i al seu equip la feina que hi ha al darrere de l'informe anual que avui ha presentat, així com tota la feina duta a terme durant els cinc anys de mandat.

Remarca que, com sempre, es tracta d'un informe fet des de la independència, el rigor i l'objectivitat que correspon a una institució com la Sindicatura de Greuges de Barcelona; alhora, també valora positivament que s'hagi iniciat un procés participatiu que donarà peu a la ciutadania i les entitats a incidir, per primera vegada, en l'elecció del síndic o síndica de greuges de la ciutat.

Consideren que l'informe reflecteix la feina proactiva de la institució per vetllar pel bon compliment dels serveis públics i la garantia dels drets bàsics de la ciutadania. Destaca que ajuda a valorar les necessitats més importants de les persones i avaluar l'efectivitat de les respostes que hi dona l'Administració municipal.

Tanmateix, reconeix que no és fàcil respondre la gran quantitat de queixes i consultes que rep la Sindicatura, que es tradueixen en 3.274 actuacions. I, com la síndica, se suma a la denúncia del retard en determinades respostes per part del Govern municipal, i entén que aquest aspecte ha d'anar millorant.

Puntualitza que aquest informe fa referència als darrers cinc mesos del mandat anterior i als set primers de l'actual, de manera que entén que hi ha un repartiment de responsabilitats entre ambdós mandats.

Observa que les consultes i queixes fan referència a àmbits molt diversos, entre els quals el transport públic i el trànsit, dels problemes i queixes que susciten n'han tingut bona mostra aquesta mateixa setmana; el medi ambient, encara vigent per l'episodi recent de contaminació atmosfèrica; serveis socials, seguretat i civisme, entre altres.

Quant a la distribució territorial de les queixes, recorda que es palesa en l'informe que recauen majoritàriament sobre l'Eixample i Ciutat Vella, de manera que consideren que el Govern municipal hauria d'incrementar la provisió de serveis municipals en aquestes zones.

Destaca tres àmbits que apareixen en l'informe i que tenen una incidència especial a la ciutat: l'accés a l'habitatge, els serveis socials i les mesures de

convivència, sense oblidar que hi ha molts altres aspectes que preocupen la ciutadania com les escoles bressol, el turisme, les tarifes del transport públic, la disciplina urbanística o la privatització de l'espai públic.

Fa notar, quant a l'habitatge, que la síndica valora positivament els esforços de l'Ajuntament per millorar-ne l'accés, una tasca que es va iniciar el mandat anterior, i en la qual cal planificar i prioritzar les inversions per ampliar el parc públic d'habitatges de lloguer assequible fins al 15% del total el 2027.

Observa, igualment, que la síndica expressa preocupació pel nombre de persones sense sostre dormint als carrers, i massa famílies i persones en una situació habitacional precària compartint habitatges en situació de sobreocupació, i rellogades. En aquest sentit, apunta que la lluita contra les desigualtats s'ha d'afrontar des diverses perspectives, impulsant mesures a curt, mitjà i llarg termini; cal assegurar que tothom tingui els mínims vitals garantits a la ciutat, per la qual cosa mai no és suficient la inversió en polítiques socials. Afegeix que la síndica també assenyala que cal millorar les llistes d'espera de primera visita als serveis socials, o denuncia el temps excessiu entre visites en casos de tractament. Igualment, subscriu la recomanació d'oferir una atenció particular a la gent gran per part dels serveis municipals, garantint i millorant els serveis d'atenció domiciliària i la teleassistència. Ressalta com un punt essencial de l'informe la necessitat de garantir la prevenció, la seguretat i la convivència a la ciutat; en aquest apartat, la síndica destaca les molèsties ocasionades pel soroll, la proliferació dels clubs cannàbics i la lluita contra el *top manta* com a assignatures pendents del Govern municipal, al qual aprofita per instar a no demorar més l'actuació en aquests àmbits.

Pel que fa a les queixes per actuacions musicals molestes o altres activitats generadores de soroll, entén que cal garantir el compliment de la normativa i posar tots els mitjans d'inspecció i de sanció. Explicita, en aquest sentit, que cal assegurar l'aplicació de les ordenances municipals, atès que la Guàrdia Urbana no pot actuar per directrius polítiques en el sentit de ser permissiva amb determinades activitats que incompleixen les ordenances; i reconeix que haurien trobat positiu que a l'informe de la síndica es fes alguna reflexió en aquest sentit. I puntualitza que cal que el compliment de la normativa sigui compatible amb la regulació d'espais destinats a la música en viu a Barcelona.

Afegeix que en aquesta línia urgeix la regulació dels clubs cannàbics i l'aprovació del pla especial que els afecta, atès que la seva proliferació ha posat en alerta molts veïns i veïnes perquè crea alarma social, i el Govern municipal, al marge de les indicacions de la síndica, té l'obligació de donar respostes adequades a les problemàtiques associades a aquesta activitat.

Igualment, subratlla que la lluita contra el *top manta* és un altre dels assumptes calents que l'Ajuntament té damunt la taula, i adverteix que no es pot tolerar més permissivitat. Subscriu que cal abordar aquest assumpte des de la perspectiva social, però també garantir la convivència a l'espai públic, i en aquest sentit manifesta que el seu grup valora molt críticament la gestió política del Govern municipal i, en conseqüència, consideren absolutament amortitzat el Comissionat de Seguretat, que fins ara no ha fet res per donar compliment a les ordenances.

Remarca que la ciutadania reclama agilitat a l'Administració municipal i que sigui capaç d'actuar amb rigor i contundència, cosa que no sempre està fent en l'actualitat.

Finalment, reitera a la síndica l'agraïment del seu grup per la feina que ha dut a terme; i reconeix que, com a govern, van tenir la valuosa oportunitat de col·laborar amb la Sindicatura, d'establir una relació franca i transparent amb la Sra. Vilà i el seu equip, i li desitja molta sort i que des d'allà on sigui pugui continuar treballant pel benestar de la ciutadania de Barcelona.

El Sr. PISARELLO s'afegeix a les salutacions de la resta de ponents a tots els síndics i síndiques, de la mateixa manera que agraeix profundament a la síndica i al seu equip la feina feta amb rigorositat.

Aprofita per recordar que fa ben poc que el Govern va presentar un esbós de pla estratègic en què donaven rellevància al fet que Barcelona sigui una ciutat participativa i amb un bon govern. Manifesta que són plenament conscients que un bon govern no depèn només de les virtuts dels representants polítics de torn, sinó de l'existència de contrapoders institucionals i socials independents del poder polític, econòmic i privat, com és el cas de la Sindicatura de Greuges. En aquest sentit, fa notar que els veïns silenciosos de què parlava el Sr. Fernández Díaz són, de vegades, els poders privats, que tenen altaveus molt eficients per fer arribar les seves queixes.

Igualment, fa avinent que, com a administració, lamenten no poder estar de vegades a l'altura de les urgències ciutadanes; i reitera que el temps de les necessitats i les urgències ciutadanes no és el de l'Administració. Tanmateix, remarca que com a administració tenen l'obligació de fer allò que demanen tots els pactes internacionals de drets humans, que és arribar al màxim esforç i proveir suficientment de recursos per complir amb les obligacions que té contraetes.

Fa notar que l'actual govern ha heretat moltes situacions de l'anterior; així, manifesta que el maig de 2015 es van trobar amb 160 peticions de la síndica pendents de respondre, de les quals ara en resten 101, havent esmerçat molts esforços per estar a l'altura de la seva exigència.

Pel que fa a alguns dels assumptes plantejats, es refereix al dret a l'habitatge, sent plenament conscients com a govern que sense la garantia d'aquest dret altres drets humans bàsics com el dret a la vida privada i familiar, a l'educació, el treball o la ciutat no tenen cap mena de sentit. En conseqüència, es feliciten perquè la síndica constata que, malgrat la insuficiència, en aquest mandat s'estan fent esforços per al compliment d'aquest dret bàsic. En aquest sentit, destaca que una de les primeres actuacions del govern actual va ser la posada en marxa d'una primera convocatòria d'ajuts d'especial urgència per al pagament del lloguer, amb una dotació pressupostària de dotze milions d'euros.

Diu que són conscients que es tracta d'una mesura que no resol el problema de fons, que passa per obtenir un parc d'habitatge de lloguer social a l'altura d'altres ciutats europees, entorn del 15% del parc total d'habitatge, mentre que a Barcelona, ara com ara, està a l'1%. Precisa que per anar en aquesta direcció han previst cent milions d'euros per aconseguir més de dos mil habitatges durant el mandat; i, com a administració, han complert amb el deure de controlar els privats, que ha permès ara com ara disposar de dos-cents habitatges per a lloguer social arran de les negociacions amb entitats bancàries.

Entrant en el terreny de l'ordenança del civisme, subscriu la visió de la síndica, i recorda que en campanya electoral es van comprometre a plantejar un nou pacte de convivència que garantís la cohesió i la diversitat en una ciutat plural com Barcelona i, en cap cas, que serveixi com a eina de criminalització de les persones més febles, perquè és injust, il·legal de vegades, ja que l'aplicació de l'ordenança vigent acaba

produint sancions desproporcionades jurídicament; i també, la considera ineficaç, ja que moltes de les sancions no es poden cobrar.

Finalment, quant als serveis funeraris, sobre els quals la síndica explicita una preocupació manifesta pel seu cost, es refereix a un estudi de l'OCUC segons el qual un servei mitjà costa, de mitjana, 6.441 euros. Confirma que des d'aquesta administració estan treballant a fi de reduir aquests costos, malgrat que es troben amb limitacions com ara que l'origen de la situació actual té a veure amb la directiva europea Bolkestein de desregularització, que en molts casos ha produït situacions ben injustes. Tanmateix, assenyalava que amb el marge que tenen per incidir com a ajuntament en el sector estan treballant en l'actualització de l'ordenança de serveis funeraris a fi d'eliminar les traves que posa la normativa a l'accés de funeràries petites al mercat. Afegeix que en el proper consell d'administració de Serveis Funeraris Integrals proposaran l'adhesió de l'empresa a la Junta Arbitral de Consum de Barcelona.

Per acabar, agraeix novament els serveis prestats fins ara per la Sra. Vilà, i destaca que moltes de les accions que planteja suposen una exigència al Govern de la ciutat, però també legitimen que moltes de les qüestions que plantegen com a govern no són capricis ideològics, sinó que obeeixen a obligacions en matèria de drets humans i que, com a tals, haurien de formar part d'un pacte de ciutat.

Reconeix que hi ha moltes coses per fer, entre les quals l'explicitada per la síndica de reformar l'estatut de funcionament de la Sindicatura, i valora l'existència d'organismes independents que controlin els poders polítics de torn, i capaços també de controlar l'actuació de particulars i poders privats quan sigui abusiva.

Indica que, des del punt de vista participatiu, han revisat el procés de renovació de la Sindicatura, i encara que resta molta feina per fer en aquest sentit ho valoren com un primer pas.

Reitera, per acabar, l'agraïment a la tasca de la Sindicatura, i es felicita perquè el càrrec de síndica l'hagi ostentat novament una dona, i fa avinent que, com a govern, intentaran estar a l'altura de les exigències que comporta el compliment dels drets humans bàsics a la ciutat.

La Sra. VILÀ agraeix a tots els grups municipals els reconeixements expressats a la seva persona i a tot el seu equip.

Dit això, observa que han sortit diferents temes en les intervencions que no s'han tractat en l'informe, atès que fa referència només a les queixes que han rebut a la Sindicatura.

Reconeix, però, que hi ha molts aspectes que la preocupen, com la violència masclista que ha explicitat la representant de la CUP. Precisa que la Sindicatura no rep queixes pertanyents a aquest àmbit, que es tracten en les plataformes que tenen aquest objectiu específic, i a les quals aprofita per manifestar el seu ple suport.

Quant a l'al·lusió del Sr. Fernández Díaz a la majoria de veïns i veïnes que no es queixen a la Sindicatura, precisa que, precisament per això, no apareixen a l'informe. Alhora, replica que el fet que no hagi lloat la Guàrdia Urbana no pressuposa que hi tingui res en contra.

Proclama la voluntat ferma de fer-se conèixer entre els col·lectius d'adolescents i de joves, i considera que això obriria un gran ventall de possibilitats quant als assumptes a tractar per la Sindicatura, atès que a més de rebre i cursar les queixes, aquesta institució pot actuar d'ofici i, per tant, abordar qualsevol dels aspectes que aquí s'han apuntat.

Fa avinent que recull les crítiques que li han adreçat, i reconeix que s'ha sentit còmoda amb els tres governs municipals que ha conegut durant el seu mandat a la Sindicatura, del qual remarca el valor de la independència política i l'equitat a l'hora de fer les recomanacions.

La Sra. ALCALDESSA agraeix personalment la feina de la síndica i de tot el seu equip.

Aprofita per recordar que estan anant a un procés d'elecció del nou síndic o síndica de greuges, al qual es presenta novament la Sra. Vilà, i que fins al 15 de març es poden presentar noves candidatures, i que tots els veïns i veïnes poden participar en el procés d'elecció.

Finalment, destaca la independència de la Sindicatura, i assenyala que tot allò que es pugui fer des del Consistori en aquest sentit redundarà en benefici de la ciutadania; alhora, considera la crítica de la Sindicatura sobre els serveis municipals com una oportunitat de millora en el compliment dels drets humans i la protecció de les llibertats.

a) Despatx d'ofici

En compliment de l'article 63.1 del Reglament orgànic municipal, ES COMUNIQUEN les resolucions següents:

- 1.- Credencial expedida per la Junta Electoral de Zona expressiva de la designació de l'Im. Sr. Koldo Blanco Uzquiano com a regidor d'aquest Ajuntament en substitució, per renúncia, de la Ima. Sra. Sonia Sierra Infante; i acta de la presa de possessió que tingué lloc el dia 11 de febrer de 2016.
- 2.- Decret de l'Alcaldia, de 15 de desembre de 2015, que modifica l'epígraf 2 i afegeix un nou epígraf a l'apartat 7 (en matèria de personal), del punt primer del Decret de l'Alcaldia de 13 de juny de 2015, S1/D/2015-1896, en el sentit següent: 7.2. Aprovar les bases generals de les convocatòries per a la selecció del personal funcionari de carrera, laboral fix i directiu. 7.6. Aprovar les bases i les convocatòries per a la cobertura dels llocs directius de l'Ajuntament de Barcelona oberts a personal no funcionari.
- 3.- Decret de l'Alcaldia, de 21 de desembre de 2015, que regula tant el règim aplicable als regals que rebin els càrrecs electes, alts càrrecs, directius i treballadors municipals, com als obsequis que per raó de cortesia institucional realitzin les diferents àrees, districtes, organismes autònoms, entitats públiques empresarials i empreses municipals.
- 4.- Decret de l'Alcaldia, de 29 de gener de 2016, que designa el Sr. Carles Sala Marzal representant de l'Ajuntament de Barcelona al Patronat de la Fundació privada Barcelona Centre de Disseny (BCD).
- 5.- Decret de l'Alcaldia, de 29 de gener de 2016, que actualitza la composició del Ple del Fòrum Ciutat i Comerç.
- 6.- Decret de l'Alcaldia, de 29 de gener de 2016, que actualitza la composició del Consell Ciutat i Comerç.
- 7.- Decret de l'Alcaldia, d'1 de febrer de 2016, que nomena la Sra. Judith Calàbria i Cortecans membre del Consell Municipal del Districte de Gràcia en substitució del Sr. Eduard Balsebre i Olaya.
- 8.- Decret de l'Alcaldia, de 2 de febrer de 2016, que delega en la Sra. Marta Carranza Gil-Dolz del Castellar, comissionada d'Esports, la presidència del Consell

Rector del Consorci “3ª Edición de la Barcelona World Race” sempre que la presidència correspongui a l’Ajuntament de Barcelona i en qualsevol convocatòria d’aquest.

- 9.- Decret de l’Alcaldia, de 2 de febrer de 2016, que proposa a la Junta General de la Societat Barcelona Emprèn, SCR, SA, la designació del Sr. José Alberto de Gregorio Prieto com a representant d’aquest Ajuntament en el seu Consell d’Administració, en substitució de la Sra. Susana Tintoré Rebholz.
- 10.- Decret de l’Alcaldia, de 5 de febrer de 2016, que delega l’atorgament d’autoritzacions per la circulació de vehicles de mobilitat personal amb motor, definits per l’article 11.6 de l’Ordenança de vehicles i vianants de Barcelona, per usos turístics i d’oci i d’acord amb les condicions annexes al Decret esmentat, en la Regidora de Mobilitat; i deixa sense efecte el Decret de 3 de juliol de 2012 del regidor de Mobilitat, de delegació per l’atorgament de les autoritzacions esmentades.
- 11.- Decret de l’Alcaldia, d’11 de febrer de 2016, que nomena membres dels consells municipals dels districtes que s’indiquen a continuació, les persones següents:
Districte de les Corts
Sra. Sonia Reina Sánchez, en substitució del Sr. Germán Prado Pérez.
Districte de Sarrià - Sant Gervasi
Sr. Pedro Miret Betanzos, en substitució del Sr. Francisco Javier González Blesa.
Districte de Nou Barris
Sr. Juan del Olmo Fernández, en substitució del Sr. Luis Ignacio Ruiz Gandullo.
Sr. Raúl Medina Román, en substitució de la Sra. Natividad Sanjurjo Golpe.
- 12.- Decret de l’Alcaldia, d’11 de febrer de 2016, que nomena el Sr. Ferran Caymel Ubia membre del Consell Municipal del Districte de Ciutat Vella.
- 13.- Decret de l’Alcaldia, d’11 de febrer de 2016, que designa el Sr. Jordi Martí i Grau membre del Consell d’Administració de l’Institut Municipal de Parcs i Jardins en substitució del Sr. Jordi Campillo i Gàmez.
- 14.- Decret de l’Alcaldia, d’11 de febrer de 2016, que designa la Sra. Pilar Corcoy i Cos membre del Consell Rector de l’Institut Municipal de Persones amb Discapacitat en substitució del Sr. Manel Mora Sánchez.
- 15.- Decret de l’Alcaldia, d’11 de febrer de 2016, que estableix que en l’exercici de la facultat delegada a la Primera Tinència d’Alcaldia mitjançant Decret de 13 de juny de 2015 (S1/D/2015-1912), recollida a l’apartat núm. 3) “En matèria d’exercici d’accions judicials”, punt núm. 3.1) que es reproduïx a continuació: “Instar davant els òrgans jurisdiccionals competents les autoritzacions per a entrades a domicili i restants llocs l’accés dels quals requereixi autorització judicial, sempre que això sigui procedent per a l’execució forçosa dels actes de l’Administració municipal”, caldrà que en el trasllat de l’òrgan gestor a la Direcció de Serveis Jurídics de la Gerència de Recursos consti de forma expressa la conformitat del regidor responsable de l’àmbit territorial o sectorial corresponent.
- 16.- Decret de l’Alcaldia, de 15 de febrer de 2016, que designa membre de les comissions del Consell Municipal que es detallen a continuació les persones següents:

Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports

Im. Sr. Koldo Blanco Uzquiano en substitució de la Sra. Sonia Sierra Infante.

Comissió de Presidència, Drets de Ciutadania, Participació i Seguretat i Prevenció

Im. Sr. Santiago Alonso Beltrán en substitució de la Sra. Sonia Sierra Infante.

Comissió d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat

Im. Sr. Koldo Blanco Uzquiano en substitució de la Ima. Sra. Marilén Barceló Verea.

- 17.- Decret de l'Alcaldia, de 18 de febrer de 2016, que delega en el regidor de Presidència i Territori l'aprovació de tota classe de transferències a entitats públiques i privades de les quals formi part l'Ajuntament de Barcelona i no es trobin incloses en els supòsits d'organismes i entitats a què fa referència l'apartat segon del decret de delegació de data 13 de juliol de 2015 (S1/D/2015-2291).
- 18.- Decret de l'Alcaldia, de 18 de febrer de 2016, que deixa sense efecte el nomenament del Sr. Francisco Rodríguez Jiménez com a membre del Consell Rector de l'Institut Municipal d'Informàtica i, designa el Sr. Francisco Jiménez Orantes membre del Consell Rector esmentat en representació dels treballadors d'aquest institut.
- 19.- Decret de l'Alcaldia, de 18 de febrer de 2016, que primer designa la Ima. Sra. Gala Pin Ferrando com a membre i vicepresidenta del Consell Rector de l'Institut Barcelona Esports en substitució del Sr. Raimundo Viejo Viñas i, segon, designa el Sr. Miquel Àngel Essomba Gelabert membre del Consell Rector esmentat en substitució del Sr. Fernando Pindado Sánchez.

Acord de la Comissió de Govern de 28 de gener de 2016:

Districte de Sants-Montjuïc

- 20.- (03 2014 01 OS) RESOLDRE les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública de l'Ordenació singular de terrasses del carrer Blai i carrer Blesa, al Districte de Sants-Montjuïc de Barcelona, a iniciativa del Districte, en el sentit que, justificadament i raonadament figura a l'informe que consta a l'expedient i que es dona per reproduït; APROVAR definitivament, a l'empara de l'article 79 de l'Ordenança de terrasses, l'Ordenació singular de terrasses del carrer Blai i carrer Blesa, segons el text que consta com a annex a la present proposta; NOTIFICAR el present acord a les persones que han comparegut durant el tràmit d'informació pública; PUBLICAR el present acord i el text íntegre de l'Ordenació singular de terrasses del carrer Blai i carrer Blesa, per a la seva eficàcia, al *Butlletí Oficial de la Província de Barcelona* i a la pàgina web del Districte de Sants-Montjuïc, en compliment de l'article 80 de l'Ordenança de terrasses.

b) Mesures de govern

c) Informes

PART DECISÒRIA / EXECUTIVA

a) Ratificacions

b) Propostes d'acord

COMISSIÓ DE DRETS SOCIALS, CULTURA I ESPORTS

- 1.- (CF 2016-02/2) RATIFICAR per part de l'Ajuntament de Barcelona, com a ens consorciat, l'acord adoptat per la Junta de Govern del Consorci del Pla de Rehabilitació i Equipament de Teatres de Barcelona en la sessió de 20 de maig de 2015, relatiu a l'aprovació de la modificació dels seus estatuts amb l'objecte d'adaptar-los a la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local i a la Llei 15/2014, de 16 de setembre, de racionalització del sector públic i altres mesures de reforma administrativa, a més d'altres modificacions adients, segons consta en l'expedient administratiu.

S'APROVA el dictamen precedent amb el vot en contra del Sr. Garganté i les Sres. Lecha i Rovira.

- 2.- (CF 2016-02/3) RATIFICAR per part de l'Ajuntament de Barcelona, com a ens consorciat, l'acord adoptat per la Junta Rectora del Consorci Institut Ramon Llull en sessió de 16 de desembre de 2015, relatiu a l'aprovació de la modificació dels seus estatuts amb l'objecte d'adaptar-los a la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local i a la Llei 15/2014, de 16 de setembre, de racionalització del sector públic i altres mesures de reforma administrativa, i altres modificacions adients, segons consta en l'expedient administratiu.

S'APROVA el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. Fernández Díaz i Mulleres i la Sra. Esteller, i amb el vot en contra del Sr. Garganté i les Sres. Lecha i Rovira.

COMISSIÓ DE PRESIDÈNCIA, DRETS DE CIUTADANIA, PARTICIPACIÓ I SEGURETAT I PREVENCIÓ

- 3.- ADOPTAR, en l'exercici de les competències reservades a l'Ajuntament com a soci únic de la Societat Privada Municipal Foment de Ciutat, SA, els acords següents: Primer.- Designar membres del Consell d'Administració de la Societat Foment de Ciutat, SA, les persones següents: Presidenta, Excma. Sra. Ada Colau Ballano, en substitució de la Ima. Sra. Janet Sanz Cid; i com a membre el Sr. Jordi Martí Grau, en substitució del Sr. Antoni Font Ferrer. Segon.- Establir que el termini de designació del conseller i consellera que es nomenen serà l'establert en els respectius estatuts, sens perjudici de la renovació que fos procedent en el canvi de mandat consistorial. Tercer.- Facultar indistintament el president i el secretari del Consell d'Administració per comparèixer davant notari i elevar a escriptura pública els nomenaments anteriors, així com per complir els tràmits necessaris per a la seva inscripció en el Registre Mercantil i també la correcció d'errors materials en cas necessari.

La Sra. ALCALDESSA aclareix, arran de les notícies que han sortit a la premsa sobre el cessament de membres del govern de Foment de Ciutat, SA, que es tracta de substitució, no pas de cessament, que és un fet ordinari per un canvi de funcions parcial a l'empresa pública.

Tot seguit, obre una ronda de torns de paraula.

El Sr. FORN pregunta per quin motiu la responsable d'urbanisme no tindrà responsabilitats a Foment de Ciutat i queda substituïda per l'alcaldeessa, i el gerent municipal substituirà un càrrec tècnic.

El Sr. CORONAS demana al Govern que aclareixi els motius del canvi; i si l'empresa Foment de Ciutat només executarà allò que es decideixi al Ple, o si també podrà fer actuacions per iniciativa pròpia.

La Sra. MEJÍAS confirma que, arran del que qualifica com una situació confusa, el seu grup canvia el seu posicionament per una abstenció.

El Sr. MÒDOL pregunta si realment es tracta de substituir un tècnic pel gerent municipal.

La Sra. ALCALDESSA respon que es tracta d'un canvi de membres del consell d'administració de Foment de Ciutat designats pel Govern municipal a fi de donar un paper rellevant a aquesta empresa en la implementació del Pla de barris; així, atès que aquest pla està impulsat des de l'Alcaldia com un pla transversal, confirma que la Sra. Sanz hi tindrà un paper molt rellevant, però també les altres tinències d'alcaldia i, per aquest motiu, han considerat convenient la representació de l'Alcaldia i de la Gerència Municipal.

Confirma, igualment, que no es produirà cap canvi en el funcionament de l'empresa ni cap de substancial en la seva estructura.

S'APROVA el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Trias, Forn, Ciurana, Ardanuy, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos, Homs i Vila, dels Srs. Sierra i Alonso i les Sres. Mejías, Sierra i Barceló, dels Srs. Bosch, Coronas i Puigcorbé i les Sres. Benedí i Capdevila, dels Srs. Fernández Díaz i Mulleres i la Sra. Esteller, i també del Sr. Garganté i les Sres. Lecha i Rovira.

4.- (1479/15) NOMENAR com a membres del Consell de Ciutat els representants de les institucions més significatives de la ciutat i les persones de renom ciutadà que figuren a l'annex I i II, respectivament, de conformitat amb l'article 7.1, apartats c) i e) del Reglament intern del Consell de Ciutat.

S'APROVA el dictamen precedent amb l'abstenció del Sr. Garganté i les Sres. Lecha i Rovira.

COMISSIÓ D'ECOLOGIA, URBANISME I MOBILITAT

5.- (14PL16180) APROVAR definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta municipal de Barcelona, el Pla especial de protecció de la qualitat urbana: Catàleg de protecció arquitectònic, històric i paisatgístic dels establiments emblemàtics de la ciutat de Barcelona, d'iniciativa municipal, amb les modificacions a què fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament; RESOLDRE les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe, de la Direcció esmentada, de valoració de les al·legacions; informes, tots dos, que consten a l'expedient i, a l'efecte de motivació, s'incorporen a aquest acord.

La Sra. SANZ es refereix al fet que en la darrera sessió de la Comissió d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat van tenir oportunitat de tractar moltes de les

qüestions vinculades a l'aprovació definitiva d'aquest pla especial. Recorda que el document aprovat inicialment l'11 de març de 2015 provenia d'una suspensió de llicències del 2014, de manera que estan ja en la recta final del tràmit de suspensió de llicències d'una durada de gairebé dos anys i, en conseqüència, cal donar compliment a l'objectiu que la va motivar i, posteriorment, a la redacció del document del pla especial per a la preservació i potenciació dels comerços emblemàtics de la ciutat, que aporten valor, identitat, generen pertinença i vertebració, cohesió en els barris on s'ubiquen i diversitat comercial.

Explica que una vegada vistes totes les al·legacions que s'han presentat, i analitzat el document inicial, en el marc d'un nou mandat municipal han considerat convenient introduir i modificar alguns aspectes. Concreta, en primer lloc, que dels 228 establiments per protegir inclosos en el redactat inicial, es passa a 211, una disminució en 17 establiments fonamentada en l'informe tècnic, inclòs en l'expedient, i les al·legacions presentades.

En segon lloc, precisa que s'agrupen tres nivells de protecció específics: de gran interès, d'interès i d'interès paisatgístic. Igualment, assenyalava que s'introdueixen mesures de promoció i de foment per al manteniment dels comerços i la seva rehabilitació, entre les quals esmenta les bonificacions en l'ICIO, subvencions en l'IBI —fins al 95% segons la categoria i la garantia de manteniment de l'activitat—, subvencions en la campanya de millora del paisatge urbà, a fi de fomentar que els elements per protegir continuïn estant en bona situació; i afegeix l'establiment de mesures de foment i assessorament empresarial en matèria d'arrendaments i de promoció de l'activitat comercial dels establiments emblemàtics.

Indica, per tant, que es tracta de coordinar no només les actuacions que desenvolupa l'àmbit urbanístic municipal, sinó també l'àmbit del comerç.

Afegeix que es manté la regulació sobre les millores en qualitat ambiental, així com l'eliminació d'alguns articles vinculats a aspectes referits exclusivament a l'àmbit de l'habitatge, que s'incorporaran en el futur Pla d'habitatge. I comenta, també, que s'introdueix una nova disposició arran de les peticions d'alguns grups d'incorporar la declaració de bé cultural d'interès local als establiments de gran interès a fi de poder exercir el dret de tanteig i retracte a favor de l'Ajuntament.

Recapitula que es tracta de situar aquest pla especial en la direcció que el motiva, que no és altra que aconseguir que Barcelona no perdi més teixit comercial, específicament els comerços emblemàtics.

El Sr. BLASI destaca la complexitat d'aquest assumpte i es refereix al tancament dels anomenats establiments emblemàtics per múltiples causes, entre les quals té un paper rellevant la finalització de la moratòria de la LAU després de vint anys.

Destaca que diversos governs municipals han fet una acció pionera innovadora i transversal, d'acord amb les competències municipals en l'àmbit de la protecció econòmica, el pla específic de protecció i de suport als establiments emblemàtics, i també des de l'urbanístic, amb aquest pla especial que avui es porta a aprovació amb les modificacions esmentades per la Sra. Sanz.

Assenyala que també es van fer actuacions concretes com la compra del bar Marsella, la mediació per aconseguir lloguers assequibles a la Cereria Subirats o l'espardenyeria del carrer d'Avinyó. Igualment, aprofita per reconèixer la feina tècnica de la Direcció de Comerç i de Barcelona Activa, i de Planejament i Paisatge Urbà.

Remarca, però, que aquests darrers vuit mesos han pogut constatar la pèrdua del lideratge en el vessant de la promoció econòmica, malgrat la tramitació per part de l'àmbit d'urbanisme d'aquest planejament. En aquest sentit, destaca que s'hagin concretat mesures fiscals, i refermat la possibilitat de tanteig i retracte —que ja preveu la Llei de patrimoni— i l'aprovació del catàleg de protecció.

Manifesta que els sorprèn que transcorreguts aquests vuit mesos d'ençà de l'inici del mandat continuï havent-hi establiments emblemàtics que tanquen; i que, finalment, hagin donat per bo el dictamen elaborat per diversos juristes, a proposta de la taula tècnica d'establiments emblemàtics, que parla de les limitacions per part de la directiva de serveis. Afegeix que també els preocupa la inacció que ha portat el Govern a haver d'improvisar la supressió dels articles 24 i 27 del pla inicial; la motivació de la reducció del nombre d'establiments per protegir, així com el fet que no els arriba la documentació que el Govern s'havia compromès a enviar als grups municipals.

Anuncia que el seu grup votarà a favor d'aquest punt amb el benentès que és un assumpte important.

El Sr. BLANCO entén que tots els presents tenen el desig de viure en una ciutat millor, amb més qualitat de vida per a tota la ciutadania. Partint d'aquesta premissa, doncs, manifesta que el seu grup creu que les institucions poden influir per preservar tot allò que contribueix a fer-la possible. En aquest sentit, posa en relleu que la diversitat comercial és un dels aspectes que incideixen en la qualitat de vida i, per tant, un valor a preservar.

Observa que tothom ha lamentat en un moment o altre la pèrdua d'un comerç dels “de tota la vida”, molts dels quals són de tradició familiar centenària, no només pels serveis que ofereixen, sinó també perquè formen part d'allò que fa de Barcelona una ciutat única.

No obstant això, fa notar que no seria possible, ni legal, obligar la propietat d'un negoci a mantenir-lo en contra de la seva voluntat; tanmateix, consideren que les institucions poden donar suport als qui decideixen apostar per mantenir una activitat tradicional, tot i les grans dificultats que significa fer front a la competència de grans empreses i franquícies.

Manifesta, però, que si aquests comerços fan un esforç que beneficia la ciutat és just que la ciutat els doni suport; i, en aquesta línia, apunta que l'Administració els pot oferir assessorament i promoció a fi que siguin rendibles i es valguin per ells mateixos. Afegeix que també es pot incentivar el manteniment de les activitats amb ajudes fiscals; i protegir el seu valor patrimonial mitjançant campanyes de rehabilitació.

Assenyala que aquest tipus de mesures estan incloses en el pla urbanístic que avui es porta a aprovació, juntament amb el catàleg de protecció; tanmateix, entén que pot ser insuficient, per la qual cosa apel·len a l'establiment de més ajuts i menys burocràcia, malgrat que consideren que aquest pla és un primer pas en la direcció correcta, motiu pel qual hi votaran a favor.

El Sr. CORONAS addueix que l'aprovació d'aquest pla urbanístic té un regust agredolç, atès que d'ençà del maig de 2013 ERC va començar a plantejar diverses propostes pel que fa als comerços emblemàtics, que van reiterar els anys següents, arran especialment dels canvis en la LAU, que han provocat que molts d'aquests negocis hagin hagut de tancar i, per tant, a hores d'ara ja no es poden incloure en la catalogació proposada.

Avança que el seu grup votarà a favor del pla especial perquè consideren que no es pot permetre de cap manera que la moratòria finalitzi sense l'aprovació del catàleg. Fa notar que si això no s'aconsegueix, les conseqüències per als comerços emblemàtics serien força negatives.

Tanmateix, critica la gestió de terminis durant la tramitació de la mesura de govern impulsada per CiU, que es va haver de prorrogar per incapacitat de tirar-la endavant, i que arriba a dia d'avui amb aquesta aprovació. Lamenta, doncs, la pèrdua d'un temps molt valuós.

Afegeix que, dels disset establiments suprimits del catàleg, els sorprèn que cinc fossin catalogats inicialment amb la categoria E2 d'establiments d'interès; així com que quatre d'aquests establiments hagin decidit que no volen formar part de la categorització.

Consideren, per tant, que cal un pla de protecció de caràcter integral.

El Sr. MÒDOL celebra l'aprovació d'aquest pla especial, entre altres motius perquè el grup del PSC n'és impulsor i ha treballat molt en el seu desenvolupament; alhora, també es felicita per l'acceptació de les propostes que hi ha fet.

Reitera, atès que ja ho van expressar en comissió, que consideren que el pla arriba tard per manca de diligència evident del govern anterior, fet que ha provocat que la ciutat anés perdent establiments emblemàtics sense remei, entre els quals esmenta el Musical Empòrium, El Indio, la xocolateria Fargas, la filatèlia Monge o la llibreria Canuda.

Això no obstant, destaca que a partir d'avui la ciutat disposi d'un instrument urbanístic que protegeix una mica més aquesta mena d'establiments.

Recorda que la setmana passada el seu grup va fer reserva de vot en comissió a fi de saber si s'inclouïa el dret de tanteig i retracte que permetria a aquest ajuntament optar a la compra d'un establiment protegit amb categoria E1; atès que durant la setmana han rebut els informes que ratifiquen que s'ha incorporat aquest dret, avança que emetran un vot favorable.

Afegeix que tenen el compromís del Govern municipal de tirar endavant altres mesures que el seu grup ha apuntat a fi d'ajudar a mantenir l'activitat dels comerços emblemàtics, com ara la subvenció de l'IBI i la creació d'un fons per a possibles adquisicions.

En conseqüència, diu que confia que entre tots puguin assolir l'objectiu d'evitar la pèrdua d'aquests establiments, i que esperen veure reflectits en propers

pressupostos la creació del fons que ha esmentat, així com les mesures per a la subvenció de l'IBI.

El Sr. MULLERAS observa que els comerços emblemàtics formen part de l'ADN comercial de la ciutat, i que la seva pèrdua significa perdre un valor intangible i incalculable, així com un atractiu essencial que marca la diferència de Barcelona a escala internacional.

Això no obstant, retreu al Govern municipal la seva inacció per evitar la pèrdua de comerços emblemàtics. Observa que en els vuits mesos de mandat no ha fet res quant a aquests comerços, i no és fins pràcticament al final del termini legal per fer-ho, que porten a aprovació aquest pla especial, que entén que és el mateix document presentat pel govern de CiU amb prou feines maquillat, i que el grup d'ICV-EUiA va criticar obertament. Considera que tot plegat demostra la manca d'interès del Govern actual envers els comerços emblemàtics de la ciutat.

Posa de manifest que el seu grup va ser l'únic que va presentar al·legacions al pla, acceptades en una mínima part, per la qual cosa continuen pensant que el pla és insuficient. Altrament, assenyala que si es vol eficàcia en la preservació d'aquests comerços les actuacions s'haurien de concretar molt més. Així, entén que s'hauria de redactar l'informe preceptiu que demanava el seu grup per al canvi de llicències; o ajudar a la protecció de l'activitat aplicant la qualificació de bé d'interès cultural; alhora, destaca la importància de les campanyes d'estímul de la compra, no només de cara al turisme sinó també per als residents.

En conseqüència, atès que consideren les mesures del pla insuficients, anuncia que el seu grup s'abstindrà en la votació del pla.

La Sra. LECHA opina que aquest és un pla de mínims, tot i que avança que hi votaran a favor.

Reconeixen la necessitat de protecció dels comerços emblemàtics, que configuren un paisatge urbà allunyat de la homogeneïtat que provoquen les grans franquícies que envaeixen la ciutat. Igualment, entenen que aquesta protecció esvaeix una mica la precarització laboral que afavoreixen aquestes franquícies, atès que els comerços emblemàtics, moltes vegades, són de tradició familiar.

Consideren, tanmateix, que les mesures establertes en el pla no protegeixen del tot la continuació de l'activitat d'aquests establiments, ja que tant la subvenció de l'IBI com de l'ICIO no la garanteixen suficientment, de manera que alerta del risc que es mantinguin les estructures dels establiments amb activitats de franquícia multinacional.

La Sra. SANZ agraeix els vots favorables al pla i admet que des de l'àmbit urbanístic es poden protegir els establiments, però reconeix que l'activitat econòmica no hi entra.

En conseqüència, avança que aquesta proposta serà dinàmica a fi d'anar-la millorant amb el temps.

S'APROVA el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Fernández Díaz i Mulleres i la Sra. Esteller.

- 6.- (13PL16108) DENEGAR l'aprovació definitiva, de conformitat amb l'article 92.1.c del text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost), del Pla especial urbanístic d'ordenació de l'ampliació de l'edificació de la finca situada al camí de la Santa Creu d'Olorda, a Vallvidrera, núms. 79-81, promogut per Ramón Comerma i Oliva, tenint en compte l'existència de motius determinants de la denegació de la seva aprovació, als quals fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, que consta a l'expedient i es dona per reproduït; i NOTIFICAR l'acord adoptat als promotors del pla.

S'APROVA, per unanimitat, el dictamen

precedent. Districte d'Horta-Guinardó

- 7.- (15PL16369) APROVAR provisionalment, de conformitat amb l'article 66.3 de la Carta municipal de Barcelona, la modificació del Pla general metropolità per a l'ús com a equipament de la finca de Can Garcini, situada al carrer Xiprer núm. 40-46, d'iniciativa municipal, amb les modificacions a què fa referència l'informe de la Direcció de Planejament; RESOLDRE les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe de la direcció esmentada de valoració de les al·legacions; informes, tots dos, que consten a l'expedient i, a l'efecte de motivació, s'incorporen a aquest acord; TRAMETRE l'expedient a la Subcomissió d'Urbanisme de Barcelona per a la seva aprovació definitiva.

La Sra. SANZ indica que aquesta aprovació definitiva de modificació del PGM, que es va començar a tramitar el novembre de 2015, blinda un acord entre la història i la voluntat col·lectiva d'un barri amb l'Ajuntament. Precisa que es tracta de desenvolupar el plantejament urbanístic com una eina pública de gran capacitat decisiva per a l'Ajuntament dins el marc legal urbanístic vigent. I precisa que es fa una actuació aïllada per a l'expropiació, com una estratègia pública clarament regulada per la legislació urbanística.

Remarca, doncs, que aquesta modificació de PGM és una resposta decisiva i urgent per garantir el manteniment de la finca Can Garcini i posar-la al servei de la ciutadania preservant-ne l'entorn urbà.

Concreta que es tracta d'una operació pública de regeneració urbana en una edificació històrica amb una proposta de nous usos, en contraposició a altres actuacions urbanístiques que s'havien proposat i que comportaven unes plusvàlues que revertien específicament en privats i no en l'interès públic.

Destaca, per tant, poder fer realitat aquesta reivindicació veïnal del barri del Guinardó.

El Sr. MARTÍ anuncia el vot a favor del grup de CiU d'aquesta modificació de PGM que suposa l'ús com a equipament de la finca de Can Garcini.

Recorda que en la comissió d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat el seu grup es va abstenir en la votació amb la voluntat de deixar palesos els dubtes i recels quant al procediment que emprava el Govern municipal per tirar endavant la modificació de PGM, sobretot per l'elevada possibilitat que aquest procés acabi amb un contenciós que guanyi la propietat actual i, per tant, que afecti negativament el patrimoni i els comptes municipals.

Així, destaca que han posat l'accent en el recorregut insuficient de les

negociacions del Govern amb la propietat, atès que una part fonamental de l'urbanisme és el diàleg i el pacte.

No obstant això, consideren que el més important és donar resposta a les llargues reivindicacions veïnals i aconseguir que Can Garcini esdevingui un equipament municipal al més aviat possible tenint en compte la manca d'aquest tipus d'equipaments al barri del Guinardó.

El Sr. BLANCO expressa els dubtes del seu grup sobre la manera de gestionar aquesta modificació de PGM.

Assenyala que el seu grup considera l'expropiació com el pitjor mètode que es pot usar, atès que pot allargar molt els tràmits, planteja un litigi amb la propietat, i comporta un pagament que podria ser desproporcionat.

Observa que la Sra. Sanz s'ha referit al fet que amb un altre tipus d'operació les plusvàlues revertirien en un privat, i manifesta que el seu grup té dubtes sobre la correcció de la valoració tècnica feta per l'Ajuntament, entorn dels quatre milions d'euros. Temen, tanmateix, que acabi significant una quantitat ben superior, per la qual cosa alerten que s'ha de ser molt curós amb el diner públic.

Reconeix que cal respectar els drets de la propietat, però consideren que també es podrien haver posat en la negociació molts altres solars de titularitat municipal, i manifesta que desconeixen si s'han explorat totes les possibilitats en aquest sentit.

Això no obstant, atès que comparteixen la finalitat de destinar l'edifici a equipament municipal, i que consideren que hi ha interès públic justificat en l'operació, avança el vot favorable del seu grup.

El Sr. CORONAS, després d'anunciar el vot a favor d'aquest punt, assenyala que la modificació de PGM és l'instrument adequat en aquest cas, ja que amb el propietari actual, Nuñez i Navarro, difícilment es pot arribar a un acord que no sigui infinitament favorable a l'empresa, tal com se li oferia amb l'operació, que qualifica de nyap, que es pretenia tirar endavant durant el mandat anterior.

En conseqüència, d'una banda considera que la via de la modificació del PGM resol en l'aspecte legal que no es pugui enderrocar l'edifici per fer-ne un de veïns de nova planta; i, d'altra banda, evita la permuta d'edificabilitat amb Nuñez i Navarro amb una propietat municipal al carrer de Montevideo, davant del parc de l'Oreneta.

Recorda que el seu grup ja es va posicionar d'entada en contra d'aquesta operació, perquè tampoc no resolva al cent per cent l'edificabilitat a Torre Garcini, ja que es podia construir al costat d'una de les façanes.

Per tant, consideren que la via més adequada és l'establiment del preu just per expropiació forçosa.

El Sr. MÒDOL manifesta que Can Garcini és l'exemple de l'urbanisme social que reivindica el Grup Socialista per a la ciutat.

Reitera, tal com ja van comentar a la comissió d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat, que l'Ajuntament ha de liderar les iniciatives que facin possible que els equipaments reivindicats pels barris es facin realitat, costi el que costi.

Afirma que no posen en dubte el cost de la finca previst pels serveis tècnics municipals i, per tant, estan convençuts que l'operació es farà amb tota la correcció.

Posa de manifest que l'anterior govern era més procliu a facilitar una operació de permuta que podria haver acabat malmetent terrenys públics a Can Caralleu, per tant valoren molt positivament el canvi d'opció, motiu pel qual hi van donar suport d'entrada.

El Sr. MULLERAS posa de manifest que el seu ha estat l'únic grup que ha presentat al·legacions a aquesta modificació de PGM, alhora que ratifica que està absolutament a favor que es facin equipaments a Torre Garcini.

Tanmateix, critiquen el mètode emprat pel Govern municipal, sense acord, que planteja problemes de valoració, alhora que preveuen problemes legals futurs que podrien suposar un perjudici patrimonial molt important per a aquest ajuntament. En conseqüència, pregunta a la Sra. Sanz quant costarà finalment aquesta operació i quin és el calendari d'execució, i manifesta que si concreta ambdós punts el seu grup votarà a favor.

La Sra. LECHA anuncia el vot a favor d'aquesta modificació de PGM.

Aprofita per recordar que aquesta operació es durà a terme gràcies a la pressió veïnal i a la lluita de la plataforma Salvem Torre Garcini. Celebren aquesta aprovació igualment perquè impedeix l'especulació de la màfia immobiliària, Nuñez i Navarro, en aquesta ocasió.

Considera que la situació a què s'ha arribat ve donada per la negligència dels governs anteriors, especialment del tripartit, que van permetre la venda del barri del Guinardó als especuladors.

En conseqüència, estan d'acord amb la via acordada, i alerta que si es torça els veïns i les veïnes defensaran Torre Garcini.

La Sra. SANZ respon al grup del PP que aquesta actuació aïllada per expropiació s'inclou en el marc del proper quadrienni, amb un estudi econòmic previ i adjunt a una valoració que oscil·la entre 3,75 i 4,45 milions d'euros, als qual s'ha d'afegir el cost de la rehabilitació de l'edifici existent de la qual s'ha fet una valoració estimada d'un milió d'euros.

Concreta, igualment, que el calendari públic és el de tramitació de la modificació de PGM, i a partir d'ara es tracta d'acabar de concretar el preu just de l'expropiació per poder elaborar el calendari d'execució.

Reconeix, com aquí s'ha dit, que l'urbanisme és també diàleg i pacte, però remarca que sobretot és l'ús d'aquest diàleg i pacte a fi de preservar l'interès general. Confirma que aquest govern és extremament curós amb el diner públic, i assegura que en aquest cas han intentat dialogar a fi de fer prevaldre l'interès de la ciutat i no pas el dels privats, motiu pel qual han considerat que la millor proposta és la que avui presenten.

El Sr. MARTÍ addueix que si el Govern aplica el mateix grau de diàleg que els grups municipals a la negociació urbanística no auguren bons resultats en aquest cas concret.

El Sr. MULLERAS insisteix que cal ser molt curosos amb la gestió del diner públic, i assenyala que a dia d'avui la Sra. Sanz encara no els ha concretat quant costarà la compra de Torre Garcini, i tampoc no els ha concretat quan serà d'ús públic. Per tant, reitera les preguntes que ha formulat en la seva primera intervenció.

La Sra. SANZ puntualitza que l'Ajuntament fa la valoració pública

d'aquesta qüestió, i confirma que estan treballant perquè es resolgui al més aviat possible i poder assegurar que algun dia Torre Garcini estarà a disposició del barri del Guinardó.

I recomana al Sr. Mulleras que no busqui excuses per posicionar-se si és que no està d'acord amb la defensa de l'interès públic.

El Sr. MULLERAS expressa que el seu grup farà una abstenció en aquest punt.

S'APROVA el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Fernández Díaz i Mulleres i la Sra. Esteller.

Districte de Nou Barris

- 8.- (15PL16366) APROVAR definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta municipal de Barcelona, el Pla especial urbanístic per a la regulació del nou equipament situat al carrer de Sant Iscle, 50-54, destinat a piscina i pista poliesportiva, al districte de Nou Barris, d'iniciativa municipal, amb les modificacions a què fa referència l'informe tecnicojurídic de la Direcció de Planejament, que consta a l'expedient i, a l'efecte de motivació, s'incorpora a aquest acord.

S'APROVA, per unanimitat, el dictamen precedent.

c) Proposicions

PART D'IMPULS I CONTROL

a) Proposicions / declaracions de grup

Grup Municipal de Convergència i Unió

- Prop. 1.- (M1519/2762) El Plenari del Consell Municipal insta el Govern de la ciutat a: 1. Impulsar una consulta ciutadana que preguntí directament als veïns i veïnes dels barris de l'entorn de la plaça Lluçmajor (Verdum, Prosperitat, Porta i la Guineueta), si volen que la dita plaça passi d'anomenar-se Lluçmajor a ser la plaça de la República. 2. Mentre la consulta no sigui celebrada, i no se'n coneguin els resultats, l'Ajuntament de Barcelona es compromet a no fer efectiu el canvi de denominació de la plaça de Lluçmajor.

El Grup Municipal de Convergència i Unió presenta la moció d'urgència següent que, en cas que s'apreciï la urgència, substituirà la proposició / declaració de grup precedent:

El Plenari del Consell Municipal acorda: 1.- Que el Govern de la ciutat reafirmi el seu compromís per mantenir l'organització del Mobile World Congress a Barcelona. 2.- Que el Govern treballi per maximitzar els impactes positius que implica per a la ciutat la celebració de congressos internacionals com el Mobile World Congress, fent que repercuteixin en una millora de les oportunitats per als ciutadans i les ciutadanes de Barcelona. 3.- Lamentar la manca d'acord entre la direcció de TMB i el comitè de vaga, en un conflicte que s'havia fet evident amb temps suficient per afrontar les negociacions amb més marge de maniobra per a les parts implicades. 4.- Demanar al Govern que repregui les negociacions per acordar un conveni col·lectiu al més aviat possible, i evitar, així, en el futur, situacions que perjudiquin els usuaris del metro.

La Sra. ALCALDESSA informa que el grup de CiU ha presentat una moció d'urgència les darreres vint-i-quatre hores que, conforme a l'article 55.2 del ROM, requereix apreciació prèvia de l'alcaldeessa per valorar la concurrència de motius justificatius de l'excepcionalitat. En conseqüència, tot i que el Govern no considera que sigui urgent, manifesta la bona predisposició a tractar assumptes d'actualitat i fer aquest canvi al darrer moment.

Tanmateix, reflexiona que és convenient no abusar de la via d'urgència atès que se'n desvirtua el sentit; alhora, si es fan canvis tan ajustats en el temps es podrien vulnerar els drets dels membres del Consistori a conèixer el contingut de la proposta amb temps suficient i, per tant, la possibilitat de proposar transaccions o reflexionar el seu sentit de vot.

Feta aquesta observació, se sotmet a votació l'apreciació de la urgència.

S'aprecia la urgència amb l'abstenció dels Srs. Fernández Díaz i Mulleres i la Sra. Esteller, i també del Sr. Garganté i les Sres. Lecha i Rovira.

El Sr. FORN agraeix l'apreciació de la urgència als grups que hi han votat a favor.

Tot seguit, justifica que presenten aquesta moció perquè consideren que el Ple havia de tractar un assumpte que ha generat força malestar entre la ciutadania, com són les recents vagues de metro i d'autobús.

Manifesta que tenien l'esperança que hagués estat el Govern qui informés el Plenari del Consell Municipal i qui donés explicacions dels fets ocorreguts, és a dir, que actués d'ofici. Consideren que, a més de les piulades a Twitter i *post* a les xarxes, el Govern hauria de retre comptes al Ple de la ciutat.

Recapitula que aquesta setmana el Govern ha patit una nova crisi, i que s'ha posat de manifest la seva capacitat real de gestionar les dificultats que comporta el govern de la ciutat. Així, per primera vegada, l'alcaldeessa ha hagut d'enfrontar un problema real que no es resol amb la política de gestos a què els té acostumats; altrament, la resolució del conflicte requereix coneixement i capacitat de gestió.

Explica que el seu grup, que va patir situacions similars des del govern estant, en tot moment ha adoptat una actitud constructiva, i ha evitat les crítiques al govern per a la gestió de la crisi. Tanmateix, afirma que això no significa que la comparteixin, i entenen que ara és moment de valorar què no ha funcionat i què no s'ha fet bé. Subratlla que el conflicte laboral continua, que el conveni de metro està en l'aire i el preacord amb autobusos encara està pendent de ratificació per l'assemblea de treballadors.

Destaca l'afectació als ciutadans arran de les vagues d'autobús i de metro; fa notar que s'ha parlat molt de la repercussió en el Mobile World Congress (MWC), però entén que els afectats reals han estat els usuaris del transport públic que diàriament es desplacen amb aquest mitjà de transport als seus llocs de treball.

En conseqüència, denuncia que estan pagant la poca credibilitat i la pèrdua d'autoritat de l'alcaldeessa; i es pregunta què passaria si a dia d'avui Barcelona en

Comú estigués a l'oposició, si tindria la mateixa actitud responsable que reclama. En aquest sentit, es refereix al fet que aquests dies han ressuscitat les piulades que l'alcalde i altres membres del Govern van fer durant les anteriors vagues de TMB, i es posa de manifest que el seu discurs ha canviat substancialment, ja que ara parlen de la impossibilitat d'apujar salaris a causa de les limitacions pressupostàries, o es justifiquen dient que per satisfer les demandes dels treballadors caldria pujar les tarifes, empitjorar el servei o incrementar els impostos a la ciutadania.

Així, doncs, després de donar a l'alcalde la benvinguda a la realitat, lamenta que hagi estat amb tant de retard, ja que altrament tots plegats s'haurien estalviat moltes promeses.

Remarca que no es tracta d'estar amb els activistes o, contràriament, amb la direcció de TMB, sinó d'un problema de credibilitat, de parlar amb fonament i coneixement de causa i no pas dir allò que vol sentir l'interlocutor de torn. Precisa que per guanyar en l'exercici d'autoritat s'han d'explicar les coses tal com són. I pregunta a l'alcalde si ha valorat la seva participació en les negociacions, i la situació de feblesa a què aboca la presidenta de TMB.

En segon lloc, critica la manca de previsió, atès que el Govern ha trigat massa dies a veure que el conflicte era de debò. Recorda que van informar que havien començat a negociar el conveni l'octubre de l'any passat, però han arribat al febrer d'enguany sense tenir cap solució. Addueix que amb els precedents d'anys anteriors, s'haurien d'haver adonat que s'utilitzaria el MWC per pressionar; havien d'haver estat conscients de què suposava situar el conflicte de TMB a les portes del congrés. Altrament, diu que no vol creure que han estat tan ingenus de pensar que a ells no els passaria.

Considera que tots plegats han de reflexionar si estan tensant excessivament el MWC en convertir-lo en centre de les reivindicacions de tota mena de conflictes. Tanmateix, destaca que el MWC és una de les grans activitats econòmiques de la ciutat, tant pel seu impacte econòmic com pels llocs de treball que genera; alerta, però, que massa ciutats estan pendents dels errors de Barcelona per ocupar el seu espai, i demana de no posar-los-ho fàcil.

Acaba la seva primera intervenció posant de manifest que han viscut un conflicte laboral que encara no ha finalitzat, per la qual cosa demana al Govern que esmerci tots els esforços en la seva resolució, en negociar amb decisió i realisme i defensant el dret a la mobilitat de milers de persones. Igualment, fa avinent que s'han d'assumir les responsabilitats polítiques quan les coses no es fan bé, i recorda que molts ciutadans afectats reclamen l'assumpció de responsabilitats per part del Govern de Barcelona.

Conclou de tot plegat que el Govern té un problema d'autoritat, i que la ciutat se'n pot ressentir.

La Sra. MEJÍAS considera que la proposició del grup de CiU és de plena actualitat i necessita el suport de tots els grups municipals a fi de garantir que un dels esdeveniments més importants per a la ciutat, el MWC, pugui continuar celebrant-s'hi. En conseqüència, entén que és en aquesta cambra que s'ha de parlar dels efectes que ha tingut la gestió de la vaga d'autobús i de metro coincidint amb l'esdeveniment.

Fa notar que si tothom que preveu participar en el MWC, des de les empreses de telefonia o de tecnologia més grans fins a l'últim empresari de restauració o de comerç, s'avança per garantir un bon servei en els seus àmbits corresponents, també aquest ajuntament ha d'estar preparat per garantir un bon servei a tots els participants.

Tanmateix, critica que aquesta previsió és la que ha mancat a l'Ajuntament, atès que la vaga de metro i d'autobús estava anunciada d'ençà del novembre del 2015, de manera que el Govern ha tingut temps suficient per assegurar amb el comitè d'empresa per garantir que els serveis de la ciutat estiguessin a punt en uns moments en què el món sencer mira Barcelona.

Per tant, reconeix que no entenen quin paper ha fet el Govern municipal, tot i que sospiten que aquests darrers mesos s'ha dedicat a altres prioritats, perquè com ja li ha advertit altres vegades, és evident que no considera els serveis públics de la ciutat com una prioritat.

Recorda que els serveis públics no només estan a disposició dels congressistes del MWC, sinó que la vaga ha afectat greument pràcticament un milió i mig de residents diàriament.

Addueix que no comprenen el paper de l'alcalde en el conflicte; i consideren que la seva intervenció ha posat en evidència la persona encarregada de gestionar el conflicte, la Sra. Vidal, que ha estat relegada de les seves funcions; alhora, creu que la intervenció de l'alcalde, que qualifica de maldestra, només ha servit per radicalitzar les posicions, amb una actitud que no acaben d'entendre i que confien que els aclareixi avui.

Creu que ni la mateixa alcalde sabia quin era el seu paper en tot plegat, malgrat que altres vegades havia estat asseguda a les taules de reivindicació, però ara s'ha trobat a l'altra banda havent de donar una resposta a les reivindicacions dels treballadors de TMB.

El Sr. BOSCH avança el vot favorable a la moció, entre altres motius perquè els permet posar de manifest que el MWC ha estat un èxit mundial, superant totes les expectatives. Entén, per tant, que fóra bo reconèixer la tasca de tothom qui ho ha fet possible, agrair l'assistència dels milers de congressistes que han vingut a la ciutat, i a la ciutadania de l'àrea metropolitana que hi ha posat molta comprensió i paciència, conscient de la importància de l'esdeveniment per a la ciutat.

Creu que per a Barcelona, també per al MWC, és molt més important la creativitat, la innovació, el talent i l'actitud positiva que no pas fer de *hacker* en aquest esdeveniment. En conseqüència, considera que cal fer una crida per arribar a acords en casos com la vaga de transport públic que acaben de viure, i evitar les actituds incendiàries i imprudents.

Remarca, doncs, que és evident que cal trobar una solució als problemes derivats d'aquesta vaga, que s'ha especulat molt a qui perjudicava, si al MWC, als treballadors de TMB, al Govern de la ciutat o a les inversions futures. Tanmateix, creu que ha estat la ciutadania qui n'ha sortit més perjudicada, aliena a certes disputes que han envoltat el conflicte, i alerta que una vegada ha acabat el MWC no s'ha d'oblidar que el problema amb TMB persisteix.

Per acabar, es refereix a la declaració de l'alcalde sobre la seva implicació personal en el conflicte, i creu que fóra bo que s'hi continués implicant fins a la solució final. Insisteix, per tant, que volen un acord en funció del diàleg i la negociació i el pacte.

El Sr. COLLBONI reconeix que el MWC ha estat una oportunitat d'èxit per a la ciutat. Així, destaca que des del punt de vista econòmic i de creació de llocs de treball Barcelona necessita un teixit productiu de petites i mitjanes empreses, d'autònoms i de cooperatives que componen el gruix de l'economia urbana, però també li calen grans esdeveniments tractors d'inversions i de la modernització del teixit productiu, tal com va ser l'esperit inicial del congrés del mòbil, amb el repte de fixar la capitalitat física de la telefonia i la tecnologia mòbil.

Valora que durant aquests dies Barcelona ha demostrat novament la seva capacitat de superar l'escull d'una vaga del transport públic, que gràcies a la paciència i a la comprensió de la ciutadania s'ha pogut suportar malgrat la vulneració del dret a la mobilitat per exercir-ne un altre de legítim, que és el dret de vaga.

Afirma que han passat aquesta prova gràcies a la ciutadania i a la dinàmica que des de fa molts anys té la ciutat quant al seu compromís amb el MWC.

Considera, per tant, que el missatge que avui hauria de sortir del Ple és el compromís dels grups municipals en favor del MWC, del diàleg per trobar una solució a la vaga, tant si les causes han estat la manca de diàleg o de previsió o com per desconeixement.

Ratifica el convenciment que la ciutat ha superat aquesta prova de foc, però insisteix que s'han de posar tots els mitjans i els esforços perquè no torni a passar; per tant, reitera que el missatge que surti d'aquest Ple ha de ser d'unitat, com proposen en la declaració institucional que el seu grup ha presentat en aquesta sessió. Aprofita per recordar que aquest esdeveniment va arribar de la mà del Govern de l'Estat, presidit pel Sr. Zapatero, del Govern de la Generalitat amb el president Montilla, i de l'alcalde Hereu.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ constata que amb aquesta moció no es voten els discursos, i fa notar que el Sr. Forn ha filat un discurs que no justifica el contingut de l'acord que sotmeten a votació del Plenari del Consell Municipal, motiu pel qual avança que el seu grup esperarà a posicionar-se quan el ponent expliqui el contingut de la moció i per què s'ha modificat el text proposat inicialment.

El Sr. GARGANTÉ justifica l'abstenció del seu grup perquè, d'una banda, el darrer 17 de novembre va presentar a la comissió d'Economia i Hisenda una proposició per renegociar immediatament les condicions pactades amb GSMA, organitzadora del congrés, a fi d'incloure clàusules socials, laborals, feministes, ecològiques, internacionalistes i fiscals a fi de capgirar el model del MWC. Recorda que tots els grups municipals hi van votar en contra, amb l'argument unànim del temor a perdre el congrés si es renegociaven les condicions actuals. Considera que aquesta actitud demostra el grau de submissió de la institució i de totes les formacions polítiques a John Hoffman, director del MWC.

I afegeix que encara esperen l'informe que el Govern els ha de lliurar sobre la tipologia i distribució dels tretze mil llocs de treball que suposadament s'han creat arran del congrés.

Dit això, manifesta el màxim rebuig de CUP - Capgirem Barcelona a la política de sabotatge i menysteniment de la direcció de TMB amb els comitès de vaga de les dues empreses; i, en conseqüència, exigeixen el cessament immediat del conseller delegat, Enric Cañas, del director de TMB, Jaume Tintoré, del director de metro, Marc Grau, i de la directora d'autobús, Marta Labata. Igualment, exigeixen al Govern de la ciutat, a la presidenta de TMB i a l'alcalde de Barcelona un gir de cent vuitanta graus quant a les seves declaracions sobre el pols que mantenen amb els treballadors i treballadores del metro i l'autobús.

Recrimina el qualificatiu *desproporcionada* referit a la vaga, i l'intent de dividir els treballadors de metro i d'autobús de la resta de la classe treballadora sobre

la base dels seus salaris; insisteix que cal acabar amb buscar la divisió entre vaguistes radicals i vaguistes moderats; amb la criminalització i la culpabilització dels treballadors i treballadores pel sol fet de lluitar pels seus drets laborals. Recorda que aquests treballadors continuen anant diàriament als seus llocs de treball, i retreu a l'alcaldeessa, també a la presidenta de TMB, les seves declaracions que entén que poden haver incitat l'increment d'insults, amenaces i fins i tot intents d'agressió per part dels usuaris del transport públic.

Demana a l'alcaldeessa que reflexioni sobre com ha actuat el Govern les darreres dues setmanes i que escolti els treballadors i treballadores de TMB i no pas els directius, i li recorda que els veïns i veïnes de Barcelona els van votar per fer les coses d'una altra manera i no per continuar com sempre.

La Sra. ALCALDESSA intervé en nom de Barcelona en Comú i com a resposta a les diverses interpel·lacions que li han adreçat.

Subscriu, com ha fet notar el Sr. Fernández Díaz, que s'han produït intervencions molt disperses, i entén que la moció finalment transaccionada té un esperit força constructiu, atès que parla de refermar el compromís de Barcelona amb l'organització del MWC, i de treballar per maximitzar els impactes positius per al conjunt de la ciutat durant tot l'any.

Lamenta, però, la manca d'acord quant al conveni que s'està negociant entre TMB i la representació sindical dels treballadors i treballadores, d'una empresa pública que té vuit mil treballadors. Observa que es tracta d'un conflicte recurrent, que no és la primera vegada que passa, ni tampoc no és el primer conveni que es discuteix en un marc de polèmiques i posicions allunyades.

Assenyala que la moció acaba demanant al Govern que reprengui les negociacions per acordar un conveni col·lectiu al més aviat possible per evitar perjudicis als usuaris del transport públic, una demanda que afirma que el Govern subscriu plenament, especialment perquè estan convençuts que no es pot fer ús partidista de les grans qüestions de ciutat, sinó actuar amb actitud constructiva.

Tanmateix, fa notar que algunes intervencions fan aquesta mena d'ús del conflicte, especialment quan li retreuen haver desautoritzat la regidora Vidal. Replica que la seva intervenció és tot el contrari a una desautorització, que intenta, humilment, de canviar les formes de fer política, i afirma que no consideren el seu grup com espai jeràrquic i compartimentat; altrament, manifesta que, com a alcaldeessa, vol ser al carrer, entendre els conflictes i donar la cara. Recorda, en aquest sentit, que els treballadors i treballadores de TMB reclamaven una interlocució política del màxim nivell, motiu pel qual s'hi van reunir ella mateixa, la regidora de Mobilitat com a presidenta de TMB i el primer tinent d'alcaldia a fi de comprendre les raons i avançar en el diàleg, i assegura que està disposada a fer-ho tantes vegades com calgui.

El Sr. FORN respon al Sr. Fernández Díaz que per al seu grup és important cercar l'acord entre els grups de l'Ajuntament per afrontar, en benefici de la ciutadania, una crisi com la que els ocupa. Afegeix que el discurs també és important, i entén que avui han pogut combinar ambdós aspectes; d'una banda, un acord majoritari entre els grups del Consistori per afrontar la vaga, amb un compromís per buscar solució a una situació de conflicte que té una repercussió molt directa en el dia a dia de la ciutat; i, d'altra banda, assenyala que han pogut parlar d'aquest assumpte que, altrament, avui no hauria aparegut a l'ordre del dia d'aquesta sessió. Admet que el grup del PP ha presentat una pregunta, però li recorda que, com a tal, no es pot debatre entre tots els grups.

Afegeix que també era molt important conèixer l'opinió del Govern, atès que és qui ha assumit la responsabilitat de la negociació. Entén, però, que hi ha qui

prefereix no arribar a acords i quedar-se sols, que és una opció legítima, però ratifica que no és la seva.

El Sr. COLLBONI avança que el posicionament del seu grup serà favorable a la moció.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ considera que una de les virtuts més remarcables del seu grup és la coherència en dir el mateix a les rodes de premsa que en aquesta cambra, cosa que el grup de CiU i altres de l'oposició no han estat capaços de mantenir.

Anuncia, per tant, que el seu grup s'abstindrà en aquesta proposta, no pas pel seu contingut, amb el qual estan a favor en línies generals, com demostra que votaran a favor de la declaració institucional que posteriorment es llegirà, sinó per tot allò que no diu. Entén que una cosa és ser responsable i una altra còmplice de la situació que ha viscut Barcelona darrerament, tal com ha fet el grup de CiU aventint-se a retirar la reprovació de la gestió del Govern; altrament, afirma que el seu grup està convençut que cal exigir responsabilitats.

Igualment, assenyala que tampoc no han incorporat a la moció les esmenes que hi ha presentat el seu grup, en el sentit d'exigir responsabilitats al Govern metropolità, que és la junta general d'accionistes de TMB, i on també hi són CiU i ERC, que ara demanen explicacions a l'alcaldeessa per la seva gestió de la vaga. Per tant, demana a aquestes formacions lleialtat institucional i que assumeixin la seva part de responsabilitat.

Afegeix que en les seves esmenes també reclamaven transparència a TMB, i entén que aquells que donen suport a la moció i que comparteixen responsabilitats metropolitanas són coresponsables de l'opacitat i dèficit de gestió de TMB al llarg dels últims anys, que són CiU, PSC, ERC i ICV-EUiA.

Corroborà que estan a favor de renovar el compromís amb el MWC, del diàleg amb els treballadors de TMB i d'una millor garantia de servei; que consideren que l'alcaldeessa s'ha equivocat absolutament i, per aquest motiu, critiquen la seva gestió del conflicte, tardana i fora de lloc.

Conclou, per tant, que no estan disposats a participar en un acord de complicitat com és aquesta moció, que entre altres coses empara la manca de transparència a TMB, amb sous desorbitats i contractacions amb portes giratòries.

El Sr. GARGANTÉ indica que aquest dilluns vinent no es farà una assemblea d'autobusos com ha dit el Sr. Forn, sinó un referèndum al món de la màfia sindical CCOO, UGT i SIT, que paga la direcció i hi voten els directius, els mateixos que han fet el preacord.

Observa que aquí s'ha parlat del dret de vaga, però precisa que amb un 65% de serveis mínims, no estan parlant de dret a vaga sinó d'insult al moviment obrer.

La Sra. ALCALDESSA agraeix les intervencions més constructives, i ratifica que el Govern continuarà treballant intensament per arribar a un acord en el marc del conveni que permeti millores en tots els àmbits que plantegen els treballadors i treballadores de TMB, entre les quals reducció de la temporalitat o millora salarial; i també en la millora de la transparència i en la gestió de l'empresa, motiu pel qual ja han creat una agència de transparència a l'Àrea Metropolitana.

Finalment, recorda al grup de CiU que durant el seu mandat va fer una gestió d'absoluta continuïtat a TMB.

S'APROVA la moció d'urgència en debat amb sis abstencions —emeses pels Srs. Fernández Díaz i Mulleres i la Sra. Esteller, i també pel Sr. Garganté i les Sres. Lecha i Rovira—, i trenta-cinc vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Del Grup Municipal d'Esquerra Republicana de Catalunya

Prop. 2.- (M1519/2755) El Plenari del Consell Municipal acorda: Regular la implantació de cobertes verdes, preferentment productives en forma d'horts, als edificis de la ciutat mitjançant una nova ordenança que faci obligatori l'enjardinament i instal·lació d'aquests tipus de cobertes en el cas que es realitzin noves edificacions o construccions, rehabilitacions integrals d'edificis o bé es canviï l'ús de la totalitat dels edificis o les construccions. Amb la finalitat de fomentar l'autoproducció alimentària, l'aparició de noves activitats econòmiques relacionades amb l'agricultura urbana, millorar la qualitat de l'aire, regular l'escorrentia urbana de les aigües pluvials, i millorar l'eficiència energètica dels edificis i construccions.

El Sr. CORONAS indica que el 67% de les cobertes dels edificis de la ciutat són terrats, amb una superfície estimada de 1.764 hectàrees, de les quals, actualment, només 4 hectàrees corresponen a cobertes verdes.

Recorda que l'octubre de 2014, el Govern municipal de CiU va presentar una mesura de govern de promoció dels terrats vius i les cobertes verdes a la ciutat, que recollia diverses experiències internacionals, com ara el cas d'Alemanya, on la majoria de ciutats disposen de normatives municipals per fomentar aquesta mena de cobertes, paral·lelament als incentius, tant directes com indirectes, i l'obligatorietat.

Precisa que en ciutats com Nova York o Portland s'obliga a fer cobertes verdes en tots els edificis públics nous; a Los Angeles o a Toronto l'obligació és a partir d'una superfície determinada de la coberta, mentre que a ciutats europees com Stuttgart o Copenhagen, l'obligatorietat està determinada pel grau d'inclinació de la coberta.

Remarca que els beneficis de l'aprofitament dels terrats i les cobertes de la ciutat són múltiples, entre els quals els socials, ja que significa que la ciutat guanya un espai de relació per al veïnat, incrementa la superfície de verd i poden donar peu a fomentar l'autoproducció energètica i alimentària; igualment, en destaca els beneficis ambientals, atès que incrementen l'aïllament tèrmic dels edificis i contribueixen a la retenció d'aigua i a la millora de l'aïllament acústic.

Afegeix que un altre dels beneficis de l'aprofitament dels terrats és l'energètic, ja que implica un aprofitament potencial d'uns 400.000 megawatts anuals, de manera que suposa, també, un estalvi econòmic tenint en compte la reducció de la despesa energètica; alhora, comporta creació de llocs de treball en l'àmbit de la rehabilitació d'edificis.

Quant als plans i les normatives vigents, assenyala que actualment no existeix cap ordenança específica que defineixi els diferents tipus de cobertes i en reguli els usos; altrament, hi ha un marc normatiu molt dispers i dependent de diverses administracions, com ara el Pla del verd i la biodiversitat 2020, l'ordenança de medi ambient, els ajuts a la rehabilitació o el mateix Codi civil de Catalunya.

Fa avinent que el projecte del govern anterior preveia l'elaboració d'una ordenança específica, i entén que aquesta normativa podria incloure l'obligatorietat d'implantar aquest tipus de coberta als edificis públics de nova planta. Puntualitza que aquest aspecte l'han discutit amb la resta de grups municipals, als quals aprofita per agrair les seves aportacions per aprovar la proposició i que no quedi en un calaix.

Addueix que la mesura de govern que va presentar CiU no era oportuna, atès que la va plantejar al final del mandat, i inconcreta quant als aspectes més pràctics, els objectius i també el calendari de desplegament.

Així, doncs, entén que cal adequar la normativa per tal que allò que s'anomena "cinquena façana" deixi de ser un element anecdòtic en els edificis de la ciutat, com és el cas de la Biblioteca Zona Nord o la Fàbrica del Sol, i es generalitzi en edificis i equipaments públics i també privats.

Subratlla, per tant, que s'imposa una ordenança específica que defineixi les tipologies de coberta i en reguli l'ús; així com l'establiment d'un seguit d'objectius clars i indicadors de seguiment i l'elaboració d'un calendari amb les actuacions principals que afecten l'àmbit públic; alhora, també cal disposar d'un pressupost específic més enllà dels ajuts a la rehabilitació que atorga aquest ajuntament.

La Sra. VILA observa que el Pla del verd i la biodiversitat, així com la mesura de govern aprovada durant el mandat anterior a què s'ha referit el Sr. Coronas, són instruments estratègics que tenien per objectiu planificar a llarg termini les actuacions necessàries per aconseguir que la ciutat tingués una infraestructura de verd més significativa, a fi d'inserir la natura en l'àmbit urbà i connectar-lo millor amb l'entorn.

En conseqüència, avança que el seu grup votarà a favor de la proposició perquè va en la línia que van apuntar durant el mandat anterior; i perquè moltes de les explicacions que acaba de donar el regidor basteixen un bon argument de cara a donar suport a la iniciativa.

En aquesta línia, entenen que cal incrementar el coneixement per a la gestió i la conservació del verd i la biodiversitat; i que més enllà de les normatives, és important dotar-se d'eines de seguiment de la implementació de cobertes verdes, així com d'una bona cartografia de l'estat de la ciutat en aquest àmbit.

Valoren les cobertes dels edificis com un espai d'oportunitat per a la implantació de noves formes de verd urbà, amb unes dimensions considerables, amb molts beneficis associats que el Sr. Coronas ja ha esmentat i que redunden en la qualitat de vida i la salut de les persones.

Tanmateix, addueix que l'aspecte que no acaben de veure clar és el de l'autosuficiència alimentària que apuntava el ponent, ja que si bé troben molt positiva l'existència d'horts urbans privats, estan a favor de l'especialització agrícola dels territoris, i consideren que qui ha de cultivar i vendre els productes agrícoles són els professionals que tenen tradició ancestral a Catalunya.

El Sr. BLANCO manifesta que troben interessant la proposta i positiva per a la ciutat.

Agraeix que s'hagi modificat la redacció inicial de la proposició, ja que al seu parer és excessiu establir l'obligatorietat d'implantar aquestes cobertes verdes en els edificis de nova construcció o en els que han patit una rehabilitació integral. Tanmateix, consideren molt positiu fomentar aquest ús.

Precisa que la dificultat d'implantar l'obligatorietat rau no només en la instal·lació verda, sinó també en el manteniment que requereixen les cobertes d'aquesta mena, que no està assegurat amb la imposició de l'obligatorietat; i també en el fet que no és el mateix un edifici públic que un de privat. Consideren, per tant, que aquests aspectes s'han de tenir en compte a l'hora d'elaborar una ordenança.

Afegeix que constaten, igualment, un plantejament subversiu en la proposta, com és que posa en qüestió la possibilitat de fer un ús privatiu dels elements comuns, que durant molts anys ha estat un tema tabú a Barcelona. En aquest sentit, manifesta que advoquen per obrir el debat sobre aquest aspecte.

Conclou, per tant, que els semblen positives les mesures encaminades a incrementar la quantitat d'espècies vegetals a la ciutat, i subscriuen incorporar aquesta possibilitat en els projectes de nova construcció, així com el foment de les cobertes vegetals i el seu ús com a horts urbans.

El Sr. MÒDOL indica que el seu grup ha transaccionat el text de la proposició d'ERC en el sentit de no establir l'obligatorietat i, altrament, fomentar al màxim que es plantegi en els projectes constructius i de reforma la implantació de cobertes verdes.

Pel que fa als referents en aquest àmbit, que aquí ja s'han apuntat, destaca que les experiències de més èxit han estat les que s'han iniciat a més petita escala i, per tant, consideren que caldria ser més estratègics i flexibles i començar per petites implementacions incloses en un pla pilot, i valorar-ne l'èxit.

En conseqüència, i atès que el Sr. Coronas ha estat molt curós amb l'ús de la terminologia tècnica arquitectònica, li vol correspondre, al seu torn, manifestant que el seu grup està plenament d'acord amb l'autodeterminació clorofil·lica de les cobertes de la ciutat.

Finalment, quant a la necessitat d'incrementar el verd urbà, un aspecte que ja s'ha comentat en comissió, remarca que també és essencial recuperar-lo als interiors d'illa de l'Eixample; i que el criteri del verd s'incorpori cada vegada més en els projectes d'urbanització de la ciutat, atès que la coberta més gran de la ciutat és l'espai públic.

El Sr. MULLERAS considera lloable la proposició del grup d'ERC, tot i que manifesta que el seu grup discrepava amb el seu plantejament inicial, que incloïa l'obligatorietat. Afegeix, també, que els planteja força dubtes pel que fa a les conseqüències de la implantació de cobertes verdes als edificis, entre les quals l'increment de costos de construcció i de manteniment. Fa notar que també es poden generar situacions conflictives en les escales de veïns, i problemes legals pel que fa a la llei de propietat horitzontal.

Precisa que les qüestions amb què no estaven d'acord en la proposta inicial eren, com ja ha dit, l'obligatorietat, i consideren que calia incorporar una incentivació amb mesures fiscals; alhora, entenen que s'hauria de començar pels edificis públics, concretament pels municipals.

Observa que atès que en el text transaccionat s'ha suprimit l'obligatorietat, pregunta al grup proponent si acceptaria incorporar-hi com una esmena *in voce* la incentivació fiscal i implantar cobertes verdes als edificis municipals en primer lloc.

Manifesta que si accepten ambdues qüestions votaran a favor de la proposició.

La Sra. LECHA avança el vot a favor del seu grup en considerar que les cobertes verdes ofereixen oportunitats per a la millora de la qualitat ambiental i climàtica de la ciutat i a les persones, alhora que afegeixen una capa d'aïllament addicional als habitatges, incrementant la impermeabilitat, aïllant-los dels sorolls i permetent una reducció dels costos en calefacció i refrigeració, a la vegada que serveixen de dipòsit d'aigua de pluja i són instruments per a la prevenció d'inundacions. Continua enumerant beneficis d'aquest tipus de cobertes, posant en relleu que disminueixen els nivells de contaminació, creen nous hàbitats per a la fauna, milloren el paisatge urbà i potencien l'agricultura urbana.

Fa avinent que el seu grup planteja una recuperació dels recursos bàsics per a la vida social i col·lectiva i posar-los sota control democràtic i popular; en aquest sentit, advoquen per fer que la vida urbana es basi en fonaments ecològics menys fràgils que els actuals; de manera que consideren que tenen l'oportunitat d'oferir a les comunitats de veïns no només l'estalvi energètic, sinó també aconseguir espais propis per cultivar, una activitat molt coherent amb la promoció de l'alimentació de proximitat i respectuosa amb el medi ambient, que també genera socialització.

Observa que els béns comuns s'han de sotraure a la lògica de la gestió privada, corporativa i capitalista a fi d'avançar cap a una gestió democràtica. En conseqüència, expressa l'acord del seu grup amb la potenciació de la creació de cobertes verdes, així com de terrats vius.

La Sra. SANZ diu que comparteixen la filosofia de la proposta del grup d'ERC, tenint en compte que Barcelona és una ciutat densa i amb clima mediterrani que és molt adient per a l'ús de terrats i celoberts, uns recursos actualment no prou explotats. Remarca que la rehabilitació i l'ús d'aquests espais proporciona molts beneficis, des del punt de vista social perquè realcen el seu ús per a les comunitats de veïns, però també ambientalment, ja que incrementen el verd i la biodiversitat, produeixen una reducció de la demanda energètica i en generen al seu torn, alhora que permeten un aprofitament de recursos naturals, tots objectius que de bon principi el Govern vol assolir durant el mandat.

Destaca la llarga trajectòria d'aquest ajuntament en l'estudi del desenvolupament d'aquest tipus de mesures; així, recorda que el 2009 l'Agència d'Ecologia Urbana va fer un dels primers estudis sobre cobertes i murs verds, i el 2010 l'Àrea de Medi Ambient va presentar un informe tècnic sobre la seva implementació a fi d'avaluar els mecanismes tècnics i jurídics que calia desenvolupar. Igualment, esmenta que durant el mandat anterior es va desenvolupar un pla del verd i la biodiversitat i que incorpora l'objectiu de la proposició, i al final del mandat es va incorporar la mesura de govern a què s'ha fet referència.

En conseqüència, manifesta la voluntat del Govern de no quedar-se en aquest punt, tal com proposa el grup d'ERC. En aquest sentit, destaca que la tasca d'anàlisi feta fins ara ha permès constatar que cal desenvolupar aquesta actuació concreta molt curosament amb l'objectiu d'evitar complicacions a l'hora d'implantar aquestes cobertes i, per aquest motiu, subscriuen que cal definir una norma clara, i creuen que una ordenança és un bon instrument per fer-ho.

Entén, però, que cal fer molta pedagogia realçant els avantatges de la proposta i, alhora, fer-la compatible amb el desenvolupament d'altres estratègies com el foment de l'espai públic, el verd, les plaques solars i altres energies renovables.

El Sr. CORONAS diu que comparteixen que hi ha d'haver incentius fiscals com una manera d'engrescar les persones a fer aquestes actuacions. Manifesta, però, que no accepten l'esmena *in voce* del grup del PP en aquest

sentit, atès que consideren que el redactat de la proposta ja la inclou.

Pel que fa a l'obligatorietat, reconeix que els hauria agradar avançar més en aquest sentit, tot i que entén que ja han fet una passa endavant amb l'aprovació de la proposició.

Quant a l'autoproducció alimentària, fa notar a la Sra. Vila que els horts urbans no han de desplaçar pas els professionals de l'agricultura.

El Sr. MULLERAS diu que entenen que s'ha eliminat el concepte d'obligatorietat i que s'admeten els incentius fiscals del text de la proposició, així com que les cobertes verdes es començaran a implementar en els edificis municipals i, en conseqüència, avança el vot a favor del seu grup.

S'APROVA, per unanimitat, la proposició/declaració de grup en debat amb el text transaccionat següent:

Regular la implantació de cobertes verdes, preferentment productives en forma d'horts, als edificis de la ciutat mitjançant una nova ordenança que potencii l'enjardinament i instal·lació d'aquests tipus de cobertes en el cas que es realitzin noves edificacions, construccions o rehabilitacions integrals d'edificis. Amb la finalitat de fomentar l'autoproducció alimentària, l'aparició de noves activitats econòmiques relacionades amb l'agricultura urbana, millorar la qualitat de l'aire, regular l'escorrentia urbana de les aigües pluvials, i millorar l'eficiència energètica dels edificis i construccions.

Del Grup Municipal Socialista

Prop. 3.- (M1519/2758) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda instar el Govern municipal a plantejar al Govern de la Generalitat, en el marc de les reunions que mantenen, de modificar l'impost sobre estades en establiments turístics per tal que l'Ajuntament obtingui el 100% de la recaptació de l'impost generada a la ciutat, pugui acordar el seu import, i que la destinació dels recursos generats pugui ser decidida pel Consistori per tal de, entre altres, poder compensar les externalitats negatives que genera el turisme.

La Sra. BALLARÍN precisa que la proposició té a veure amb el turisme a Barcelona i la capacitat de posar els recursos que genera al servei de la ciutat.

Observa que l'activitat turística té aspectes positius, entre els quals la generació de riquesa —suposa el 12% del PIB—, significa el 14% de l'ocupació a la ciutat i connecta Barcelona amb el món. Altrament, remarca, entre els aspectes negatius, la incidència en barris concrets de Barcelona, que provoca problemes de saturació de l'espai públic i, per tant, de convivència, de mobilitat, i la pèrdua de comerços i de serveis tradicionals.

Apunta que Barcelona no disposa de tots els instruments necessaris per lluitar contra les externalitats negatives del turisme; però entén que podria disposar d'algun instrument més com ara la taxa turística. Puntualitza que aquest impost sobre estades en establiments turístics, en gairebé totes les ciutats que el perceben, és un recurs propi municipal.

Destaca que la possibilitat que els municipis puguin cobrar i gestionar aquesta taxa entra dins de tota lògica, atès que l'impacte del turisme es manifesta diàriament en l'espai públic, i afecta els serveis públics municipals com la seguretat, la mobilitat, la neteja o les inspeccions.

Tanmateix, indica que tal com està distribuïda la capacitat de crear i establir tributs a Espanya i a Catalunya, els municipis queden exclosos de la possibilitat de

crear un tribut sobre allotjaments turístics, però subratlla que això no pot impedir que el recapti algú altre i el posi al servei de la ciutat; i recorda que l'Ajuntament així ho ha reivindicat diverses vegades, la més recent de les quals el setembre passat en Ple, per unanimitat de tots els grups, tot i que retreu el fet que alguns no van mantenir el mateix posicionament quan la proposta va arribar al Parlament.

Fa avinent que per al seu grup demanar el cent per cent de la taxa turística per a Barcelona ha estat i és una reivindicació irrenunciable, i per aquesta raó manifesta que no han pogut acceptar les esmenes presentades per diversos grups municipals, atès que, d'alguna manera, implicaven renunciar al cent per cent de la taxa.

Igualment, lamenta que aquesta reivindicació no es tractés en la darrera reunió entre l'Ajuntament i la Generalitat, en què es van tractar temes pendents com ara el Pla de barris, la T-Mobilitat, seguretat, cofinançament del metro de la Marina, entre altres. Destaca que la taxa turística és, tanmateix, l'assignatura pendent de la Generalitat en la seva relació amb Barcelona.

Per tot el que acaba d'argumentar, ratifica que el seu grup pretén canviar l'impost turístic per obtenir el cent per cent de la seva recaptació al servei de la ciutat i dels residents, i incidir d'alguna manera en la fixació de l'import, i que l'Ajuntament el destini a compensar els veïns i veïnes pels problemes generats pel turisme.

La Sra. RECASENS fa notar que pràcticament no hi ha sessió de Ple o de comissió en què no parlin de turisme o de l'impost turístic i, per tant, considera que ha arribat el moment d'actuar.

Considera que el fet de reclamar la gestió del cent per cent de l'impost turístic per a Barcelona demostra una manca de solidaritat amb l'entorn metropolità, sobretot tenint en compte la posada en marxa de la campanya "Barcelona és molt més", amb què es pretén tirar endavant una marca conjunta que va més enllà dels límits de la ciutat de Barcelona.

Igualment, retreu al PSC que malgrat els anys que ha governat la ciutat, i durant un període més curt també la Generalitat, hagi hagut d'esperar que els governs de CiU, a l'Ajuntament i a la Generalitat, tiessin endavant l'impost turístic. Recorda que va ser l'alcalde Trias qui va aconseguir que Barcelona obtingués el 48% de l'impost, mentre que la resta de municipis en rebia un 30%. Afegeix que també van aconseguir que el destí de l'impost ultrapassés el concepte de promoció turística i que es pogués invertir en el pagament d'agents cívics, per exemple.

Seguidament aprofita per apel·lar directament a l'alcalde sobre què pensen fer a curt termini amb l'impost turístic; en aquest sentit, es remet als retrets que la tinenta d'alcaldia, la Sra. Sanz, va rebre personalment en el debat del Pla especial urbanístic d'allotjaments turístics (PEUAT), en què se li va recordar que el Govern municipal havia promès el repartiment de la riquesa generada per l'activitat turística, però que tot indica que allò que acabarà repartint és misèria. Afegeix que des d'Ecologistes en Acció, passant per veïns i les plataformes d'habitatge de lloguer turístic estan en contra de com es duu a terme la regulació turística, atès que el turisme augmenta dia a dia i, en canvi, no es constata un model clar de turisme per part del Govern municipal.

El Sr. SIERRA confirma que el seu grup comparteix bona part de l'esperit de la proposició del PSC, tot i que avança l'abstenció per un motiu de solidaritat. Precisa que en l'esmena que van plantejar posaven de manifest la possibilitat de negociar el percentatge de percepció de la taxa turística; així, consideraven que per solidaritat amb la resta de territoris de l'Estat i de Catalunya, Barcelona no havia de rebre l'import total de la taxa. En aquest sentit observa que si bé Barcelona té un

impacte turístic molt remarcable, altres localitats també el tenen molt considerable.

Precisa que en l'article 116 de l'articulat de l'impost es preveu un tractament especial per a Barcelona. Igualment, recorda que en la comissió d'Economia i Hisenda el seu grup va tirar endavant la proposta, amb el vot favorable de la majoria de grups, que els barris i districtes de Barcelona amb més impacte turístic rebessin el cent per cent de la recaptació d'aquest impost a la ciutat per pal·liar els efectes de la pressió que genera aquesta activitat, i no pas a la promoció turística, i que es va materialitzar amb la injecció de dos milions d'euros el desembre del 2015.

Consideren que es pot negociar l'increment del percentatge de l'impost que reverteix en la ciutat, tot i que desestimen la demanda de recaptar-ne el cent per cent per motius de solidaritat, motiu pel qual avança que no votaran a favor de la proposició.

El Sr. BOSCH celebra que el grup de Ciutadans defensi la solidaritat entre catalans.

Feta aquesta observació fa un seguit de puntualitzacions sobre la proposició del grup del PSC. En primer lloc, diu que no entenen que hi tenen a veure la L9 i la L10 del metro en els arguments justificatius de la seva proposició, i es pregunta si els sap greu que s'arribi a un acord entre Ajuntament i Generalitat per acabar-les.

Addueix que no comprenen tampoc per què no es fixen en el fons de la qüestió; així, parlen de percentatges i qui els recapta, però, altrament, s'obliden de la destinació final de la recaptació. Observa que, ara com ara, aquest impost es destina a la promoció, a la publicitat turística, i pregunta al grup proponent si està d'acord amb aquesta finalitat.

Contràriament, apunta si no creuen que fóra millor valorar els objectius de l'impost; si ha de servir per fomentar la convivència als barris saturats d'activitat turística; si ha de servir per multiplicar les inspeccions turístiques.

Precisa que una vegada tinguin clar a què volen destinar els recursos generats per l'impost, podran parlar de percentatges, o d'incrementar la taxa i que es destini a allò que realment és necessari.

Retreu que es pretengui mantenir una batussa eterna amb la Generalitat per aquest assumpte, quan allò que s'hauria de fer és millorar el turisme i el seu encaix a Barcelona i preguntar-se, realment, si volen canviar el model turístic o no.

El Sr. MULLERAS es refereix al fet que, tal com expressa el grup proponent en l'exposició de motius, el setembre de 2014 es van aprovar dues proposicions per unanimitat, una d'ICV-EUiA i l'altra del PP, per reclamar el cent per cent de l'impost turístic.

Precisa que a Barcelona es recapta el 50% de l'impost turístic de tot Catalunya i genera el 53% de l'activitat turística però, en canvi, la ciutat només rep una tercera part de l'impost que es recapta a Barcelona. Entenen, doncs, que la discriminació per part de la Generalitat és evident.

Indica que dels vint-i-un milions d'euros que es recaptin de mitjana anual per aquest concepte a Barcelona, només hi arriben set o vuit milions d'euros; és a dir, que la ciutat deixa de percebre aproximadament catorze milions d'euros per les activitats que s'hi duen a terme, i de les quals pateix les conseqüències. Consideren que aquests diners que deixa de rebre es podrien destinar, per exemple, al foment d'un turisme millor, més familiar, de més qualitat; però també a compensar veïns i barris que pateixen els efectes de la pressió turística, o a construir aparcaments dissuasius per a autocars turístics.

Reitera que el seu grup ha demanat moltes vegades que es quedi a Barcelona el cent per cent de l'impost turístic que es recapta a la ciutat, perquè és de justícia i perquè la realitat de l'activitat turística de Barcelona no té res a veure amb la de la resta de Catalunya.

Insisteix a demanar, igualment, que en la propera reunió amb el president de la Generalitat, l'alcaldeessa incorpori com a punt prioritari aquesta qüestió en defensa dels interessos dels barcelonins.

El Sr. GARGANTÉ expressa que la taxa turística hauria de ser gestionada al cent per cent per la Hisenda municipal, i també que hauria de ser més elevada, ja que les empreses d'allotjament fan negoci amb el patrimoni comú, per la qual cosa el retorn a veïns i veïnes hauria de ser major.

Afegeix que, a més, la taxa hauria de tenir una funció reequilibradora, tant en l'espai com en el temps, de manera que hauria de ser un instrument de gestió turística per ella mateixa. Precisa que, per aquest motiu, consideren que s'hauria d'anar cap a una taxa progressiva en funció de la càrrega de turistes a cada barri, més elevada en les zones saturades, i en funció dels dies d'estada i la temporada.

Fa notar que els hotels emplen perquè la ciutat està plena d'atractius per al turisme, que s'han creat amb els diners de la ciutadania i es mantenen també amb els seus diners. Per tant, remarca que s'ha de fer una redistribució als districtes d'acord amb criteris que tinguin en compte la pressió turística que reben; i els diners recaptats amb l'impost s'han d'invertir íntegrament en les seves necessitats socials i no en promoció de l'activitat, operacions urbanístiques i subvencions en benefici de les empreses turístiques.

Assenyala que la taxa turística s'hauria d'ampliar a altres establiments turístics que no només allotjaments, i entén que cal estudiar noves fórmules fiscals per aplicar la taxa turística a tots els establiments que ofereixen serveis o productes turístics.

Indica, també, que caldria especificar en la proposició de manera rigorosa i transparent com es distribueix la recaptació de la taxa, atès que les externalitats negatives que genera el turisme es toquen molt de passada.

Manifesta, per tant, que s'hauria de dedicar a ajudes directes als damnificats per l'impacte turístic, amb habitatge social, per exemple, sobretot per als col·lectius més perjudicats.

Finalment, recorda que el secretari d'Economia de la Generalitat, Pere Aragonès, ha reconegut que en l'impost turístic és un dels àmbits en què hi ha més frau fiscal i, per tant, alerta que s'hauran d'incrementar les inspeccions.

Addueix que això ha de ser un nou objectiu per als grups municipals que tenen tendència a criminalitzar la pobresa i que, altrament, es dediquin a criminalitzar els empresaris del turisme que fan frau fiscal amb la recaptació de la taxa turística, cosa que assegura que farà el seu grup.

El Sr. COLOM manifesta que el Govern comparteix que la recaptació obtinguda per l'impost sobre estades en establiments turístics a Barcelona reverteixi totalment a la ciutat, i que l'Ajuntament pugui acordar la seva destinació, sense les restriccions a què el sotmeten els criteris de la Generalitat vinculats a la promoció turística. Així, indica que s'ha de poder destinar a compensar els barris per l'impacte turístic, i millorar la qualitat de vida de la ciutadania.

Remarca que han treballat en la línia que acaba d'apuntar des del primer moment; i en les relacions de la regidoria tant amb el conseller de Turisme com amb la Direcció de Turisme els han fet partícips de la voluntat de l'Ajuntament d'incrementar els imports obtinguts de l'impost esmentat. Precisa, també, que s'ha materialitzat el conveni de dos milions d'euros extraordinaris amb la voluntat manifestada de consolidar aquesta aportació cap a la captació de la totalitat de l'impost.

La Sra. BALLARÍN agraeix el suport dels grups que s'han manifestat a favor de la proposició; alhora, demana coherència en aquest assumpte, i retreu els canvis de posicionament en funció de qui governa a la Generalitat. En aquest sentit, fa notar que els grups de CiU i d'ERC han votat d'una manera contrària a com ho van fer el setembre de 2014, i entén que ara com ara les seves prioritats estan més centrades en l'autodeterminació i el procés independentista que no pas en l'autodeterminació en matèria de la taxa turística.

Dit això, es reafirma en la voluntat del seu grup de posar Barcelona per damunt de tot, motiu pel qual reivindiquen el cent per cent de la taxa al servei de la ciutadania. Posa en relleu que no es tracta d'una qüestió de tacticisme polític, i nega que s'afecti la solidaritat amb aquesta demanda, atès que si Catalunya vol promocionar el turisme fora de Barcelona pot buscar altres fonts de recursos, com ara a la UE. Altrament, consideren que és una qüestió de lògica i de justícia.

Puntualitza, arran de l'apreciació del Sr. Bosch sobre les generalitzacions de la proposició, que el destí de la taxa és compensar les externalitats negatives que genera l'activitat turística. Per tant, consideren plenament legítim i lògic que el cent per cent de la recaptació del tribut es quedi en l'àmbit municipal per afrontar l'increment de les necessitats de serveis que genera el turisme, i per lluitar contra els efectes indesitjats en la convivència o per la il·legalitat dels habitatges d'ús turístic.

La Sra. RECASENS recorda que haurien de buscar la unanimitat quant a la reclamació de l'IVA turístic.

Avança que el seu grup s'abstindrà en la votació de la proposició; i constata que el Govern continua amb un model erràtic en matèria turística. En aquest sentit, recorda que el govern de CiU va finançar amb l'impost agents cívics i va establir mesures de mobilitat a l'entorn de la Sagrada Família, senyalització turística, i inspecció.

El Sr. SIERRA es remet novament als arguments expressats quant a la solidaritat en la recaptació d'impostos. En aquesta línia, assenyala que hi ha municipis que no tenen infraestructura hotelera i, per tant, no hi ha pernотacions i no es recapta res en concepte de turisme, però sí que reben impacte turístic.

Replica la intervenció del Sr. Bosch acusant-lo de no haver entès la proposició, alhora que posa de manifest que el concepte de solidaritat de Ciutadans i el d'ERC d'una Catalunya independent no són compatibles en absolut.

El Sr. GARGANTÉ avança que el seu grup votarà a favor de la proposició.

El Sr. COLOM replica a la Sra. Recasens que el Govern municipal no té un comportament gens erràtic pel que fa al turisme, tot i que entén que tal vegada no li agraden les decisions que ha anat prenent.

Considera, quant a la possibilitat d'incrementar la taxa turística, que tindran una bona oportunitat de parlar-ne arran de la discussió i adaptació del Pla estratègic de turisme. I confirma que tenen una relació estreta amb la Generalitat, i que plantegen aquestes demandes en les reunions que mantenen regularment.

S'APROVA la proposició / declaració de grup en debat amb quinze abstencions —emeses pels Srs. Trias, Forn, Ciurana, Ardanuy, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos, Homs i Vila, i també pels Srs. Sierra i Alonso i les Sres. Mejías, Sierra i Barceló—, cinc vots en contra —emesos pels Srs. Bosch, Coronas i Puigcorbé i les Sres. Benedí i Capdevila—, i vint-i-un vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Del Grup Municipal del Partit Popular

Prop. 4.- (M1519/2751) El Plenari del Consell Municipal acorda: Instar el Govern municipal a elaborar un catàleg de les noves actuacions i serveis a realitzar a la ciutat segons els compromisos anunciats per l'Alcaldia, indicant l'import i el calendari de cadascun tant si són propis com a càrrec d'altres administracions públiques, i presentar-lo en la propera sessió del Ple del Consell Municipal.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ comença la seva intervenció referint-se al reguitzell d'anuncis i compromisos de projectes de ciutat fets per l'alcaldesa les darreres setmanes, de vegades derivats de la inspiració mediàtica i d'altres fruit de les seves reunions institucionals, amb impacte pressupostari malgrat que són competència de la Generalitat, totalment o parcialment.

Tot seguit, posa com a exemples concrets la L9 i la L10 de metro, amb una inversió de 50 milions d'euros; el tramvia per la Diagonal, 100 milions d'euros; el Pla del Besòs, amb responsabilitats compartides amb altres administracions, 150 milions d'euros. Fa notar que només aquests tres exemples sumen 300 milions d'euros, la mateixa xifra que la inversió mitjana anual de l'Ajuntament els darrers anys. Destaca que a aquests casos s'afegeixen altres actuacions anunciades com les relatives al trasllat de les presons, el finançament de serveis, la continuïtat del compromís de Barcelona d'assumir inversions que són competència de la Generalitat com són determinats equipaments de ciutat en l'àmbit educatiu, sanitari o cultural, i que tot plegat incrementa la despesa absoluta de l'Ajuntament.

Afegeix altres despeses sobrevingudes darrerament, entre les quals esmenta el pagament de la indemnització pel nyap urbanístic del carrer Dalmases, per un import de gairebé quinze milions d'euros, o l'1% sindical, que arriba als 65 milions d'euros.

Considera, per tant, que tot plegat evidencia que l'alcaldesa no només està disposada a assumir compromisos de despesa en inversions que pertocquen a altres administracions, sinó que, a més, pretén reduir els ingressos en determinats capítols del pressupost com ara la publicitat del Bicing, que suposa sis milions d'euros. Remarca que a tot això s'hi suma que encara no s'han aprovat els pressupostos municipals per a l'exercici vigent; i fa notar que parlen d'actuacions plurianuals. Afegeix que la situació també s'agreuja per la manca de Programa d'actuació municipal (PAM), d'inversions (PIM), i els de districte.

Per tot plegat, reclama que el Govern municipal deixi de fer més anuncis que més que res són globus sonda i declaracions d'intencions, atès que l'assumpció d'aquests compromisos en ferm i la consegüent assignació de despesa només és possible si es garanteix que no afectarà les inversions i el finançament de serveis propis de l'Ajuntament, i que es farà una calendarització i concreció.

Per tant, justifica la demanda que en el termini de tres mesos —un termini determinat per l'acceptació de les esmenes del grup del PSC— el Govern presenti un informe amb les actuacions i serveis previstos arran dels compromisos assumits i els anunciats per l'Alcaldia, precisant-ne l'import i el calendari. I assenyala que, més enllà de les actuacions pròpies de l'Ajuntament que tenen plasmació pressupostària, que reporti en l'informe aquells que pertocarien a altres administracions i que l'Ajuntament està disposat a assumir com a propis.

La Sra. RECASENS avança que el seu grup votarà a favor de la proposició ja que si a hores d'ara encara no saben si enguany tindran pressupost, almenys tindran un informe que els ajudarà a saber què vol el Govern de la ciutat i què pretén demanar a la resta d'administracions.

Posa en relleu, en aquest sentit, l'aprovació de la proposició del seu grup sobre la dotació pressupostària del compromís per a l'arribada de la L10 als barris de la Marina de la Zona Franca; i es felicita, per tant, que el Govern faci seves les tesis de posar la solvència de Barcelona al servei de les necessitats de les persones.

Aprofita per fer notar que durant el mandat anterior els van dir de tot per haver posat ordre en el deute de la Generalitat amb l'Ajuntament establint un calendari de pagaments; i lamenta que el govern actual no faci els deures en aquest sentit, tret d'anar afegint compromisos a la bossa del deute assumit, entre altres coses el Pla de barris, malgrat que l'alcaldesa ha assegurat que es demanaria la concurrència d'altres administracions, sense concretar res, però.

En conseqüència, pregunta si ja han previst la modificació de crèdit, i recorda que d'aquí a un parell d'hores haurien de tenir la convocatòria per a la sessió extraordinària de la Comissió d'Economia i Hisenda que van anunciar.

El Sr. SIERRA anuncia que el seu grup votarà a favor de la proposició del grup del PP per un seguit de motius que apunta seguidament.

En primer lloc manifesta que el seu grup, si hagués accedit a l'Alcaldia, el primer que hauria fet hauria estat exigir el compliment de les obligacions a la Generalitat i, per tant, el pagament del deute amb la ciutat. Altrament, fa notar que l'alcaldesa actua com una "nova rica", assumint el pagament d'un seguit de coses que no li pertoca. En aquest sentit, justifica que en la darrera sessió de la Comissió d'Economia i Hisenda, el seu grup s'abstingués en la proposició presentada pel grup de CiU per a l'arribada del metro a la Marina de la Zona Franca, que no significa que no ho vulguin, ja que és una reivindicació que fa anys que porten en el seu programa. Recorda que una de les formacions de la coalició de govern municipal ha tingut responsabilitats al Govern de la Generalitat i, per tant, quant a l'execució de línies 9 i 10 de metro. I destaca que hi ha 14.000 milions d'euros, reconeguts per la gestió d'aquestes infraestructures, que han desaparegut; per tant, avisa que no es pot

continuar deixant diners a la Generalitat sense tenir assegurat o garantit el retorn del deute.

Insisteix que volen l'acabament de la L9, però que es neguen a continuar fent de banc de la Generalitat.

La Sra. CAPDEVILA considera que no té gaire sentit reclamar ara la informació que demana la proposició, ja que la resposta vindrà determinada en el PAM, el PIM i els PAD.

Tanmateix, consideren necessari que el Govern comenci a concretar determinats projectes que ha anat anunciant. Alhora, creuen que hauria de governar amb transparència i participació, tal com havia anunciat, i això significa tenir en compte els grups de l'oposició.

Fa notar que el Govern, malgrat que està en minoria al Consistori, no actua en conseqüència, cosa que provoca que la tasca de govern vagi molt més lenta del que caldria. Per tant, l'anima a comptar amb tots els grups municipals, i que recordi que també són representants de la ciutadania.

Subratlla la conveniència de vetllar pels acords de ple i de comissió, i que allò que s'aprova per majoria el Govern ho ha d'acatar, li agradi o no. Tot i això, entén que a hores d'ara no s'han de donar lliçons de democràcia a ningú, tampoc al Govern, però considera obvi que allò que decideix la majoria s'ha de complir.

Expressa que ERC es posa a disposició de la ciutat per arribar a consensos, i per això brinda la seva col·laboració al Govern per millorar la qualitat de vida de la ciutadania, especialment la d'aquells col·lectius més necessitats; i remarca que això suposa avançar en els pressupostos, el PAM, el PIM i els PAD. I fa avinent que el seu grup té un projecte clar i concret que posa a disposició de tothom.

Dit això, recomana al grup del PP que treballi per a la ciutat i faci propostes en aquest sentit i que es deixi de taticismes, atès que només han constatat negatives per la seva part al PAM i als pressupostos.

Fetes aquestes reflexions, apunta que la proposició del grup del PP és redundant, atès que la informació que demana està recollida en els diversos instruments que acaba d'esmentar. No obstant això, entenen que si aquest informe ha de servir per posar en marxa els projectes que el Govern s'ha proposat tirar endavant pot ser una bona manera de controlar-ne l'execució, motiu pel qual avança el vot favorable del seu grup a la proposició.

La Sra. BALLARÍN comença la seva intervenció agraint al grup del PP que hagi acceptat les esmenes que han presentat, canviant el concepte de catàleg pel d'informe, i donant un termini de tres mesos per a la seva presentació.

Precisat això, defensa que la política, a més d'utopies, passa per transformar objectius i propostes en concrecions, en accions amb pressupost i calendari. Recorda que així ho han demanat diverses vegades, entre les quals esmenta el ple extraordinari del juliol de 2015 sobre pobresa i turisme, en què van exigir l'elaboració d'un calendari concret de l'execució de les propostes.

Observa que si en el període 2007-2011 es van fer quaranta escoles bressol a la ciutat —3.700 places— va ser arran d'un exercici de planificació i concreció molt detallada. Admet que no és fàcil aquest exercici, però sí que és possible.

Reconeix que el Govern municipal ha expressat reiteradament la seva voluntat i bona predisposició, però també són conscients que això sol no genera projectes transformadors ni dona solucions a la ciutadania. Remarca que després de nou mesos de mandat, entenen que ja és hora de passar dels anuncis a les accions, i dels gestos als projectes transformadors concrets; així, doncs, convida el Govern a passar de les rodes de premsa a fixar partides pressupostàries i calendaris.

La Sra. LECHA addueix que els fets que s'han anat succeint aquesta setmana han anat enriquint el seu argumentari pel que fa a aquesta proposició que, alhora, els ha servit per reflexionar sobre el paper del grup del PP en diferents àmbits.

Tot seguit, fa una cronologia d'aquests fets començant per dilluns, amb l'arribada dels treballadors de les subcontractes de Telefónica, que van córrer de Bilbao a Barcelona per exigir la fi de la precarietat en el sector de les telecomunicacions, que arrenca el 1997 amb la privatització definitiva de Telefónica, amb Juan Villalonga, amic personal del llavors president del Govern José M. Aznar.

Recorda que el mateix dilluns, i també el dimecres següent, els treballadors i les treballadores del metro feien vaga per aconseguir un conveni que els permetés recuperar el poder adquisitiu perdut els darrers quatre anys i per posar fi a la precarietat de la contractació; vincula aquesta situació amb la vaga de metro a Madrid, arran de la qual la llavors presidenta de la Comunitat, Esperanza Aguirre, va manifestar que si la vaga de metro no era una vaga política "*que venga Diós y lo vea*", i també va mostrar la seva admiració pel poble de Madrid que, segons ella, va suportar amb estoïcisme, paciència i serenitat les conseqüències de la vaga, que també va qualificar de desproporcionada.

Continua explicant que dimecres i dijous d'aquesta mateixa setmana, Ibrahim, un treballador ambulant, es va plantar a la porta de l'Ajuntament per una sentència que li vol fer pagar una suma del tot inassolible, a banda d'impossibilitar les seves opcions de guanyar-se la vida. Vincula aquest cas a la política antiimmigració del PP i la seva política de racisme institucional allà on ha manat. I, en aquest sentit, recorda la infàmia del govern de García Albiol amb el seu eslògan "*Limpiando Badalona*"; o les declaracions del ministre Jorge Fernández Díaz vinculant gihadisme amb els refugiats, alhora que va recriminar la persecució judicial a què se sotmet el PP pels "suposats" casos de corrupció.

Conclou, per tant, que en vista del currículum de la formació del grup proponent, i tenint en compte que no creuen cap de les seves propostes, avança que, per principis, el seu grup votarà en contra de la proposició.

El Sr. PISARELLO manifesta que té sensació de *déjà vu*, ja que tant la Sra. Esteller com el Sr. Mulleras han formulat aquesta qüestió en diverses ocasions en comissió. Per tant, considera que presentant-la novament estan aconseguint desvirtuar un instrument de control.

Dit això, respon que, de *catàleg* d'actuacions i serveis, com demanava la proposició inicial, no en tenen, sinó que tenen un pla. Així, recorda que han presentat un pla estratègic, molts plans d'àmbit, i confirma que cada vegada que en presenten un fan una previsió pressupostària, que té en compte el manteniment de la solvència de l'Ajuntament.

Fa avinent que en arribar al Govern de la ciutat van manifestar el compromís de fer un pla de xoc, i van fer tot el possible per assolir un acord amb diferents forces polítiques del Consistori per aprovar una modificació pressupostària que permetés tirar-lo endavant. Afegeix que quan van anunciar que estaven disposats a pagar l'1% als treballadors sabien que hi havia provisionats els fons suficients per fer-ho; alhora, quan anuncien la intenció de tirar endavant determinades

infraestructures és perquè han posat tot el seu *empeny* negociador per pressionar la Generalitat a fi que calendaritzi i compleixi amb el deute amb l'Ajuntament, i també amb el deute social i ciutadà.

Precisa que ara com ara han presentat les línies d'un pla estratègic, un PAM obert a la participació ciutadana i, quan el 9 d'abril s'acabi aquest període, iniciaran la discussió amb els grups municipals per cercar, novament, els acords que permetin tirar endavant les mesures que conté.

Observa que quan el Govern no anuncia cap pla li retreuen que no té programa; altrament, quan fa anuncis, l'acusen de no pactar amb ningú i que, per tant, no els pot tirar endavant. Qualifica aquesta actitud de contradictòria i que no faria altra cosa que provocar la paràlisi del Govern. Per tant, es mostra molt disposat a donar informacions concretes als grups que en demanin; tanmateix, manifesta que no saben molt bé quina resposta pretén obtenir el grup del PP amb una demanda tan genèrica que, reitera, desvirtua un instrument de control com són les proposicions de grup.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ, d'entrada, reclama al grup de la CUP que deixi de donar lliçons i de retreure a tothom com de malament ho fa tot; i els fa notar que en el proper debat de pressupostos a la Generalitat, la CUP té la gran responsabilitat i obligació de fer coincidir el seu discurs amb la realitat.

Remarca que amb aquesta proposició pretenen que la Generalitat reconegui el deute amb Barcelona i, atès que l'Ajuntament l'ha de suplir en les seves obligacions amb la ciutat, que això en cap cas no afecti els serveis i inversions pròpies d'aquesta administració local. Insisteix que la insolvència de la Generalitat amb Barcelona no pot afectar la solvència del seu ajuntament, i alerta que el darrer any la tresoreria acumulada s'ha reduït d'un 58% —aproximadament 165 milions d'euros— per increment de despeses i no renovacions de crèdit, que fins i tot podria posar en risc el pagament de proveïdors a trenta dies.

Replica al Sr. Pisarello que el Govern improvisa i es limita a anunciar que ho pagarà tot, encara que no sigui competència municipal; i reitera que li demanen què pensa fer, amb quins diners i en quins terminis; i exigeix que en tres mesos elabori un informe amb tot plegat i que el porti al Ple.

La Sra. RECASENS fa notar que encara no saben si tindran pressupost o modificació de crèdit per tirar endavant els projectes del Govern, com tampoc tenen PAM ni PIM. Per tant, consideren positiu posar negre sobre blanc què vol el Govern; i avisa que si no preserven la solvència d'aquest ajuntament no podran fer res del que es proposa.

La Sra. BALLARÍN diu que són plenament conscients del punt en què està el debat del PAM i del PIM i del pressupost; això no obstant, consideren que aquesta proposició és un instrument per concretar algunes de les decisions ja anunciades. Així doncs, creu que, atès que sembla que hi ha mesures que ja són un compromís clar, és factible presentar un informe en un termini de tres mesos.

El Sr. PISARELLO reitera que a mesura que vagin posant en marxa els plans i actuacions previstos en el PAM, o els que s'acordin amb els grups de l'oposició, faran servir tots els canals a disposició per fer-ho públic i informar els principals col·lectius destinataris de les actuacions; alhora, torna a repetir que estan disposats a donar qualsevol informació concreta que demanin els grups.

Per tot plegat, avança que el Govern votarà en contra de la proposició.

S'APROVA la proposició / declaració de grup en debat amb catorze vots en contra —emesos pels Srs. Pisarello, Asens, Colom, Montaner i Badia i les Sres. Colau, Ortiz, Sanz, Pin, Pérez i Vidal, i també pel Sr. Garganté i les Sres. Lecha i Rovira—, i vint-i-set vots a favor de la resta de membres del Consistori amb el text transaccionat següent:

El Plenari del Consell Municipal acorda: Instar el Govern municipal a elaborar un informe de les noves actuacions i serveis a realitzar a la ciutat segons els compromisos anunciats per l'Alcaldia, indicant l'import i el calendari de cadascun tant si són propis com a càrrec d'altres administracions públiques, i presentar-lo al Ple del Consell Municipal en tres mesos.

Del Grup Municipal Candidatura d'Unitat Popular - Capgirem Barcelona

Prop. 5.- (M1519/2737) El Plenari del Consell Municipal acorda: Primer.- Reclamar el canvi de criteris per obtenir beques de menjador, utilitzant l'índex de pobresa europeu AROPE. Segon.- Reclamar l'augment de beques menjador en 28.800 més que les 22.464 d'actuals. Tercer.- Crear els mecanismes necessaris des de l'Ajuntament de Barcelona per garantir el 100% de l'àpat, recuperar les beques menjador a secundària i definir instruments per poder atorgar beques al llarg de tot el curs.

La Sra. ROVIRA puntualitza que aquesta proposició l'hauria de defensar la Federació d'Associacions de Mares i Pares d'Alumnes de Catalunya (FAPAC), i agraeix a les forces polítiques del Consistori la seva col·laboració per arribar a acords a fi que la proposició tiri endavant.

Posa de manifest que les dades de pobresa infantil recollides per organismes oficials com l'Idescat i diverses entitats mostren que les necessitats dels infants en matèria d'alimentació han augmentat dramàticament els últims anys. Indica que les ajudes que actualment es destinen —malgrat el sobreesforç que ha fet el Govern de Barcelona en Comú— per cobrir necessitats de beques menjador no són suficients per al conjunt d'infants que pateixen problemes, fins i tot de malnutrició.

Concreta que a Barcelona manquen 28.800 beques menjador per al curs actual, i assenyala que per arribar a tots els infants i joves menors de 16 anys que viuen en famílies amb dificultats econòmiques caldria augmentar el nombre actual de beques.

Afegeix que segons les dades del Baròmetre d'infància i famílies de Barcelona, presentat l'estiu passat, entre els alumnes de les etapes educatives des de l'infantil fins a l'ESO matriculats a la ciutat, menys d'un de cada dos que viuen en famílies amb dificultats, o moltes dificultats, econòmiques —un 29,2% de menors de 16 anys— reben ajuts de menjador. Observa que aquesta dada és molt semblant al 28,8% d'infants en risc de pobresa a Catalunya publicada per l'Idescat.

Posa de manifest que en el Consorci d'Educació de Barcelona l'increment de les aportacions de l'Ajuntament han anat compensant

històricament la disminució de les aportacions del Departament d'Ensenyament de la Generalitat, que és qui hauria de cobrir el cent per cent de les beques menjador.

En aquest sentit, indica que aquest curs l'Ajuntament aporta gairebé el 80% del pressupost del Consorci en beques menjador, mentre que la Generalitat només aporta un 20,6%. Lamenta, per tant, que aquesta disminució de l'aportació de la Generalitat faci que els increments pressupostaris del conjunt del Consorci, incloent-hi el d'aquest curs, no arribin a cobrir tots els nens, nenes i joves de fins a 16 anys en situació de risc d'exclusió.

En conseqüència, entenen que cal parlar de les raons per les quals hi ha tanta diferència entre el nombre de beques concedides i les necessitats reals. En primer lloc, es refereix a l'índex que s'està utilitzant per accedir a les beques menjador, el de Renda de Sufficiència (IRSC), creat per la Generalitat el 2006, que està per sota de l'indicador estàndard europeu per calcular el risc de pobresa i exclusió social, l'AROE.

Remarca que fer servir l'IRSC provoca que moltes famílies no compleixin els requisits per accedir al cent per cent de la beca, i que la gran majoria de beques siguin només del 50%. Afegeix que, paral·lelament, en els centres de secundària amb jornada compactada les beques menjador han desaparegut completament, i en els centres amb horari partit només es donen per als dies en què hi ha classe en horari de tarda.

Finalment, posa de manifest que un altre dels problemes és que els càlculs per sol·licitar les beques menjador es fan a partir de la declaració de la renda de l'exercici anterior al del curs lectiu, de manera que moltes famílies es poden trobar en una situació sobrevinguda de carència durant el curs sense opció a sol·licitar la beca.

Per tant, el seu grup demana que s'arribi a un acord a fi que es compleixin els punts que componen la proposició.

El Sr. ARDANUY fa avinent que el seu grup ha fet un seguit d'aportacions a la proposició inicial del grup de la CUP. En aquest sentit, puntualitza que entre les polítiques de l'àmbit social de suport a la infància en risc, que són molt diverses en aquest ajuntament i també a la Generalitat, les beques menjador no són la part essencial de la resposta social a la pobresa infantil. Assenyala que l'element diferenciador quant a les beques menjador aquests darrers anys ha estat l'increment gradual del paper de l'Ajuntament en la concessió d'aquest ajut, els sistemes de coordinació entre els serveis socials i el Consorci d'Educació per gestionar-les més efectivament a fi d'arribar a cobrir la demanda màxima.

Considera que amb l'índex que s'utilitza actualment, l'IRSC, es pot mantenir perfectament perquè és el que aporta la visió a escala de tot Catalunya, i remarca que és revisable anualment mitjançant la Llei de pressupostos de la Generalitat. Entenen que, a partir d'aquest índex, s'hauria de treballar l'increment necessari dels nivells de renda per atorgar aquestes beques.

Subscriu, com demana la proposició, que s'ha d'anar cap al cent per cent de la cobertura de les beques, però tenint en compte que s'ha de tenir garantia que qui la rep compleix els requisits establerts, de manera que disposar de l'última declaració de renda és un element imprescindible.

Afegeix que durant el mandat passat van treballar mecanismes, que es mantenen en l'actual, com els elements i protocols de coordinació amb els Serveis Socials, que fan que, a banda dels requisits tècnics demanats en la convocatòria, es puguin concedir beques i donar suport a totes les famílies que ho necessitin.

Quant a l'obertura dels menjadors de secundària, manifesta que la demanda de beques és molt baixa, i que no només està vinculada a la manca de menjadors escolars als instituts, sinó també al nombre poc significatiu de sol·licituds. Altrament, consideren que s'hauria d'especificar detalladament quines famílies tenen aquesta necessitat, que de fet ja reben ajut dels Serveis Socials fora del sistema de beques menjador.

Reitera, per tant, que estan plenament d'acord a reforçar la política de beques menjador a tots els nivells, tenint en compte que el Govern de la Generalitat té força dificultats des del punt de vista pressupostari, i que l'Ajuntament, com sempre ha fet, té l'obligació de reforçar aquestes polítiques.

Finalment, avança que el vot del seu grup serà d'abstenció.

La Sra. BARCELÓ expressa que les administracions públiques han de garantir el benestar físic, psicològic i social de les persones, especialment dels col·lectius més vulnerables. Apunta que l'ONG Save the Children exposa en un dels seus informes que encara no existeixen polítiques específiques i integrals que tinguin com a objecte els menors d'edat.

Remarca que es constata un agreujament, els darrers anys, de la pobresa infantil; i precisa que la taxa de població infantil d'entre 0 i 17 anys en risc de pobresa o exclusió ha passat del 28,6% el 2007 al 35,8% el 2014.

Afirma que s'ha de garantir el dret bàsic de l'alimentació; en aquest sentit, el Baròmetre de les famílies indica que l'1,4% de menors no es poden permetre un àpat de carn, pollastre o peix. I assenyala que no poden obviar la responsabilitat de la Generalitat de garantir aquest dret bàsic, atès que la seva aportació al Consorci d'Educació cada vegada és menor. Per aquest motiu, subscriuen l'esmena incorporada a la proposició que demana responsabilitats al Govern de la Generalitat, que sembla que té altres prioritats com ara el Diplocat.

Es refereix al fet que l'estratègia europea 2020 posa de manifest la necessitat de l'indicador específic AROPE com a taxa de risc de pobresa i d'exclusió social, i celebra que els representants de la CUP utilitzin aquests criteris de la UE, malgrat que en vulguin sortir.

Afegeix que s'hauria d'evitar l'eliminació de beques menjador als centres de secundària amb jornada compactada, atès que la necessitat no desapareix; alhora, consideren que l'alimentació també hauria d'estar garantida en períodes de vacances escolars, implementant ajuts com ara la Targeta Solidària d'Aliments.

Igualment, remarca que cal agilitar els tràmits per sol·licitar ajuts, i facilitar l'accés de les famílies a les ajudes.

Entén que un altre aspecte que s'hauria de tenir en compte és el risc de les famílies monoparentals, que són el 12,6% de llars amb menors de 0 a 15 anys, entre les quals un 49% afirma que té problemes per arribar a final de mes.

Insisteix en la necessitat que les administracions públiques assumeixin el compromís d'augmentar la inversió pública en polítiques de protecció social a la infància; i que garantir el dret a l'alimentació dels infants sigui una prioritat per al Govern municipal, atès que la igualtat d'oportunitats ha de començar a la infància.

Manifesta, doncs, la importància d'incrementar les beques menjador, i afegeix que també calen ajudes per a llibres de text i material escolar, així com per a activitats extraescolars i aules de reforç.

La Sra. BENEDÍ destaca, al seu torn, la importància de l'alimentació com un procés vital, i perquè la seva contribució al desenvolupament físic i mental es produeixi d'una manera adequada és imprescindible facilitar una alimentació que cobreixi les necessitats nutricionals pròpies de cada etapa de la vida.

Remarca que l'alimentació és un dret fonamental perquè condiciona

enormement el gaudi d'altres drets. En aquest sentit, posa de manifest que als infants que viuen en la pobresa i que estan alimentats de manera insuficient o inadequada els manquen els recursos necessaris per assolir el màxim desenvolupament i la resta de drets que recull la convenció de les Nacions Unides sobre els drets de la infància.

Fa notar que la privació d'una alimentació adequada en els primers anys de vida té un impacte important en el desenvolupament físic, intel·lectual i emocional present i també futur, i és una causa originària de la persistència de la pobresa en edat adulta.

Consideren, per tant, que és essencial establir un patró alimentari correcte des de la infància; en aquest sentit, indica que segons el Baròmetre sobre infància i família, a partir de 1.200 entrevistes, s'evidencien les desigualtats com ara la privació alimentària en funció dels barris.

Observa que les beques menjador, tot i que s'han incrementat, són insuficients, i el problema real rau en un procés burocràtic feixuc i molt dilatat en el temps. Tanmateix, subratlla que tot plegat és tan senzill com proporcionar una alimentació digna a l'alumnat barceloní que vulgui dinar en escoles i instituts.

En conseqüència, afirma que el seu grup creu que cal replantejar el model actual i fer-lo menys burocràtic i més operatiu. Insisteix que el problema existeix i té unes dimensions molt remarcables, i que cal afrontar-lo amb un increment de recursos, però també des de la necessària racionalització del model; menjar sa i suficientment és part del dret a l'educació dels infants, i en aquest cas un sistema de beques ha de garantir proactivament que cap alumne deixi de gaudir d'aquest dret per raons econòmiques.

Finalment, després d'avançar el vot favorable del seu grup, expressa tot l'acord amb l'article "Cap infant pot passar gana" d'Àlex Castillo, president de la FAPAC, i de Miquel Janer, de la comissió de beques menjador de la mateixa entitat.

La Sra. ANDRÉS destaca que a Barcelona més de quaranta-dos mil infants menors de 16 anys viuen per sota del llindar de la pobresa; quatre de cada deu infants viuen en llars que no poden fer front a despeses imprevistes, i més del 5% d'infants de la ciutat no es poden permetre un àpat de carn o peix al dia. En conseqüència, alerta que la malnutrició forma part de la pobresa infantil enquistada a Barcelona, que tots plegats tenen obligació de combatre.

Addueix que la pobresa infantil no és, com deia un conseller de la Generalitat, un fenomen estructural, sinó que té com a causes molt clares l'atur i la precarització de l'ocupació. Assenyala que, mentre no se solucionen aquestes causes, pal·liar la pobresa requereix atorgar beques menjador a tots els infants que compleixin els requisits, sense establir un *numerus clausus*, motiu pel qual agraeix al grup de la CUP l'acceptació de la seva transacció.

Precisa que entenen les beques menjador com una mesura pal·liativa de caràcter limitat, que ha de ser substituïda perquè cada família pugui abastir-se d'una manera justa.

Crítica la política nefasta de la Generalitat en aquest àmbit, detractant anualment recursos destinats a beques menjador, i que ha comportat consegüentment l'increment de pressupost que hi destina l'Ajuntament de Barcelona.

Precisa que també s'ha de parlar del preu de la beca menjador, que a Catalunya és el més elevat de tot l'Estat; i recorda que encara està pendent la lluita per l'IVA dels àpats escolars subministrats per empreses contractades per les AMPA, que continua sent del 21%, un percentatge que qualifica de vergonyós.

Igualment, creuen que cal revisar els llindars i els indicadors per obtenir les beques; així, quan baixen les rendes de les classes mitjanes també baixen els llindars de la pobresa i, per tant, entenen que seria una bona pràctica basar-se en l'ARPE com proposa el grup de la CUP, atès que preveu altres aspectes com ara la carència

material severa o la baixa o nul·la intensitat de treball de les persones actives en la unitat familiar.

En conseqüència, anuncia el vot a favor de la proposició.

La Sra. ESTELLER manifesta que per al seu grup l'alimentació dels infants i dels joves és una prioritat, i sempre que ha tingut ocasió ha promogut que tots els infants i joves escolaritzats tinguin dret als ajuts per a menjador. Entenen que les famílies que estan al llindar de la pobresa, i aquelles que tenen unes rendes baixes, han de tenir dret al fet que els seus fills rebin aquest tipus d'ajuts.

Per tant, assenyala que el seu grup sempre ha denunciat tant el tall del barem per optar a les beques menjador, com la insuficiència de recursos que s'hi destinen. Concreta, en aquest sentit, que el 2009 van proposar un augment del barem, i fins i tot van recomanar la xifra de 6.000 euros per càpita, cosa que incrementaria el nombre d'infants del tram mitjà que hi podrien accedir. Recorda que tant el PSC com ICV-EUiA van votar-hi en contra, i que ERC es va abstenir, de manera que celebra que avui subscriuguin l'increment dels barems.

Destaca que amb la fórmula proposada pel seu grup s'ampliaria molt el nombre d'infants; i afegeix que també reclamaven llavors un augment de les aportacions pressupostàries.

Assenyala que, segons dades del Consorci d'Educació, el present curs escolar hi ha 5.500 infants en llista d'espera per a beca menjador perquè no complien la totalitat dels requisits.

Afegeix que també els preocupa el cas dels instituts amb horari compactat, i recorda que el mandat anterior es va aprovar una proposició del seu grup a fi que es recuperés el servei de menjador en els centres de secundària, cosa que no ha succeït, motiu pel qual reclamen una solució.

En aquesta línia, demana a la CUP que traslladi la demanda al seu grup parlamentari a fi que negociï que en els propers pressupostos de la Generalitat totes aquestes partides d'ajuts de menjador hi constin. Aprofita per recordar que la Generalitat deu a aquesta administració 9 milions d'euros per aquest concepte, i reclamen que aquest exercici aportï la quantitat que li correspon i arribi, com a mínim, als cinc milions d'euros.

Per tot plegat, avança el suport del seu grup a la proposició.

La Sra. ORTIZ agraeix al grup de la CUP la presentació de la proposició, i també el fet de donar veu en aquest Ple a la FAPAC.

Comparteix, en nom del Govern, el diagnòstic que fa el grup proponent, així com la necessitat de posar el focus en la infància, que és un col·lectiu molt invisibilitzat però que més ha rebut l'expressió de la pobresa fruit de moltes decisions polítiques i de la gestió de la crisi econòmica.

Fa notar que la radiografia que ha fet la Sra. Rovira explica molt clarament com han evolucionat els ajuts, com s'ha reduït l'aportació de la Generalitat, no només quant a les beques menjador, sinó també en la inversió en educació o altres qüestions d'atenció a la infància en risc.

Afegeix que per al Govern municipal és una prioritat reforçar totes les activitats estivals, que inclouen el dret a l'alimentació, i sobretot repensar el sistema de beques menjador. En aquest àmbit, precisa que l'Ajuntament ha doblat el pressupost inicial del Consorci d'Educació de Barcelona per al 2015, passant de 8,5 milions d'euros a 16,5.

Observa que hi ha un aspecte essencial per considerar en aquest sentit, que no és només el volum total, sinó com es canvien els criteris dels ajuts; així, el fet que un major nombre de famílies rebi el cent per cent de l'ajut ajuda a disminuir l'absentisme escolar i, per tant, a rebaixar el fracàs escolar.

Creu que la frontera més làbil no és la que separa aquells qui tenen dret a un ajut dels qui no, sinó qui té dret a l'ajut del cent per cent.

Concreta que s'han triplicat els ajuts extraordinaris, i també la concessió de beques menjador valorant, a banda dels criteris de renda, els informes de vulnerabilitat emesos per Serveis Socials o l'EAP.

Reconeix que encara hi ha molta feina per fer, especialment en l'àmbit de l'educació secundària, i per aquest motiu han impulsat un grup en el Consorci d'Educació per valorar l'obertura de menjadors, tenint en compte la possibilitat d'estigmatització dels qui hi acudeixen, i avaluar la millor manera d'oferir aquests ajuts. I afegeix que resulta evident que cal canviar els barems.

Acaba la seva intervenció posant de manifest que, en aspectes de privació alimentària infantil, Barcelona està molt per sota de la mitjana; i insisteix que cal començar a abordar altres drets bàsics dels infants com el dret al lleure i al joc, àmbits en què es dispara la mitjana de carències severes.

La Sra. ROVIRA agraeix el suport dels grups, i precisa que l'índex de l'AROE té en compte diverses variables i casuístiques, que el fa molt més complet i amb dades segregades que el que utilitza la Generalitat actualment.

S'APROVA la proposició / declaració de grup en debat amb deu abstencions —emeses pels Srs. Trias, Forn, Ciurana, Ardanuy, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos, Homs i Vila—, i trenta-un vots a favor de la resta de membres del Consistori amb el text transaccionat següent:

El Plenari del Consell Municipal acorda: Primer.- Reclamar al Govern de la Generalitat de Catalunya que estableixi uns nous criteris d'accés a les beques de menjador que signifiquin un increment del nombre de famílies beneficiades fins a cobrir el 100%. Per cada curs, els barems que s'acordin han d'assegurar l'accés a beques a aquelles famílies amb ingressos inferiors al llindar de risc de pobresa calculat anualment per l'Idescat a partir de l'Enquesta de condicions de vida. Segon.- Reclamar al Govern de la Generalitat de Catalunya que augmenti el finançament per tal de garantir que totes les famílies que compleixin el criteri establert en el punt anterior tindran accés a la beca menjador el proper curs; i que faci com a mínim la mateixa aportació que l'Ajuntament amb l'objectiu de, progressivament, arribar al 100% del cost de finançament (atès que és la seva competència). Tercer.- El Govern municipal vetllarà perquè aquesta demanda es faci efectiva, perquè s'incrementi la cobertura del 100% de l'àpat i perquè es prenguin les mesures necessàries per garantir les necessitats alimentàries a secundària i a la totalitat dels infants que ho necessitin al llarg de tot el curs, per tant, es treballarà per obrir els menjadors escolars de secundària. Si es descarta l'obertura de menjadors a secundària per a tots els centres, es concretaran les mesures que s'estan fent o es pensen fer, els pressupostos destinats i els i les alumnes de secundària que s'estan beneficiant o es beneficiaran d'aquests ajuts.

b) Proposicions amb contingut de declaració institucional

Única.- (M1519/2767) El Plenari del Consell Municipal acorda: 1.- L'Ajuntament de Barcelona, amb el propòsit de refermar el seu compromís i preservar la memòria i el record de les víctimes de la barbàrie terrorista, celebrarà cada 11 de març, amb caràcter anual, el dia per al record de les víctimes d'atacs terroristes, a les seves famílies i amics, tal com ha estat declarat per la Unió Europea.

La Sra. MEJÍAS precisa que aquesta proposta els arriba de les organitzacions de víctimes, atès que la UE dedicarà el proper 11 de març al record de les víctimes d'atacs terroristes i a les seves famílies i amics, i totes les institucions europees dedicaran actes específics en record seu.

Destaca que aquests temps que viuen són especialment durs i cruels pel que fa a la violència terrorista, que representa un atac frontal als valors democràtics essencials de pau i de llibertat que fonamenten la convivència i són pilars bàsics de la vida col·lectiva. Precisa que només el darrer any es compten per centenars les persones mortes a conseqüència de la violència terrorista, moltes de les quals infants i joves, i les que han sobreviscut han d'aprendre a viure amb les seqüeles de la violència.

Es refereix als atemptats de París del novembre del 2015, que van commocionar el món; l'atemptat al museu del Bardo a Tunísia; el que es va perpetrar contra el setmanari satíric francès *Charlie Hebdo*, o els atacs a Copenhaguen. Tanmateix, remarca que allà on la violència és més cruel és en països amb poblacions vulnerables com Nigèria, Síria o Iraq; i recorda la matança, el 2014, en una escola de Peshawar, que va deixar 134 morts, la majoria dels quals escolars, o la d'una universitat al nord-est del Pakistan que va deixar almenys 21 morts.

Per tot plegat, demana en nom del seu grup que el proper 11 de març, Dia Internacional de les Víctimes, l'Ajuntament de Barcelona manifesti el seu compromís per reforçar el marc institucional de convivència pacífica i democràtica i els valors que representa, així com amb la defensa de la dignitat de les víctimes. I aprofita per fer-los un reconeixement des d'aquesta cambra com una manifestació de gratitud pel seu exemple, i com una manera de refermar el compromís amb la seva memòria i el seu missatge ètic envers aquells que humilien les víctimes, les denigren i les menyspreen; així com expressar la solidaritat d'aquesta institució i el reconeixement de la insubstituïble labor que desenvolupen diàriament les associacions de víctimes en l'assistència a les famílies, els infants i els joves destrossats per la violència i el terror.

Expressa que, en defensa d'aquestes legítimes pretensions de memòria, de dignitat, de justícia i de reparació integral a les víctimes, el seu grup refusa qualsevol intent de banalitzar o equiparar moralment o políticament les víctimes amb els seus botxins, i constata el compromís de respecte a la legalitat reafirmant la determinació de lluitar amb els instruments que ofereix la democràcia i l'estat de dret.

En conseqüència, justifica la presentació d'aquesta iniciativa amb el propòsit de refermar aquest compromís amb la democràcia i l'estat de dret i la preservació de la memòria de les víctimes.

El Sr. FORN avança que el seu grup votarà a favor de la proposició.

Fa notar que Barcelona celebra regularment moltes diades internacionals, i consideren que, atès que el terrorisme és una xacra que afecta el món sencer com un desafiament global, aquesta commemoració és pertinent.

Recorda que Barcelona ha patit la barbàrie terrorista amb l'atemptat d'Hipercor —21 víctimes mortals i 45 de ferides—, amb un abast que va colpejar moltes famílies que encara en pateixen les seqüeles. Es refereix a la commemoració com a ajuntament el 19 de juny de 2012 del vint-i-cinquè aniversari d'aquell atemptat, i destaca que Barcelona sempre ha estat una ciutat de pau, que aposta pel diàleg com a instrument de discussió d'idees i no pas per la imposició de la força i l'ús de la violència.

Per aquesta raó, confirma que estan a favor de commemorar, tal com promou la UE, el Dia Europeu de les Víctimes del Terrorisme com demana la proposició de Ciutadans amb contingut de declaració institucional.

Afegeix, però, que refusen la utilització política de les víctimes del terrorisme, i proclama que se senten solidaris amb totes les víctimes de la violència.

El Sr. CORONAS expressa el respecte del grup d'ERC a totes les víctimes de qualsevol mena de terrorisme, però manifesta que els preocupa la instrumentació política que se'n pugui fer.

Observa que, malauradament, en l'Estat on viuen s'ha fet reiteradament manipulació política interessada d'aquests fets, faltant al principi de respecte que s'ha de tenir per les víctimes del terrorisme.

En aquest sentit, recorda que l'11 de març de 2004 es produí el major atemptat de la història d'Europa amb un gran nombre de víctimes, i que va ser objecte de manipulació política que va comportar una gran reacció ciutadana arreu. Afegeix que a tot això s'hi ha de sumar les associacions de víctimes del terrorisme que van sorgir arran d'aquells fets, entre les quals l'Asociación de Víctimas del 11-M, liderada per la Sra. Pilar Manjón i l'Asociación de Víctimas del Terrorismo, fortament manipulada amb el Sr. Francisco Alcaraz al capdavant, i que a dia d'avui continua manipulant la informació. Posa en relleu que els actes d'homenatge convocats per aquestes dues associacions es fan per separat, justament pel refús a la manipulació política d'aquesta darrera associació.

Observa que transcorreguts més de deu anys d'aquells atemptats, l'estela de la manipulació continua vigent; i fa notar que el president del Govern espanyol en funcions, el Sr. Rajoy, encara a dia d'avui nega públicament el concepte de responsabilitat política arran d'aquells fets.

També lamenta l'ús que de tot plegat ha fet Ciutadans, concretament el Sr. Girauta, exmilitant del PSC i del PP i actual cap de llista per Catalunya al Congrés dels Diputats i membre de Peones Negros, que encara defensa l'autoria d'ETA d'aquells atemptats.

Conclou, per tant, que l'atemptat de l'11 de maig de 2004 a Madrid no és només el pitjor atemptat que ha patit l'Estat espanyol, sinó també un exemple de com no s'ha de gestionar la informació i la investigació; un clar exemple de com l'interès polític no pot estar per sobre del respecte a les persones i de la solidaritat entre els pobles. Insisteix que no poden intentar novament fer servir d'arma llancívola uns fets com aquells en què el món va ser Madrid per un dia.

La Sra. BALLARÍN defineix l'11 de març de 2004 com el dia més negre en la història recent d'Espanya, amb 192 persones assassinades i 1.893 de ferides a Madrid, una ciutat que aquell dia es va convertir en la capital del dolor arran d'una trista demostració del menyspreu que els terroristes tenen per la vida humana; una manca de respecte per la vida que amb els atemptats massius arriba a la seva màxima expressió i a la seva major crueltat.

Es refereix al patiment de les milers de persones afectades directament per aquesta mena de fets; i remarca que recuperar-se d'aquest horror és un repte que dura tota una vida. Per aquest motiu, expressa l'acord i el compromís del seu grup sumant-se al dolor de les víctimes, que és l'objectiu de la declaració de l'11 de març com a Dia Europeu de les Víctimes del Terrorisme, promoguda pels socialistes europeus amb l'objectiu de no oblidar mai l'horror d'Atocha. I manifesta la solidaritat del seu grup amb el compromís de ciutadans i ciutadanes i governs i institucions europees, així com el suport a aquest dia commemoratiu, que cerca el respecte, la justícia i la dignitat.

Lamenta el seguit d'exemples dels darrers anys que demostren que la xacra del terrorisme no ha acabat, entre els quals els atemptats de Londres i de París; i es refereix a l'increment del nombre de víctimes i de persones afectades, que els porta a refermar el compromís col·lectiu de solidaritat i suport a les víctimes i de lluita contra el terrorisme.

Destaca que aquell 11 de març de 2004 a Barcelona es van batre les xifres de donació de sang, i quatre-cents professionals van atendre els milers de donants que van fer llargues cues per ajudar els ferits de Madrid. I fa seva la declaració en un diari d'aquell mateix dia d'una d'aquestes persones: "*cuando debemos estar, estamos*".

Considera positiu exterioritzar el suport i els sentiments envers fets com aquests, i solemnitzar-ho, motiu pel qual avança el suport del seu grup a la proposició.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ es refereix a la instauració per part del Parlament Europeu, arran de l'atemptat de Madrid l'11 de març de 2004, del Dia Europeu en record de les víctimes del terrorisme. I constata que Espanya ha patit durant molt de temps els efectes devastadors del terrorisme, i a dia d'avui, el dolor que han causat es continua mantenint amb el terrorisme gihadista i, per tant, és obligat el record i la memòria de les víctimes, així com atendre les necessitats dels qui van patir aquells fets que van canviar les seves vides.

Entén que es tracta d'un tribut necessari que obliga tothom a promoure una memòria justa; i posa en relleu que Barcelona no és estranya a aquesta violència, atès que molts dels seus veïns han perdut la vida en atemptats massius com el d'Hipercor, o selectius, com el que va patir l'agent de la Guàrdia Urbana, Juan Manuel Gervilla, Ernest Lluch, regidors de l'àrea metropolitana, membres dels cossos de seguretat i de les forces armades i treballadors. Remarca que han patit atemptats de signe polític divers, d'extrema dreta i d'extrema esquerra, connectats entre si per la barbàrie.

Insisteix que el record a les víctimes constitueix un acte de justícia envers qui encarna la dignitat i la fermesa dels valors democràtics; perquè les víctimes simbolitzen la defensa de la llibertat i de l'estat de dret enfront del fanatisme terrorista, i perquè permeten posar nom i cara a l'immens dolor humà i a la pèrdua irreparable que genera el terror.

Afirma que les víctimes són el referent ètic indiscutible dels fonaments d'una convivència pacífica, i destaca la tasca de les associacions de víctimes del terrorisme pel que fa a l'assistència a les persones i famílies colpejades per la violència.

En conseqüència, creu que tots estan obligats en la defensa de les legítimes

pretensions de justícia, record i reparació d'aquestes associacions. Per tant, avança el vot favorable de la proposició de Ciutadans.

La Sra. ROVIRA es refereix, al seu torn, al brutal atac que va patir el poble treballador de Madrid l'11 de març de 2004, fruit del fanatisme i de la guerra imperialista contra l'Afganistan i l'Iraq. Remarca que, una vegada més, les bombes i assassinats massius decidits en despatxos de les Açores tenien resposta contra treballadors i treballadores innocents, mentre que els responsables d'aquella guerra basada en mentides continuen impunes, i encara gosen donar lliçons sobre terrorisme.

Posa de manifest que aquells dies, mentre alguns volien alimentar una mentida per salvar unes eleccions, es va muntar un autèntic espectacle en defensa de la Constitució mentre acusaven miserablement qui no hi va tenir cap responsabilitat.

Subratlla que l'imperialisme i la mentida van costar la vida a 192 persones a Madrid, i a dues més a Euskal Herria, una de les quals assassinada a trets per un policia retirat amb la seva arma reglamentària. Assenyala que la CUP va rebutjar totes aquestes morts, i qüestiona si tothom ho va fer.

Considera que la presentació d'aquesta proposició és una escena més del teatre de la instrumentalització política a la qual, malauradament, ja els tenen acostumats. Observa que es refereixen a associacions de víctimes els qui no van dubtar a linxar públicament qui denunciava la mentida del PP sobre l'11-M; altrament, avui vénen a aquesta cambra carregats de bones paraules, dibuixant, però, una línia vermella entre bons i dolents, entre els que se situen a l'estat de dret i els qui en pateixen els abusos; entre els qui pretenen, de fet, fer de les víctimes arma llancívola políticament, i els qui, d'altra banda, aposten per la pau, per la reconciliació i per les solucions polítiques. I es pregunta qui és la víctima i qui és el botxí.

Igualment, pregunta en quin bàndol posen l'alçament criminal del 1936 i els quaranta anys de dictadura genocida que ha quedat impune i que Ciutadans es nega a condemnar; i qüestiona en quin lloc es posa terrorisme d'estat i els indults als responsables polítics, i les tortures i els assassinats de Guillem, Roger, Carlos o Sònia.

Conclou que el grup proponent té una memòria selectiva, sectària i partidista, perquè en realitat el seu problema no són víctimes i botxins, sinó les seves víctimes i els seus botxins.

Avisa que no estan disposats a acceptar lliçons de drets humans de qui justifica les guerres imperialistes, dels qui donen suport a empresonar els artífexs de la pau; els qui es neguen a dialogar per desactivar conflictes armats, i que alimenten conflictes per mantenir els seus lucratiu negocis d'escortes i seguretat privada.

Manifesta que el compromís de CUP - Capgirem Barcelona i del conjunt de l'esquerra independentista és un compromís amb la pau, amb la llibertat, la reconciliació que assumeix els conflictes en tota la seva complexitat i contradiccions. I assegura que no defugen les responsabilitats de la violència, ni de l'estructural ni de la reactiva, ni de la d'estat ni de qui hi lluita en contra.

Reconeixent el dolor immens que causa un assassinat en l'entorn personal i familiar, avança que el seu grup s'abstindrà en aquesta votació.

El Sr. PISARELLO fa avinent el compromís del Govern municipal amb el record de les víctimes de tota mena de terrorisme, així com contra tot tipus d'instrumentalització partidista d'aquestes víctimes.

Considera que Barcelona, com a ciutat compromesa amb la pau, la llibertat i la solidaritat, ha de manifestar la seva plena solidaritat i els llaços fraternals amb altres pobles, com és el cas de Madrid, que va patir els atemptats de l'11-M.

Igualment es refereix als atemptats que ha patit Barcelona, i diu que no se'ls escapa que el 19 de juny de 2017 es complirà el trentè aniversari de l'atemptat d'Hipercor i avança que el comissionat de Memòria ha anunciat actuacions específiques per recordar aquells fets.

Tanmateix, assegura que no poden acceptar la instrumentalització del record i, sobretot, les omissions i les justificacions que consten en la presentació de la proposició que fa Ciutadans. Així, fa notar que no es parla —fins i tot es de molts abusos comesos pels aparells de l'Estat, pel poder judicial i el legislatiu, i l'executiu en nom de la lluita antiterrorista, però que en realitat no són més que un subterfugi per retallar drets fonamentals com són la llibertat d'expressió i la llibertat política; i que, en alguns casos, han derivat en autèntics crims assimilables al terrorisme convencional com són les guerres o els bombardejos.

En conseqüència, manifesta que no poden acceptar que la condemna i el record justificat de les víctimes del terrorisme, de tota mena, es converteixin en oportunitat per a la instrumentalització política, per ometre fets que estan vivint, com ha estat el cas dels titellaires a Madrid, en què es fa servir l'argument de la lluita antiterrorista com a subterfugi per retallar drets fonamentals bàsics com la llibertat ideològica i la llibertat d'expressió.

Per totes les raons que acaba d'apuntar, reitera el compromís del Govern amb el record de les víctimes, però avança que no poden donar suport a una proposició plantejada en uns termes que al seu parer posen en perill drets fonamentals i, en conseqüència, s'abstindran.

La Sra. MEJÍAS, dirigint-se al Sr. Pisarello, diu que lamenta que el reconeixement a les víctimes li sembli una instrumentalització i que se'n fa ús polític, i entén que això diu poc d'un govern que ha d'estar al servei de tota la ciutadania, més encara en una ciutat que ha patit el terrorisme.

Ratifica que les víctimes han estat sempre un exemple moral, aquelles i les presents com a conseqüència de noves formes de terrorisme que no té altra raó que la imposició de les idees per la força de les armes.

En conseqüència, defensa que aquesta proposició allò que pretén és retre un homenatge a les víctimes i les seves famílies, com faran totes les institucions europees el proper 11 de març; i lamenta molt sincerament que l'Ajuntament de Barcelona no sigui capaç, ni tan sols en aquest caos en què la moral i l'ètica formen part de l'eix vertebrador de la iniciativa, de deixar de banda els seus interessos polítics per posar-se al servei de les persones, amb el record i la memòria dels qui han patit més greument la violència i el terrorisme.

El Sr. CORONAS avança l'abstenció del grup d'ERC.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ manifesta que lamenta el discurs del primer tinent d'alcaldia, que entén que no ha estat a l'altura de la seva responsabilitat institucional.

Remarca que amb aquesta proposició es tracta de sumar-se a la iniciativa del Parlament Europeu d'establir un dia per al record de les víctimes del terrorisme, i entén que aquesta iniciativa hauria d'haver estat resposta amb una altra mena d'intervencions per part d'alguns grups.

Finalment, demana al Govern que doni compliment a aquesta proposició que s'aprovarà per majoria.

El Sr. PISARELLO reitera que el record de les víctimes de tota mena de terrorisme no és patrimoni ni de Ciutadans ni del PP; i entén que si haguessin volgut tirar endavant una proposició com aquesta, haurien proposat alguna mena de transacció. Per tant, es ratifica en el fet que les raons expressades en l'exposició de motius d'aquesta proposició són inacceptables des d'un punt de vista democràtic bàsic i entén que, deliberadament, s'han barrejat temes.

Tanmateix, confirma que el Govern es compromet concretament al record i a la dignificació de les víctimes, com ha fet en tots els casos.

La Sra. MEJÍAS replica que era el Sr. Pisarello qui hauria d'haver presentat una esmena a fi de transaccionar la proposició; i entén que no haver fet aquest gest posa clarament de manifest la seva intenció, i li demana que no busqui excuses.

S'APROVA la proposició amb contingut de declaració institucional en debat amb dinou abstencions —emeses pels Srs. Pisarello, Asens, Colom, Montaner i Badia i les Sres. Colau, Ortiz, Sanz, Pin, Pérez i Vidal, pels Srs. Bosch, Coronas i Puigcorbé i les Sres. Benedí i Capdevila, i també pel Sr. Garganté i les Sres. Lecha i Rovira—, i vint-i-dos vots a favor de la resta de membres del Consistori.

c) Precs

Del Grup Municipal de Ciutadans

Prec 1.- (M1519/2768) Que de manera immediata es procedeixi al cessament per part del Govern municipal al comissionat de Seguretat, el Sr. Amadeo Recasens, per la reiterada manca de respecte i consideració al cos de la Guàrdia Urbana de Barcelona.

El Sr. SIERRA justifica la presentació del prec per l'actuació del Govern municipal pel que fa a la venda irregular als carrers de Barcelona, i recorda que, d'entrada, va anunciar que no entraria en aquest assumpte fins després de l'estiu. Tanmateix, constata que a dia d'avui més de trenta agents de la Guàrdia Urbana han resultat ferits; que tant en el Ple com en comissions s'han aprovat iniciatives per majoria per instar el Govern que actuï contra aquesta activitat de venda irregular als carrers. Igualment, es refereix a la ineficàcia de l'ordre de servei Víctor-Alfa per actuar contra aquesta activitat, tal com va quedar demostrat el cap de setmana passat a la Rambla; així com al descrèdit i la manca d'autoritat inferida al cos de la Guàrdia Urbana per part del Govern municipal, juntament amb la inacció manifesta del comissionat de Seguretat, el Sr. Recasens, motiu pel qual en demanen el cessament.

La Sra. ALCALDESSA desestima amb rotunditat el prec formulat pel grup de Ciutadans. Defensa el Sr. Recasens com un gran professional i una autoritat internacionalment reconeguda en assumptes de seguretat, i afirma que el Govern està molt satisfet de la seva tasca al capdavant del cos de la Guàrdia Urbana, que presta un servei essencial a la ciutat.

Altrament, lamenta profundament intervencions partidistes com les de Ciutadans, que són les que realment intenten desautoritzar l'actuació de la Guàrdia

Urbana, que en tot moment segueix ordres per donar compliment a les seves competències i per vetllar per la seguretat de la ciutadania des de la proximitat.

El Sr. SIERRA lamenta que no s'accepti el prec, i es refereix al fet que va ser secundat per la resta de grups municipals quan el van presentar a la Junta de Portaveus, com també ho va ser pel sindicat majoritari de la Guàrdia Urbana.

Considera inadmissible la manca de respecte que demostra el Govern municipal per aquest cos, tal com exemplifica el fet que ahir mateix, en audiència pública, es va acusar la Guàrdia Urbana de decomissar i quedar-se els diners producte de la venda irregular i de ser una policia repressiva, sense que la representant del Govern present defensés el cos en cap moment.

La Sra. ALCALDESSA replica que allò que és inadmissible és l'intent de treure rèdit polític i fer un ús partidista d'un fenomen complex i antic com és la venda ambulants il·legal, que malauradament no és competència de l'Ajuntament i de la Guàrdia Urbana.

Manifesta que voldria veure el regidor exigint, amb la mateixa rotunditat, la retirada de la llei d'estrangeria que provoca situacions de vulnerabilitat i exclusió a moltes persones, que no saben com sobreviure a la ciutat perquè no són reconegudes com a ciutadanes arran de la llei esmentada.

I nega que el Govern municipal, el comissionat de Seguretat i, òbviament la Guàrdia Urbana, optin per la inactivitat davant aquest fenomen.

Pel que fa a la referència dels fets del cap de setmana passat, precisa que la Guàrdia Urbana va dimensionar un operatiu per actuar de forma preventiva en el marc del dispositiu Víctor-Alfa, vigent des de l'octubre passat, a fi d'impedir la venda ambulants irregular; tanmateix, en aquest cas concret la presència remarcable de grups d'activistes i simpatitzants de l'activitat va confirmar que més aviat es tractava d'una concentració reivindicativa i, per tant, que la situació derivava a una qüestió d'ordre públic en què no és competent la Guàrdia Urbana, sinó els Mossos d'Esquadra.

Remarca la importància d'actuar amb criteris d'oportunitat, de congruència i de proporcionalitat, i aprofita per felicitar novament la feina del Sr. Recasens, comissionat de Seguretat.

Del Grup Municipal d'Esquerra Republicana de Catalunya

Prec 2.- (M1519/2756) Que el Govern constitueixi amb un termini de tres mesos la taula d'estudi de la renda infantil amb la participació de les entitats, col·lectius i associacions l'àmbit de les competències de les quals siguin els infants i adolescents, i adquireixi el compromís que aquesta renda infantil sigui operativa durant el 2017.

La Sra. BENEDÍ adreça, d'entrada, unes paraules de reconeixement a la Federació d'Entitats d'Atenció i d'Educació a la Infància i l'Adolescència (FEDAIA), Unicef i altres entitats que fa temps que treballen per fer possible la implementació d'una renda infantil garantida a Barcelona.

Recorda que el juny de l'any passat el Govern municipal va anunciar una mesura d'ampliació de la renda infantil amb una dotació flexible de 2,5 i 4 milions d'euros per tal de cobrir totes les demandes, inclosa en les accions urgents de lluita contra la pobresa.

Indica que segons l'informe de l'estat de la ciutat presentat el gener un dels col·lectius que mereix una atenció social especial en la conjuntura actual és el dels infants i dels joves; i segons dades del Baròmetre de la infància i les famílies de Barcelona del 2014, un 1,4% dels infants menors de 16 anys viuen en llars que no es

poden permetre un àpat de carn, pollastre o peix almenys cada dos dies, un percentatge que als barris més desfavorits arriba al 4,4%. I remarca que no es tracta només de l'alimentació, sinó que també afecta el lleure o les activitats extraescolars, molt importants perquè contribueixen al desenvolupament integral dels infants i joves.

Assenyala que la situació d'emergència que el Govern va catalogar, i que el seu grup comparteix del tot, passa per facilitar els mecanismes i recursos possibles per millorar la qualitat de vida dels infants i adolescents; i, per aquest motiu, entenen que cal fer un pas més, de manera urgent, atès que és molt difícil sortir de la situació de pobresa una vegada s'hi ha entrat i, sovint, s'hi arrossega la descendència.

Per tant, manifesta la necessitat que el mapa de la desigualtat a Barcelona es dibuixi amb la concurrència d'experts que hi pensin, perquè només amb un bon diagnòstic de la situació socioeconòmica de la ciutat es podrà actuar eficaçment.

Remarca que en la defensa dels drets dels infants la renda infantil ha de ser una prestació amb un accés àgil i equitatiu; i aquesta qüestió, i d'altres, es poden debatre a la taula que proposen amb aquest prec, a fi de trobar la millor manera de facilitar els drets dels infants a Barcelona.

La Sra. ORTIZ accepta el prec en nom del Govern municipal, ja que des del primer moment ha estat treballant amb les entitats per avaluar com es poden millorar les condicions de vida dels infants i dels joves, i que una de les primeres actuacions que van fer va ser incrementar el nombre d'infants que rebien l'ajut existent, amb una ampliació de l'aportació pressupostària.

Puntualitza que ara com ara no poden parlar de renda infantil, especialment perquè les competències municipals són per a ajuts puntuals d'emergència social, i per aquest motiu diu que esperen expectants les modificacions que introduirà el nou govern de la Generalitat, que és a qui corresponen les competències d'establir rendes mínimes garantides o les rendes infantils, que tenen un tràmit burocràtic més ràpid.

Destaca que, mentrestant, el Govern de la ciutat treballa amb els serveis socials i el conjunt de les entitats per trobar quina és l'esclatxa que permet articular rendes. Precisa que, en aquesta línia, enguany milloraran substancialment respecte a l'exercici anterior en termes de burocràcia i d'accés, i confien que el 2017 la Generalitat actuï com a aliada perquè la renda infantil sigui garantida i no un ajut puntual que s'ha de convocar any rere any.

Ratifica que els sembla imprescindible que les entitats tinguin veu, però també els i les professionals que han hagut d'articular amb urgència aquests ajuts i, per tant, que estan en condicions d'avaluar-ne pros i contres. En conseqüència, consideren que el marc del grup d'infància del Consell Municipal de Benestar Social ha de ser la base de la taula que proposa el grup d'ERC.

Prec 3.- (M1519/2757) Que el Govern municipal exigeixi a BSAV (Barcelona Sagrera Alta Velocitat) una auditoria externa sobre l'execució de les obres del TAV a Barcelona i, que els serveis jurídics estudiïn la possibilitat que l'Ajuntament es presenti com a acusació particular.

El Sr. BOSCH indica que el prec que presenta ha estat transaccionat amb el Govern municipal amb el text següent:

Que el Govern municipal exigeixi a Adif que faci les auditories corresponents sobre les possibles irregularitats conegudes recentment en relació amb les obres del TAV a Barcelona executades i en execució. I en cas que es confirmin, que els serveis jurídics estudiïn la possibilitat que l'Ajuntament es presenti com a acusació particular.

La Sra. SANZ, que accepta el prec, precisa que la transacció permet apuntar clarament a qui s'han d'exigir aclariments, tenint en compte que Barcelona Sagrera Alta Velocitat (BSAV) és un espai de trobada i desenvolupament de les actuacions vinculades a l'alta velocitat en l'àmbit de la Sagrera, conjuntament amb la Generalitat, Renfe i Adif, i que és aquesta darrera qui fa l'execució, el seguiment i la contractació de les obres.

En conseqüència, manifesta que arran de les informacions aparegudes recentment als mitjans de comunicació, i de les investigacions encetades, han exigít a Adif que porti la màxima informació possible sobre la qüestió, i sobre l'estat actual d'obres prioritàries per a la ciutat, a dia d'avui encara encallades, com les estacions de La Sagrera i Sant Andreu Comtal. I, per tant, que aclareixi qualsevol ombra de dubte que plani sobre la tramitació i l'execució de les obres.

Afegeix que valoren que el prec posa en relleu que l'Ajuntament ha d'exercir totes les seves competències per assegurar que les obres que es fan a la ciutat es fan correctament i en el marc legal corresponent; i, alhora, que consideren indispensable que Barcelona exerceixi el seu dret a participar en la definició, el disseny i l'execució de totes aquestes infraestructures.

El Sr. BOSCH agraeix l'acceptació del prec, i aprofita per demanar que l'Ajuntament deixi ben clara la seva falta d'implicació en tot allò que s'hagi pogut produir, atès que el nus de la qüestió se situa a Adif, l'operador ferroviari de l'Estat.

Addueix que la societat BSAV, en què l'Ajuntament té una participació del 25%, hauria de quedar fora de l'ombra de dubte. I remarca la diferència entre l'obra finançada i l'executada d'un mínim de 31 milions d'euros, que es valora com un 40% d'excés en la inversió de les obres referides a només 1,6 quilòmetres. Per tant, observa que la magnitud pot ser més gran en distàncies més llargues.

Així, doncs, alerta que, tenint en compte la possibilitat que s'inferís la implicació de l'Ajuntament de Barcelona, cal actuar amb contundència i, per tant, consideren positiu que, si tot s'acaba confirmant, l'Ajuntament es presenti com a acusació particular en el procediment judicial; altrament, avisa que aquesta suposada malversació pot acabar afectant fins i tot la seguretat de la línia ferroviària; també perquè, per ètica, s'ha de lluitar activament contra la corrupció i exigir a Adif, i de retruc a l'Estat, que compleixi amb les obres i amb les seves obligacions de finalitzar d'una vegada l'estació de La Sagrera i tot el que és la seva responsabilitat.

Del Grup Municipal Socialista

Prec 4.- (M1519/2759) Que el Govern municipal vetlli per la solvència funcional i arquitectònica de la futura estació de la Sagrera, i dugui a terme les accions necessàries davant el Govern de l'Estat i d'Adif per tal que així sigui.

El Sr. MÒDOL també formula un prec arran de l'actitud preocupant d'Adif respecte a la licitació del projecte de l'estació de La Sagrera i de l'aparent inactivitat del Govern municipal respecte d'això.

Observa que tot apunta que Adif està a punt d'adjudicar les obres a una empresa que ha presentat una baixa del 59% respecte al preu de licitació inicial, i que ha obtingut una de les puntuacions més baixes en l'apartat tècnic. Remarca la importància d'aquest fet, ja que La Sagrera no és un projecte qualsevol, i alerta que es poden trobar que l'estació intermodal més important de la ciutat es construeixi sobre la base d'un projecte tècnic de baixa qualificació i sobre el qual aquest ajuntament no té cap mena de decisió.

Recorda que, fins ara, l'Ajuntament participava directament en aquest tipus de decisions com a part de BSAV, i pregunta què ha succeït perquè Madrid hagi segrestat el projecte, menyspreant la ciutat i menystenint la institució municipal, alhora que constata que el Govern manté una actitud passiva. Destaca, tanmateix, la mobilització de la societat civil i, en aquest sentit, avança que el seu grup dóna suport a la declaració dels degans dels col·legis d'arquitectes, enginyers i economistes, signada el 24 de febrer, en què demanen a Adif que respecti els criteris de valoració consensuats amb la resta d'administracions públiques en relació amb la licitació dels projectes de l'estació de La Sagrera.

Addueix, però, que l'aspecte de fons de tot plegat és de quin projecte estan parlant i, mentrestant, Madrid va avançant en la consolidació de l'estació que van pactar amb l'alcalde Trias, més petita i amb un centre comercial de més de vint mil metres quadrats; altrament, considera que el govern actual no hi para esment, i li adverteix que amb la seva passivitat pot esdevenir còmplice de l'estació pactada entre el PP i CiU, finançada amb les plusvàlues comercials, i amb el teixit veïnal i comercial dels entorns en contra.

La Sra. ALCALDESSA replica que el Govern està ben despert quant a aquest assumpte, i recorda que una de les primeres coses que van fer en arribar a l'Alcaldia va ser reunir-se amb la ministra de Foment per parlar de La Sagrera en primer lloc.

Tanmateix, lamenta haver de compartir amb altres administracions l'abandonament per part d'Adif i del Govern central; i assenyala que en totes les reunions que han mantingut han exigít sempre la represa immediata dels treballs de les estacions de La Sagrera i Sant Andreu Comtal.

Precisa, pel que fa a La Sagrera, que està en procés la licitació del que s'anomena serveis de consultoria i assistència tècnica per a la redacció del projecte d'arquitectura i instal·lacions de l'estació, al qual s'han presentat nou empreses, amb una baixa entre el 25% i el 59%, i una previsió d'adjudicació imminent, segons els consta.

Assenyala que com a administració local consideren indispensable que es mantingui la participació i la col·laboració real i efectiva en la concepció i la definició d'aquestes infraestructures i, sobretot, volen estar informats dels avenços, cosa que no succeeix.

Considera que la gestió de les obres s'ha de fer des de la proximitat, ja que altrament es demostra que perden funcionalitat, i que és imprescindible que l'Ajuntament tingui veu en la definició de les noves estacions ferroviàries de la Sagrera i de Sant Andreu, atès que es tracta d'infraestructures de ciutat. Destaca que la participació conjunta sempre aportarà més valor a la definició i, per tant, al futur de les infraestructures. Precisa que amb aquesta perspectiva s'ha manifestat en les diferents taules l'interès de l'Ajuntament a participar en la redacció del projecte. Afegeix que es fa seguiment de les obres de La Sagrera des de la perspectiva de ciutat i mitjançant la societat BSAV.

El Sr. MÒDOL insisteix que, malgrat la manca de diàleg i d'atenció per part de l'Estat, el projecte de l'estació de La Sagrera s'ha de liderar des de la ciutat. I reitera que aquest ajuntament ha de definir el model de l'estació ja que, altrament, estaran defensant un projecte amb el qual no estaran d'acord molt probablement.

La Sra. ALCALDESSA està d'acord amb l'apreciació que cal revisar el projecte perquè els preocupa el criteri amb què s'ha aprovat; en aquest sentit, assenyala que convocaran BSAV per tractar aquesta qüestió, així com la resta d'incompliments que acumula Adif.

Del Grup Municipal del Partit Popular

Prec 5.- (M1519/2752) Que el reglament per a l'adjudicació d'habitatge per emergència social per pèrdua d'habitatge revisat no prevegi la regularització de l'ocupació il·legal d'habitatges públics a la ciutat.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ fa referència al fet que el projecte de reglament per a l'adjudicació d'habitatges per a emergència social preveu la regulació de l'ocupació il·legal d'habitatges públics a Barcelona, un fet que el seu grup considera que no es pot regularitzar, motiu pel qual formula el prec amb què demana que aquest punt no s'inclouï en el projecte definitiu de reglament; i, capgirant l'enunciat, aprofita per preguntar a l'alcaldeessa si avala l'ocupació il·legal d'habitatge públic a Barcelona.

La Sra. ALCALDESSA puntualitza que la intervenció en pisos ocupats va ser una decisió adoptada a la comissió de Drets Socials, Cultura i Esports arran d'un prec del grup de Ciutadans; i recorda que durant el mandat anterior es va impulsar la creació de tres grups de treball sobre aquest assumpte a Ciutat Meridiana, la Trinitat Vella i el Besòs.

Subratlla que tot plegat els ha permès disposar d'un mapa clar sobre l'estat de la qüestió, de manera que estan en condicions de precisar que el gruix d'ocupacions les duen a terme famílies en situació d'extrema vulnerabilitat, com ja intuïen i els havien confirmat moltes entitats.

Manifesta que l'Ajuntament té molt clar que davant situacions d'extrema vulnerabilitat assumirà una posició de responsabilitat, per la qual cosa en el marc del Consell de l'Habitatge han treballat en la reforma del reglament, a què es refereix el prec, que permeti que totes les persones amb ordre de desnonament puguin accedir a la mesa, independentment de la disposició de títol legal; i afegeix que també promou una regularització extraordinària en funció de criteris com la vulnerabilitat econòmica, el temps d'ocupació, l'arrelament al barri i que no es tracti de persones que generin problemes de convivència.

Precisa que aquesta actuació només és possible als pisos gestionats directament per l'Ajuntament, perquè han estat cedits o ocupats per entitats financeres o la Sareb, o bé perquè s'han comprat mitjançant el dret de tanteig i retracte a preus inferiors al de mercat.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ replica que la resposta a les ocupacions il·legals de pisos públics no pot ser la regularització; i si es tracta de persones amb necessitats socials, la resposta municipal ha de ser facilitar-los l'habitatge, però en cap cas avalar les ocupacions, ja que significa un greuge comparatiu amb totes les famílies que també tenen necessitat d'accedir a un habitatge però no per això n'ocupen un d'il·legalment.

Alerta que el missatge que es llança és molt negatiu, i indueix a l'ocupació il·legal dels pisos de propietat municipal. Altrament, considera que cal seguir un procediment que passa per la Taula d'Emergències Socials i els serveis municipals, i per la inscripció en el registre municipal de sol·licitants.

La Sra. ALCALDESSA nega que la inclusió d'aquest punt en el reglament suposi un privilegi, i assegura que les famílies en situació de màxima vulnerabilitat hauran de complir els mateixos requisits i deures que totes les altres persones, i no perquè ja hagin ocupat l'habitatge n'han de quedar excloses.

I suggereix al regidor que si tant l'amoïnen els privilegis que s'ocupi del seu partit i que no avaluï, per exemple, el Sr. Rato i la seva actuació a Bankia, que ha condemnat milers de famílies a la ruïna i a quedar-se al carrer; o que es dediquin a rescatar bancs en comptes de persones.

d) Preguntes

Del Grup Municipal de Convergència i Unió

Preg. 1.- (M1519/2764) Quin és el capteniment del Govern municipal respecte a la gestió de les escoles bressol municipals Caspolino, Enxaneta i Patufets per al proper curs escolar?

El Sr. TRIAS recorda que en el mandat anterior es van posar en funcionament vint-i-tres escoles bressol noves, cinc de substitució, que van suposar un increment de 3.005 places noves. Precisa, igualment, que per la impossibilitat de contractar personal nou arran de l'aplicació de la Llei d'estabilitat pressupostària es va optar per la gestió indirecta en tres d'aquestes escoles amb empreses d'àmbit social.

En conseqüència, formula la present pregunta per saber quina és la intenció del Govern pel que fa a aquestes tres escoles.

La Sra. ALCALDESSA confirma la voluntat política del Govern de recuperar la gestió directa d'aquestes escoles, que ja portaven al programa electoral, i que han manifestat públicament, essencialment perquè consideren que la gestió directa permet dignificar les condicions laborals dels professionals que ara tenen menor remuneració econòmica que la resta de la plantilla de les escoles bressol de titularitat pública. Afegeix que la gestió directa també permet eliminar la possibilitat de construir un sistema dual en l'escola bressol pública, amb els greuges que això comporta; i, alhora, permet donar resposta a un punt del programa electoral de Barcelona en Comú.

En conseqüència, considera que hi ha motius de sobres per treballar per assolir aquesta gestió directa, per la qual cosa cal adoptar una decisió formal a la Comissió de Govern, amb informes previs de Recursos Humans, de l'IMEB, de la Direcció de Serveis Jurídics de l'Ajuntament i de la Intervenció Municipal.

El Sr. TRIAS demana a l'alcaldeessa que abans de prendre qualsevol decisió facin una reflexió profunda de què comporta aquest canvi de gestió, així com de les dificultats que suposarà en la futura obertura de noves escoles.

Afegeix que cal tenir molt clar que aquestes escoles bressol tenen molt d'èxit entre les famílies, i que el canvi de gestió implicarà un sobrecost econòmic, canvis d'horaris i calendaris, i que generarà incertesa pel que fa al seu futur laboral a més de trenta-vuit professionals que hi treballen.

La Sra. ALCALDESSA respon que actuaran amb totes les garanties com ja ha expressat abans, i recalca que ja estan en contacte amb els professionals i les AMPA d'aquestes escoles.

Puntualitza que garantir la gestió directa d'aquests centres no significa que no es tingui en compte el projecte educatiu i els professionals que hi treballen, sinó que seran prioritaris a l'hora d'avaluar com es planifica el trànsit de canvi de gestió, amb la voluntat ferma de millorar les condicions actuals dels professionals.

Afegeix que la despesa que tot plegat suposa és la millor inversió, atès que l'etapa educativa 0-3 garanteix igualtat d'oportunitats reals als infants independentment de la renda familiar.

Preg. 2.- (M1519/2766) Quins han estat els criteris per donar permís d'ocupació de la via pública a la carpa comercial de Samsung a la plaça de Catalunya, i quines són les taxes que se'ls ha aplicat.

El Sr. MARTÍ enceta la seva intervenció expressant que el seu grup està a favor de facilitar accions de promoció comercial o econòmica d'esdeveniments d'interès ciutadà general a l'espai públic, sempre que es compleixin totes les normatives municipals. Per tant, confirma que han vist amb bons ulls l'autorització per a la instal·lació de la carpa d'una empresa de telefonia mòbil a la plaça de Catalunya durant la celebració del Mobile World Congress (MWC), però volen saber quins han estat els criteris del Govern per autoritzar-ho.

El Sr. COLOM respon que es tractava d'una activitat vinculada al MWC, emmarcada en un conveni de col·laboració aprovat en la comissió mixta de Paisatge Urbà. Pel que fa a l'import, precisa que ha estat de 60.633 euros entre taxes i import del conveni, a més del dipòsit en concepte de garantia.

El Sr. MARTÍ expressa que veuen contradiccions i doble llenguatge en el discurs de Barcelona en Comú abans i després d'arribar al govern. Posa de manifest que al govern de CiU, per una actuació semblant, el van titllar de "casta" i de màfia en amunt, acusant-lo de privatitzar l'espai públic.

Observa que l'empresa Samsung no és d'economia solidària, social i cooperativa, sinó una multinacional de les que Barcelona en Comú abominava, per la qual cosa retreu el doble llenguatge que gasta el Govern municipal, que entén que és recriminable políticament.

El Sr. COLOM indica que han seguit el criteri que la plaça de Catalunya no s'ocupa llevat dels casos en què l'ocupació està vinculada a grans esdeveniments de ciutat, un dels quals és el Nadal i un altre el MWC.

Tanmateix, confirma que han manifestat que aquesta ocupació no havia de ser per una pista de gel que no és sostenible i, en canvi, s'havien de valorar altres activitats, i enguany per Nadal s'ha ocupat en funció d'una fórmula de fira solidària i activitats infantils. I durant la celebració del MWC, l'empresa esmentada ha ocupat un espai de la plaça.

Del Grup Municipal de Ciutadans

Preg. 3.- (M1519/2769) Quins són els termes de l'acord entre el Govern municipal i el Govern de la Generalitat per al finançament del tram de Zona Franca de la L9 i L10 de metro quant a la dotació pressupostària —total i per exercici—, calendari i garanties de devolució del deute, calendari d'execució del tram esmentat i calendari d'execució del tram central, entre Zona Universitària i La Sagrera?

La Sra. MEJÍAS pregunta pels acords entre el Govern municipal i el de la Generalitat per finançar el tram de la Zona Franca de les línies 9 i 10 de metro; especialment quan s'ha aprovat en aquest ajuntament una iniciativa de CiU blindant una dotació pressupostària.

Fa avinent que en l'informe elaborat pel Col·legi d'Enginyers de Camins de Catalunya s'assenyala que la L9 ha tingut un cost per quilòmetre de 145 milions d'euros, mentre que la mitjana natural se situa en 41,3 milions. Remarca que aquest sobrecost ha estat absolutament desorbitat, i entén que si el tram esmentat segueix la mateixa dinàmica les quantitats també seran desorbitades. I aprofita per preguntar quines garanties els ha donat el Govern de la Generalitat que aquest tram tindrà un cost raonable per quilòmetre.

La Sra. ALCALDESSA està d'acord amb la regidora pel que fa al sobrecost alarmant d'aquest tram, construït en una època de bombolla, i entén que caldria fer una investigació a fons; i afegeix que els veïns i veïnes de la Marina de la Zona Franca no haurien de patir encara més conseqüències de la mala gestió del passat.

Manifesta que tant l'Alcaldia com la Quarta Tinència han mantingut reunions amb el president de la Generalitat i el conseller de Territori i Sostenibilitat sobre la voluntat de posar en funcionament al més aviat possible aquest tram de la L10; i confirma que un cop s'arribi a un acord els l'explicaran amb detall.

Afegeix que tenen constància que el 15 de febrer es van iniciar les obres del tram de la L10 de Zona Franca, però encara està pendent de decisió l'inici de les obres de les estacions, que es preveu que durin un any aproximadament, a més del temps necessari per fer les proves de funcionament per a la posada en marxa definitiva.

Quant al finançament i el retorn de la part que avança l'Ajuntament, indica que properament abordaran aquest assumpte amb una reunió amb el vicepresident i conseller d'Economia, el Sr. Junqueras; i aprofita per agrair les gestions fetes pel Sr. Bosch per mitjançar en aquesta trobada.

La Sra. MEJÍAS demana, atès que la construcció d'aquest tram s'ha anat allargant *sine die*, un compromís de calendari quant a l'entrada en funcionament de les estacions i el retorn de la part que avanci l'Ajuntament.

La Sra. ALCALDESSA està d'acord amb aquesta demanda, i indica que la previsió és que es pugui posar en funcionament a finals del 2017, tot i que cal tenir en compte que la data anirà en funció del nombre d'estacions i dels termes de l'acord, que encara s'han de tancar.

Pel que fa a l'inici del tram central de la Zona Universitària a La Sagrera, diu que únicament tenen la certesa que les obres estan aturades i que no tenen cap constància de previsió d'inici, atès que la Generalitat ha confirmat que no hi ha assignació pressupostària a dia d'avui.

Del Grup Municipal Socialista

Preg. 4.- (M1519/2760) Que el Govern municipal ens informi sobre l'estat d'execució dels compromisos adquirits en matèria d'ocupació (ampliació dels plans d'ocupació i de la formació ocupacional per a aturats de molt llarga durada, programa Làbora, etcètera) en la modificació de pressupost de 101 milions d'euros aprovada el mes d'octubre de 2015.

La Sra. BALLARÍN diu que per al seu grup la reactivació econòmica i la promoció de l'ocupació són una prioritat, tal com demostra que en el programa del PSC i en el Pla Collboni es preveïés l'objectiu de generar a la ciutat trenta mil llocs de treball en cinc anys. Considera que si les coses es fan bé aquest objectiu es pot assolir. En aquest sentit, indica que en el darrer Baròmetre municipal es constata que el problema més greu de la ciutadania —un 24%— era l'atur i les condicions de treball, molt per sobre de la preocupació que genera el fenomen turístic —3,4%—. En conseqüència, consideren de summa importància tenir ferma en la lluita contra aquesta xacra.

Recorda que el grup del PSC va donar suport a la modificació de crèdit, aprovada el 30 d'octubre de 2015, sobretot perquè incloïa el compromís del Govern en matèria de creació d'ocupació, que es traduïa en partides pressupostàries per un valor de 7,6 milions d'euros i arribar a més de mil cent persones; i també perquè s'aplicava en polítiques actives d'ocupació concretes com són l'ampliació dels plans d'ocupació per a aturats de molt llarga durada, ampliació dels programes de formació ocupacional per a persones amb més de dos anys a l'atur, i l'impuls del programa Làbora per formació i ocupació de persones en risc d'exclusió.

Per tot plegat, pregunten per l'execució d'aquestes partides, entre altres motius perquè l'1 de març l'Ajuntament ja ha de tenir la liquidació del pressupost de 2015 i, per tant, entenen que podran obtenir respostes concretes.

El Sr. COLOM comparteix la prioritat per l'ocupació de qualitat, que formava part del programa de Barcelona en Comú, i recorda que les propostes del PSC en termes d'ampliació es van sumar a les que ja havien posat en marxa.

Precisa que a mitjan febrer estan en marxa 268 plans d'ocupació, amb un import compromès de 3,8 milions d'euros. Quant al programa de formació ocupacional per a persones aturades de llarga durada, indica que a finals del 2015 s'havien compromès 500.000 euros en accions formatives, i el gener d'enguany es van licitar aquestes accions per un import d'1,3 milions d'euros, cosa que suposa poder atendre entre 800 i 900 persones.

Amb referència al programa Làbora, fa avinent que s'ha signat un conveni amb una associació del tercer sector, amb el suport de la Taula d'Entitats del Tercer Sector, per un import de 2 milions d'euros, per contractar cent persones per auditar energèticament cinc mil llars vulnerables, i que s'iniciarà l'1 de març.

La Sra. BALLARÍN valora que els compromisos contrets tiren endavant, i

observa que les xifres esmerçades s'acosten als 7,6 milions d'euros que s'havien consignat com a partides pressupostàries, i avança que agrairan que els vagin informant de com evoluciona.

El Sr. COLOM assegura que els aniran facilitant tota la informació respecte d'això, i reitera que aquest assumpte els preocupa i els ocupa.

Del Grup Municipal del Partit Popular

Preg. 5.- (M1519/2754) Quina valoració fa el Govern municipal sobre la vaga de transport públic convocada durant els dies de la celebració del Mobile World Congress a Barcelona?

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ formula la pregunta.

La Sra. VIDAL es refereix a l'afectació de la mobilitat aquesta setmana arran de la vaga de transport públic i per les manifestacions —ambdues legítimes expressions de conflicte—, per la bossa d'aire saharià i per l'activitat produïda pel Mobile World Congress (MWC).

Remarca que tots aquests factors han actuat en el conjunt de la mobilitat, no obstant això, els organitzadors del MWC han valorat l'esdeveniment com un èxit d'afluència de participants, així com que les administracions hagin fet tots els esforços necessaris per assegurar que la ciutat funcionés durant el congrés. Aprofita per agrair a la ciutadania la seva previsió per cercar alternatives de transport al metro, tenint en compte, a més, la coincidència amb el MWC, que atreu cent mil visitants.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ diu que, atès que la Sra. Vidal no ha respost la pregunta, respondrà ell mateix. Així, afirma que la valoració del Govern hauria de ser absolutament negativa, ja que els usuaris del transport públic i els conductors de vehicle privat s'han convertit en els hostatges d'un conflicte social, al qual el Govern de la ciutat i el metropolità han respost amb retard, amb poca traça, amb declaracions de l'alcaldeessa que quan no qualificava la vaga de desproporcionada, recordava els salaris mitjans dels treballadors oblidant els dels directius, que es caracteritzen per una opacitat absoluta, o fins i tot qüestionava que s'hagués de negociar amb els treballadors de TMB tot i la vaga convocada.

Afegeix que l'opció de l'alcaldeessa per mitjançar en el conflicte, en certa manera desautoritzant la Sra. Vidal i el mateix Consell d'Administració, es basava en el "bon rotllo" que havia demostrat abans d'arribar a l'Alcaldia, quan donava ple suport a les vagues del transport públic. Tanmateix, en aquesta ocasió aquesta sintonia d'abans no va ser suficient per convèncer els treballadors de TMB de desistir de les seves pretensions laborals.

Considera, a més, que va mancar informació als usuaris, i sorprèn que en plena setmana de vaga de metro i autobús a Barcelona, la Generalitat publicqués pàgines senceres d'anuncis de la L9 als mitjans de comunicació, i que l'Ajuntament fes el mateix amb referència a les noves línies d'autobús. Altrament, entén que hauria estat més lògic que haguessin informat la ciutadania, els usuaris de metro i bus i els conductors de vehicle privat, de les afectacions de la vaga de transport públic i les possibles alternatives de mobilitat.

En conseqüència, demana que traslladin a l'Àrea Metropolitana, com a junta general d'accionistes de TMB, la convocatòria d'un ple extraordinari per debatre en profunditat les polítiques laborals de l'empresa, i que s'acabi amb l'opacitat que fa impossible que el seu grup hagi accedit mai a la informació que ha sol·licitat moltes vegades.

La Sra. VIDAL replica que el Govern ha fet una gestió molt responsable d'un conflicte difícil, que creu que el regidor coneix prou bé perquè fa molts anys que és a l'Ajuntament. Diu que li agraeix la preocupació per l'empresa TMB, vol creure que sincera, i que mai no havia expressat com a soci preferent del govern anterior.

Remarca que el Govern s'ha compromès des del primer moment a intentar fer compatible l'interès general amb la millora dels drets dels treballadors; i l'alcaldeessa al capdavant ha optat per implicar-se en el conflicte a fi d'oferir millor interlocució política al màxim nivell, no pas per desautoritzar ningú.

Pel que fa a la qüestió sobre la informació als usuaris, observa que si realment hagués estat tan dolenta com al·lega el regidor, no hauria començat la seva intervenció destacant la previsió de la ciutadania, que ha optat massivament per planificar els seus desplaçaments amb alternatives al metro i al bus, assumint les molèsties lògiques que causa una vaga.

Insisteix que el sistema de transport públic de Barcelona funciona d'una manera envejable a escala mundial, i fins i tot en situacions difícils és capaç que esdeveniments com el MWC siguin un èxit.

Del Grup Municipal Candidatura d'Unitat Popular - Capgirem Barcelona

Preg. 6.- (M1519/2744) Quan faran públics els sous en taules salarials de les 571 persones fora de conveni, així com els diversos beneficis socials que mantenen? Quan i quants entraran a formar part del personal dins de conveni?

El Sr. GARGANTÉ recorda que el 28 d'agost de 2015 el seu grup va presentar un seguit de preguntes a l'empresa TMB, entre les quals una sobre els sous de les 571 persones contractades fora de conveni. Assenyala que el 14 de desembre els van respondre que aquesta informació no la podien compartir perquè contravenia la llei orgànica de protecció de dades. Això no obstant, els van enviar un document d'estructura de personal que ja coneixien, atès que es va fer públic el dia que van presentar la querella criminal contra el Srs. Joaquim Forn i Dídac Pestaña, expresident i exvicepresident de TMB, respectivament.

Precisa que aquest document d'estructura de personal el va fer públic la UGT d'autobusos de TMB, que el va enviar als mitjans de comunicació. Observa, tanmateix, que aquesta secció sindical té molt bona relació amb la direcció de l'empresa, tanta que li atorga hores sindicals il·legals o col·loca familiars dels sindicalistes, fets que acaben sent denunciats a la Inspecció de Treball, i són condemnats.

Fa notar que el document esmentat es refereix a mitjanes de sous, però en cap cas no esmenta que l'exvicepresident, Dídac Pestaña, del PSC, cobrava 80.000 euros de l'autobús i la mateixa quantitat del metro.

En conseqüència, pregunten quan faran públics els sous de les 571 persones fora de conveni de TMB, així com els beneficis socials que mantenen, i quantes passaran a conveni i sortiran de l'opacitat que les empara, tal com va sentenciar el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

La Sra. ALCALDESSA indica que la nova presidència de TMB va detectar l'existència de personal fora de conveni, que segons les dades de què disposa serien 500 persones amb perfil tècnic i una setantena en càrrecs directius.

Confirma que la voluntat del Govern és integrar al conveni els perfils tècnics, i en aquest sentit assenyala que s'han compromès a establir les mesures necessàries per a aquesta transició. Manifesta, igualment, que es comprometen a no augmentar la contractació fora de conveni; i que tan aviat com se signi el conveni de metro i autobús que està en fase de negociació, hi incorporaran tots els perfils tècnics que ara en són fora.

Altrament, quant als perfils directius, indica que el marc legal vigent no permet incorporar-los al conveni; tanmateix, avança que s'ha assumit el compromís d'aplicar una política de transparència i reduir els sous dels càrrecs de nova designació, com ja s'ha materialitzat amb una reducció del 40% del sou en el cas del nou conseller delegat.

El Sr. GARGANTÉ replica que el nou conseller delegat de TMB, Enric Cañas, cobra 105.000 euros anuals, i el seu adjunt, Pau Noy, en cobra 60.000, i remarca que ha estat contractat fora de conveni malgrat la sentència del TSJC.

Indica que l'alcaldeessa, en roda de premsa el 21 de febrer, va expressar les mitjanes dels sous dels treballadors i treballadores del metro, però no va fer ni un sol esment dels sous dels directius de TMB. I li fa notar que cal que esculli al costat de qui s'està, si dels treballadors i treballadores o amb la direcció, que és qui mana realment, no pas la presidenta de TMB.

Recorda a l'alcaldeessa, doncs, que va ser votada per canviar les coses i no per continuar en la línia dels governs del PSC o CiU. Reconeix que aquesta setmana ha estat molt dura per a l'alcaldeessa, però també per als milers de treballadors i treballadores que han constatat com la seva alcaldeessa i la presidenta de TMB els criminalitzaven i els intentaven dividir.

Demana a l'alcaldeessa que rectifiqui la seva actitud, i que retorni als seus orígens.

La Sra. ALCALDESSA replica que no ha tingut cap voluntat de criminalitzar cap col·lectiu de treballadors i treballadores. Precisa que la conversa sobre els sous va sorgir arran de preguntes de periodistes, i remarca que el document a què s'ha referit el Sr. Garganté està penjat al web de TMB.

Recapitula, però, que el problema de fons rau en el fet que TMB s'ha gestionat malament, amb opacitat —que han denunciat com a Barcelona en Comú i ara com a govern de la ciutat—, i estan disposats a combatre-la fent tots els passos amb rigor, un rere l'altre, i que el primer ha estat la creació de l'Agència de Transparència a l'Àrea Metropolitana, que té com a encàrrec prioritari i urgent posar-se amb TMB.

Afegeix que el compromís com a govern municipal és, aquest mateix mes de març, poder donar informació molt més concreta sobre l'estructura directiva de TMB; i assenyala que amb l'anàlisi d'aquesta estructura podran valorar si s'adequa a criteris de racionalitat, de professionalitat, d'eficiència, i sous raonables, i en cas que no sigui així, posar-hi ordre.

Preg. 7.- (M1519/2745) Quins són els criteris per escollir el jurat tenint en compte que en els últims anys la proporció d'homes i dones ha estat molt desfavorable cap a aquestes últimes? Té previst l'Ajuntament de Barcelona aplicar mesures de transversalitat de gènere a l'àrea de cultura?

La Sra. ROVIRA manifesta que els Premis Ciutat de Barcelona són un guardó que els genera molts dubtes, atès que es remunten al 1949, en plena dictadura franquista, i fins al 1978 es lliuraven el 26 de gener en commemoració de l'entrada de les forces franquistes a Barcelona.

Qüestiona, també, si aquest premi és la millor eina de reconeixement social, o si bé només pretén potenciar i distingir d'una manera elitista uns projectes amb escassa difusió en el conjunt de la població.

Fa avinent que, malgrat la preocupació i els recels que els genera la naturalesa d'aquest guardó —que confien que el Govern es replantegi—, constaten un seguit de fets alarmants que demostren la desigualtat entre homes i dones que impregna l'acte.

Admet que és inqüestionable que viuen en una societat patriarcal, plena de quotes privilegiades masculines i per les quals els homes ocupen les posicions de poder, de representació, així com el reconeixement social. I fa notar que el jurat dels Premis Ciutat de Barcelona del 2015 està compost per 62 homes i 38 dones, i entenen que per a un govern que s'autoanomena feminista aquestes quotes són del tot insuficients, i per aquest motiu formulen la pregunta.

La Sra. PÉREZ agraeix la pregunta, ja que posa l'accent en una necessitat evident de millora que el Govern també identifica, i en la qual ja s'han posat a treballar.

Seguidament, respon que els criteris per a l'elecció del jurat d'aquests premis els aplica el comitè executiu del Consell de Cultura de Barcelona, entre els quals hi ha el saber i l'expertesa en un àmbit concret, la diversitat en la composició del jurat, i la combinació de renovació i continuïtat. Subratlla que en tots aquests criteris hi ha marge per a la transversalitat i avançar en aspectes de gènere, i valora positivament el fet que enguany el percentatge de dones ha augmentat, sense arribar a la paritat, però. Observa, tanmateix, que això no s'ha d'aplicar només als membres del jurat, sinó que cal avançar en totes les facetes d'aquest premi i de la cultura en general. Opina que cal ser ambiciosos pel que fa al sector cultural, que és justament l'expressió de la realitat i dels valors, i que evidentment hi constaten desigualtats; però remarca que la cultura també és una palanca per expressar-se i per impulsar canvis de valors, absolutament indispensables en l'àmbit dels feminismes.

Precisa que s'està posant en marxa el nou pla de justícia de gènere, en què es treballen objectius també respecte a la cultura, i en l'aprofundiment del diagnòstic de les desigualtats de gènere, potenciar la creació cultural de les dones, des de les pràctiques internes de l'ICUB fins als programes de les polítiques culturals desenvolupades per aquest institut, sense oblidar altres tipus d'expressions culturals com poden ser les festes de barri o la cultura popular.

La Sra. ROVIRA, que agraeix la resposta, manifesta que en la darrera sessió extraordinària de la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports van trobar a faltar una transversalitat de gènere clara, i confien que es treballi amb fermesa en aquesta línia.

La Sra. PÉREZ indica que per al Govern els aspectes de paritat són fonamentals i irrenunciables, però també consideren important que s'impregnin de pràctiques feministes tots els àmbits culturals de la ciutat.

e) Seguiment de proposicions / declaracions de grup

MOCIONS

Única.- NOMENAR l'Im. Sr. Koldo Blanco Uzquiano representant de l'Ajuntament de Barcelona al Consell Metropolità de l'Àrea Metropolitana de Barcelona en substitució de l'Im. Sr. Francisco Sierra López.

S'APROVA aquesta moció, la urgència de la qual fou declarada per la Junta de Portaveus, amb l'abstenció del Sr. Garganté i les Sres. Lecha i Rovira.

DECLARACIONS INSTITUCIONALS

DI 1.- Atès que la igualtat de dones i homes constitueix un valor cabdal per a la democràcia i és una necessitat essencial en una societat democràtica moderna que vol eradicar el sistema patriarcal androcèntric i sexista, tal com estableix al seu preàmbul de la Llei 17/2015, d'igualtat efectiva de dones i homes de Catalunya;

Atès que la Carta de Barcelona estableix com a exigència cívica la millora efectiva dels serveis municipals en tots els àmbits sense discriminació per raó de sexe, edat, llengua origen o religió;

Atès que l'Ajuntament de Barcelona, dins aquest marc competencial i com a administració més propera a la ciutadania, té la responsabilitat de defensar la igualtat entre homes i dones i per tant de treballar de manera proactiva impulsant i desenvolupant polítiques locals contra la desigualtat de gènere;

Atès que en cap cas les administracions substitueixen la lluita ciutadana pels drets humans, i que és la lluita feminista la força que, des de les associacions, entitats i grups de dones, dóna empenta a la conquesta de la igualtat i la llibertat plena i efectiva de les dones en tots els àmbits de la vida (política, econòmica, social i cultural);

Atès que totes les dones, independentment del seu origen nacional o ètnic, professió, edat, orientació sexual, classe social, o creences, són subjectes de drets;

El Plenari del Consell Municipal acorda:

1.- Reconèixer i posar-nos al servei, com a ajuntament, de la lluita històrica feminista i dels moviments de dones que durant dècades han teixit aliances transversals per al reconeixement mutu, l'apoderament de les dones i la justícia de gènere, articulant estratègies de lluita cap a societats més justes i democràtiques que desafiiïn les relacions de poder que perpetuen les desigualtats de gènere i les desigualtats múltiples que afecten les dones en funció de la seva orientació sexual, classe social, edat, religió, origen nacional o ètnic, diversitat funcional, etcètera.

2.- Garantir el bon govern i una administració inclusiva i democràtica, de manera que la igualtat de gènere sigui sistemàticament incorporada als objectius de les polítiques sectorials i de districte, als pressupostos, les contractacions, les subvencions, la selecció del personal, la formació del personal polític i tècnic de l'Administració, al disseny i seguiment de les polítiques públiques, i als processos de participació i deliberació, entre altres iniciatives.

3.- Impulsar que la construcció de ciutat i del seu espai públic inclogui sempre la perspectiva de gènere i, per tant, tingui en compte les necessitats de dones i homes, grans, infants i persones amb diversitat funcional, i faciliti la vida quotidiana i la cura de tothom.

4.- Afirmar el compromís de l'Ajuntament de Barcelona contra les violències masclistes i l'eradicació del feminicidi, i dedicar, any rere any, els recursos necessaris tant materials com humans en aquesta lluita, i fins que el fenomen sigui eradicat.

5.- Garantir el dret al propi cos de les dones, a una maternitat lliure, i a la defensa dels drets sexuals i reproductius de les dones lesbianes i bisexuals i de les persones trans.

6.- Adquirir un compromís públic real amb les necessitats i el dret a la cura de la ciutadania al llarg de la vida, que es concreti en la provisió de serveis públics suficients i de qualitat per a la petita infància i les persones amb intenses necessitats de cura; el foment de la coresponsabilitat dels homes; el suport i ampliació de les estratègies cooperatives i comunitàries de cura, i el reconeixent de la importància del treball de cura per al sosteniment de la vida i el desenvolupament econòmic de la ciutat.

S'APROVA aquesta declaració institucional que ha estat llegida per la Sra. Pérez amb el posicionament favorable de tots els grups municipals excepte el del Partit Popular.

DI 2.-

Ahir dijous, 25 de febrer, va concloure l'onzena edició del Mobile World Congress, la fira mundial de telefonia mòbil. Es tracta, probablement, de l'esdeveniment firal més rellevant dels nostres dies: per les innovacions tecnològiques que es donen a conèixer, per la qualitat i rellevància empresarial i mediàtica dels ponents que vénen a la nostra ciutat, i pel nombre dels assistents que durant quatre dies estan a Barcelona.

L'obtenció, per part de la nostra ciutat, del disputat dret a organitzar aquesta fira —que moltes altres ciutats voldrien organitzar— va ser fruit de la cooperació activa, intel·ligent i persistent de les administracions municipal, autonòmica i estatal, que van saber capitalitzar el treballat i merescut prestigi internacional de Barcelona com a ciutat hospitalària, moderna, amb serveis públics de qualitat i oberta al món.

La renovació d'aquest dret, l'estiu de l'any passat, per seguir organitzant fins al 2023 la fira, ha estat fruit de la competència mostrada en les edicions anteriors, on la ciutat ha sabut mostrar la seva millor cara i ha sabut ser digna amfitriona d'un dels sectors industrials més puixants del moment. El que es va aconseguir amb intel·ligència s'ha sabut mantenir amb treball, cooperació i esforç.

L'edició que enguany conclou ha estat un èxit, un cop més. Gràcies als organitzadors, Fira de Barcelona i GSMA, a les administracions implicades i sobretot, a les barcelonines i barcelonins, que un cop més han estat a l'altura de l'esdeveniment.

Un dels trets de Barcelona ha estat sempre la seva capacitat de millora, lligada a l'anàlisi i l'autocrítica quan convé. Per això, constata l'èxit de l'edició d'enguany, cal també deixar constància de la necessitat de seguir millorant i de treballar, des d'avui mateix, per tal que la pròxima edició tots els serveis de la ciutat i la seva àrea metropolitana estiguin, durant la celebració de l'esdeveniment, al cent per cent del seu rendiment, com correspon i com sempre fins ara ha succeït.

Igualment es continuarà treballant per tal que la celebració d'un congrés com el del MWC es tradueixi en un major retorn econòmic i social per a la ciutat,

contribuint a enriquir el desenvolupament del teixit econòmic de la ciutat en l'àmbit de les TIC, a promoure la democratització en l'accés a la tecnologia per a cada veí i veïna de la ciutat i al desenvolupament de tecnologies que contribueixin a la solució de les principals necessitats socioeconòmiques de la ciutat.

I d'acord amb l'exposat i que estableix el Reglament orgànic municipal, l'Ajuntament de Barcelona vol manifestar el seu posicionament i formular la declaració institucional següent:

El Consell Plenari de l'Ajuntament de Barcelona manifesta:

1.- Barcelona constata l'èxit de l'edició d'enguany del MWC i felicita els seus organitzadors, Fira de Barcelona i GSMA, totes les administracions implicades i les barcelonines i els barcelonins per aquest fet.

2.- L'Ajuntament de Barcelona reitera el seu compromís amb el MWC per la importància que per a la ciutat i la seva àrea metropolitana té i reconeix la importància d'aquest esdeveniment pel prestigi internacional de la ciutat i per la dinamització de la seva economia.

3.- L'Ajuntament de Barcelona fa una crida a treballar per tal que en pròximes edicions tots els serveis de la ciutat i la seva àrea metropolitana estiguin al cent per cent del seu funcionament, com correspon en esdeveniments d'aquest tipus.

4.- La voluntat de continuar treballant per tal que la celebració del MWC contribueixi de manera creixent al desenvolupament del teixit econòmic en l'àmbit de les TIC, la millora de l'accés, el coneixement i el bon ús de la tecnologia TIC als ciutadans i a les ciutadanes, i el desenvolupament tecnològic que faciliti solucions als principals reptes socioeconòmics de la ciutat.

El Sr. GARGANTÉ demana intervenir per explicar els motius de CUP - Capgirem Barcelona per no signar aquesta declaració. Apunta, en primer lloc, que la consideren una declaració d'autosatisfacció per portar-la en safata de plata a John Hoffman; en segon lloc, perquè no fa cap mena d'autocrítica, ni a les condicions del contracte amb el MWC, cap crítica a la indústria de les TIC, ni a les condicions laborals.

Finalment, indica que no signen la declaració perquè no comparteixen el model de fires i esdeveniments d'aquesta magnitud, i perquè refusen plenament la bombolla especulativa del MWC.

S'APROVA aquesta declaració institucional, que ha llegit el Sr. Collboni, amb el posicionament favorable de tots els grups municipals excepte el de Candidatura d'Unitat Popular - Capgirem Barcelona.

DI 3.-

No és estrany que les institucions militars i els valors que representen formin part de moltes de les esferes de la nostra vida. És, però, especialment preocupant la seva presència als espais estrictament educatius.

A Catalunya, la campanya "Desmilitaritzem l'educació" ha treballat des de 2008 denunciant la presència de l'exèrcit espanyol en el Festival de la Infància i el Saló de l'Ensenyament.

La participació de les Forces Armades Espanyoles en aquests dos esdeveniments pretén donar una imatge amable de la carrera militar i presentar-la com una sortida educativa, humanitària, pacífica i solidària per als joves, sense oferir una imatge real del que suposa involucrar-se en la vida militar.

Especialment greu és que es facin servir aquestes tècniques de promoció en moments en què la crisi econòmica i les dificultats d'accés a les universitats per l'augment de les taxes fa més procliu que el jovent cerqui alternatives a l'atur estructural com la que pot suposar l'exèrcit.

Atès que el 16 de juliol del 2015 va ser aprovada la Resolució 1141/X del Parlament de Catalunya, sobre la presència de les Forces Armades Espanyoles en el Saló de l'Ensenyament, que instava “el Govern i, en especial, el Departament d'Ensenyament, com a coordinador del Saló de l'Ensenyament, Setmana de la Formació i el Treball, a fer totes les gestions pertinents amb Fira de Barcelona, perquè en les properes edicions del Saló no hi participin les Forces Armades Espanyoles”.

Atès que la presència d'institucions militars reafirma una aposta contrària als valors educatius, de llibertat i de convivència pacífica que volem promoure en l'educació dels nostres joves i per al conjunt del nostre país.

Atès que el proper 9 març de 2016 el Saló de l'Ensenyament tornarà a tenir la presència militar,

El Plenari del Consell Municipal acorda:

1. Defensar un saló de l'ensenyament sense la presència de les Forces Armades Espanyoles i promoure uns espais educatius que fomentin la cultura de la pau, la convivència pacífica, els drets humans i la solidaritat internacional.

2. Instar el Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona a fer totes les gestions pertinents amb Fira de Barcelona per no permetre la representació d'institucions militars al Saló de l'Ensenyament ni a cap altre espai educatiu i de lleure com el Festival de la Infància.

3. Comunicar a totes les administracions competents el contingut d'aquesta declaració institucional.

4. Instar les administracions competents, i, en concret, el Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya a no permetre la presència de cap exèrcit al Saló de l'Ensenyament ni a cap espai educatiu.

S'APROVA aquesta declaració institucional que ha estat llegida per la Sra. Rovira amb el posicionament favorable de tots els grups municipals excepte el de Ciutadans, el Socialista i el del Partit Popular.

No havent-hi altres assumptes per tractar, la Presidència aixeca la sessió a les quinze hores i quaranta minuts.